

○ คำพิพากษา
(อุทธรณ์)

(ด. ๒๒)

คดีหมายเลขดำที่ อ. ๑๖๒๐/๒๕๕๖
คดีหมายเลขแดงที่ อ. ๘๒๐/๒๕๕๖

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลปกครองสูงสุด

วันที่ ๒๑ เดือน สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๖๑

ระหว่าง { นายไกรวัน พุฒิมา ผู้ฟ้องคดี
ศึกษาธิการจังหวัดน่าน (ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษาศึกษาน่าน เขต ๒ เดิม) ที่ ๑
คณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ที่ ๒ ผู้ถูกฟ้องคดี

เรื่อง คดีพิพาทเกี่ยวกับการที่เจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำการโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย
(อุทธรณ์คำพิพากษา)

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ยื่นอุทธรณ์คำพิพากษา ในคดีหมายเลขดำ
ที่ ๑๘๔/๒๕๕๔ หมายเลขแดงที่ ๔๑๑/๒๕๕๖ ของศาลปกครองชั้นต้น (ศาลปกครองเชียงใหม่)

โดยที่ได้มีคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๑๑/๒๕๕๙
เรื่อง การบริหารราชการของกระทรวงศึกษาธิการในภูมิภาค ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๒๒
มีนาคม ๒๕๕๙ ทำให้มีการโอนอำนาจหน้าที่ของผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษาศึกษาน่าน เขต ๒ ในคดีนี้ เฉพาะงานที่เกี่ยวกับคณะกรรมการข้าราชการครูและ
บุคลากรทางการศึกษาเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศึกษาน่าน เขต ๒ ไปเป็นอำนาจหน้าที่
ของศึกษาธิการจังหวัดน่าน ต่อมาได้มีคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๑๙/๒๕๖๐

/เรื่อง การปฏิรูป...

เรื่อง การปฏิรูปการศึกษาในภูมิภาคของกระทรวงศึกษาธิการ ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๓ เมษายน ๒๕๖๐ ยกเลิกคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๑๑/๒๕๕๙ และให้โอนบรรดาอำนาจหน้าที่และการดำเนินการใดๆ ตามอำนาจหน้าที่ของศึกษาธิการจังหวัดตามคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๑๑/๒๕๕๙ และที่แก้ไขเพิ่มเติมไปเป็นอำนาจหน้าที่ของศึกษาธิการจังหวัดตามคำสั่งนี้ จึงให้เปลี่ยนชื่อผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษานาน เขต ๒ จากเดิม เป็น ศึกษาธิการจังหวัดน่าน และให้ถือว่าบรรดาคำสั่ง สำนวนทั้งหลายที่ระบุหรืออ้างถึงผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานาน เขต ๒ เป็นการระบุหรืออ้างถึงศึกษาธิการจังหวัดน่าน

คดีนี้ผู้ฟ้องคดีฟ้องว่า เมื่อครั้งผู้ฟ้องคดีดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านบ่อหลวง ได้ดำเนินการจ้างซ่อมแซมอาคารเรียนรักเมืองไทย ๑๔ โดยได้ประกาศสอบราคาจ้างตามระเบียบพัสดุและระเบียบที่เกี่ยวข้อง ผู้ฟ้องคดีได้มอบหมายให้นายอาวุธ แก้ววัน ข้าราชการครูโรงเรียนบ้านบ่อหลวงซึ่งทำหน้าที่เจ้าหน้าที่พัสดุ เป็นผู้จัดทำเอกสารจัดซื้อจัดจ้าง ในการสอบราคามีผู้ยื่นซองสอบราคาจำนวน ๓ ราย ผู้เสนอราคาต่ำสุด คือ ห้างหุ้นส่วนจำกัด ส. ศิลาแลงการโยธา โดยนายสินธุ์ ตะแก้ว ผู้จัดการห้าง ผู้ฟ้องคดีได้มอบให้นายอาวุธเป็นผู้ดูแลงานก่อสร้าง แต่การดำเนินงานไม่เป็นไปตามรูปแบบรายการ ผู้ฟ้องคดีจึงแจ้งให้นายอาวุธติดต่อผู้รับจ้างมาดำเนินการให้แล้วเสร็จตามรูปแบบรายการ เมื่อคณะกรรมการตรวจการจ้างที่โรงเรียนตั้งขึ้นได้ตรวจรับงานจ้างและเสนอบันทึกต่อผู้ฟ้องคดีแล้ว ผู้ฟ้องคดีจึงทำเรื่องเบิกเงินไปที่สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานาน เขต ๒ และสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานาน เขต ๒ ได้โอนเงินค่าจ้างเข้าบัญชีเงินฝากธนาคารของนายสินธุ์ ผู้ฟ้องคดีมิได้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการรับเงินแต่ประการใด ต่อมา มีผู้ร้องเรียนว่า งานไม่เป็นไปตามรูปแบบ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานาน เขต ๒ จึงได้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยร้ายแรงผู้ฟ้องคดี โดยกล่าวหาว่าผู้ฟ้องคดีปฏิบัติราชการโดยทุจริต หลังจากนั้น สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานาน เขต ๒ ได้มีคำสั่งที่ ๑๖/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๑ กันยายน ๒๕๕๒ ปลดผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ ผู้ฟ้องคดีได้อุทธรณ์คำสั่งดังกล่าว ต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ แต่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ พิจารณาอุทธรณ์แล้วมีมติเพิ่มโทษผู้ฟ้องคดีเป็นไล่ออกจากราชการ ต่อมา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีคำสั่งเพิ่มโทษผู้ฟ้องคดีจากโทษปลดออกจากราชการ เป็นโทษไล่ออกจากราชการ ตามคำสั่งที่ ๑๖/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๕๔ ผู้ฟ้องคดีไม่เห็นด้วยกับคำสั่งดังกล่าว เนื่องจากผู้ฟ้องคดีได้ดำเนินการจัดจ้างโดยได้มอบหมายให้เจ้าหน้าที่พัสดุดำเนินการตามขั้นตอนและระเบียบของทางราชการแล้ว

/และการ...

และการดำเนินการซ่อมแซมอาคารก็เพื่อให้การเรียนการสอนมีคุณภาพและบรรยากาศที่ดี อีกทั้งสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานาน เขต ๒ ได้ตรวจสอบแล้วเห็นว่าถูกต้อง จึงโอนเงินให้แก่ผู้รับจ้าง ผู้ฟ้องคดีไม่ได้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการรับเงินหรือผลประโยชน์ใดๆ จากผู้รับจ้างหรือบุคคลอื่น นอกจากนี้ ในการสอบสวนวินัยผู้ฟ้องคดีและพยานที่ถูกสอบสวนยอมรับว่าเกิดความกลัวคณะกรรมการสอบสวน โดยในการซักถามมีการข่มขู่ให้เกิดความกลัวและมีการถ่มน้ำในเชิงให้ยอมรับผิด ผู้ฟ้องคดีและพยานเห็นว่าจะถูกลงโทษเพียงการกระทำผิดระเบียบบางขั้นตอน แต่เมื่อผู้ฟ้องคดีและพยานให้การตามที่คณะกรรมการสอบสวนต้องการกลับถูกกล่าวหาว่าสมรู้ร่วมคิดกระทำการทุจริต ซึ่งข้อเท็จจริงในการซ่อมแซมอาคารเรียน นายอาวุธได้เร่งรัดงานก่อสร้างเนื่องจากผู้รับจ้างทำงานล่าช้าไม่เป็นไปตามแบบ เพราะโรงเรียนบ้านบ่อหลวงอยู่ในพื้นที่ห่างไกล นายสินธุ์ผู้รับจ้างไม่ได้กำกับดูแลงานก่อสร้าง ผู้ฟ้องคดีจึงให้นายอาวุธช่วยเหลือนายสินธุ์ในส่วนที่สามารถทำได้เพื่อให้งานแล้วเสร็จโดยเร็ว เช่น ช่วยขนของเมื่อผ่านไปร้านพัสดุก่อสร้าง ทำให้เกิดการเข้าใจผิดว่าผู้ฟ้องคดียืมชื่อนายสินธุ์มาดำเนินการเอง และเมื่อพยานให้การกล่าวหาผู้ฟ้องคดีว่ารับเงินหรือผลประโยชน์ต่างๆ โดยไม่มีพยานหลักฐาน คณะกรรมการสอบสวนกลับถือเอาคำให้การของพยานเพียงอย่างเดียวมาลงโทษผู้ฟ้องคดี ผู้ฟ้องคดีเห็นว่าตนไม่ได้รับความเป็นธรรม จึงนำคดีมาฟ้องต่อศาลปกครองชั้นต้น

ขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่ง ดังนี้

๑. เพิกถอนคำสั่งสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานาน เขต ๒ ที่ ๑๖/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๕๔ เรื่อง เพิ่มโทษ

๒. เพิกถอนมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ที่พิจารณาอุทธรณ์เพิ่มโทษผู้ฟ้องคดี

๓. ให้ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองมีมติและคำสั่งให้ผู้ฟ้องคดีกลับเข้ารับราชการตามเดิม

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ให้การว่า มีผู้ใช้นามว่า ผู้หวังดีอำเภอบ่อเกลือ ได้ทำหนังสือร้องเรียนต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ โดยกล่าวว่าโรงเรียนบ้านบ่อหลวง ตำบลบ่อเกลือได้อำเภอบ่อเกลือ จังหวัดน่าน มีการทุจริตคอร์รัปชัน ขอให้ตรวจสอบเกี่ยวกับเรื่องดังนี้

๑. การเปลี่ยนกระเบื้องมุงหลังคาโรงเรียน ทำไม้กระเบื้องที่เปลี่ยนใหม่ถึงมี ๓ สี คือ กระเบื้องใหม่ กระเบื้องเก่านำมาขัดมีรอยสีดำติดอยู่ และกระเบื้องเก่าสีดำอยู่ด้านหลัง
๒. ไม้และอุปกรณ์ต่างๆ ถูกนำไปใช้ที่สวนผู้อำนวยการโรงเรียน ๓. มีการแจ้งจำนวนนักเรียนเกินความเป็นจริงเพราะหวังบค่าหัวนักเรียน ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีคำสั่งที่ ๐๔/๒๕๕๑ แต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับกรณีดังกล่าว จากการตรวจสอบคณะกรรมการ

/มีความเห็น...

มีความเห็นว่าเรื่องร้องเรียนทั้งสามเรื่องมีมูลที่ผู้ถูกร้องเรียนและผู้ที่เกี่ยวข้องจะมีความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ จึงเห็นควรดำเนินการตามระเบียบต่อไป ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงได้มีคำสั่งที่ ๑๒/๒๕๕๑ ลงวันที่ ๒๘ เมษายน ๒๕๕๑ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงผู้ฟ้องคดี หลังจากนั้นวันที่ ๒๓ กรกฎาคม ๒๕๕๑ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีบันทึกถึงประธานคณะกรรมการสอบสวน เรื่อง รายงานการรับพัสดุกล้าไม้ (พืชสวนนาน) ซึ่งคณะกรรมการสอบสวนเห็นว่ากรณีมีมูลว่าผู้ฟ้องคดีถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยในเรื่องอื่นอีก ตามหนังสือโรงเรียนบ้านบ่อหลวง ที่ ศธ ๐๔๐๘๑.๗๕/๑๑๗ ลงวันที่ ๙ กรกฎาคม ๒๕๕๑ ที่แจ้งว่าพัสดุกล้าไม้ของโรงเรียนบ้านบ่อหลวง สาขาห้วยโป่ง ได้มีผู้รับมาแล้วตั้งแต่วันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๕๑ โดยในสำเนาใบรับ - จ่ายพัสดุไม้/พัสดุพืช ปรากฏลายมือชื่อของผู้ฟ้องคดี ตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านบ่อหลวง ปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านนาออก เป็นผู้ไปรับพัสดุกล้าไม้จากศูนย์ส่งเสริมและพัฒนาอาชีพการเกษตรจังหวัดน่าน (พืชสวน) จำนวน ๕๒๐ ต้น แล้วไม่นำส่งโรงเรียนบ้านบ่อหลวง โดยข้อเท็จจริงตามรายงานการสอบสวน สรุปได้ว่า เมื่อวันที่ ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๕๐ ผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือโรงเรียนบ้านบ่อหลวง ที่ ศธ ๐๔๐๘๑.๗๕/๐๘๕ ลงวันที่ ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๕๐ ส่งแบบประมาณการซ่อมแซมอาคารเรียนรักเมืองไทยของโรงเรียนบ้านบ่อหลวง รวมเป็นเงิน ๒๒๗,๙๕๕ บาทงบประมาณขออนุมัติ ๒๘๗,๖๑๐ บาท โดยมีนายอาวุธ แก้วควัน ครู คศ.๑ เป็นผู้รับรองความถูกต้อง วันที่ ๑๓ กันยายน ๒๕๕๐ นายอาวุธซึ่งทำหน้าที่เจ้าหน้าที่พัสดุได้ทำบันทึกถึงผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านบ่อหลวง รายงานขอจ้างซ่อมแซมอาคารเรียนรักเมืองไทย กำหนดให้แบบรูปรายการและรายละเอียดยื่นของเสนอราคาตั้งแต่วันที่ ๑๔ กันยายน ๒๕๕๐ ถึงวันที่ ๒๔ กันยายน ๒๕๕๐ โดยผู้ฟ้องคดีเป็นผู้อนุมัติ วันที่ ๑๔ กันยายน ๒๕๕๐ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาน่าน เขต ๒ มีหนังสือ ที่ ศธ ๐๔๐๘๑/๓๘๖๑ ลงวันที่ ๑๔ กันยายน ๒๕๕๐ ถึงผู้ฟ้องคดี เรื่องการจัดสรรงบประมาณปี พ.ศ. ๒๕๕๐ พร้อมส่งบัญชีจัดสรรงบประมาณและแบบประมาณการวัสดุของโรงเรียนบ้านบ่อหลวง ซึ่งรายการวัสดุ จำนวนและราคาเป็นไปตามที่โรงเรียนบ้านบ่อหลวงเสนอขออนุมัติตามหนังสือโรงเรียนบ้านบ่อหลวง ที่ ศธ ๐๔๐๘๑.๗๕/๐๘๕ ลงวันที่ ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๕๐ วันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๕๐ ผู้ฟ้องคดีได้ลงนามในสัญญาจ้างโครงการซ่อมแซมอาคารเรียนรักเมืองไทย จำนวน ๑ หลัง กับนายสินธุ์ ต๊ะแก้ว หัวหน้าผู้จัดการ ห้างหุ้นส่วนจำกัด ส. ศิลาแลงการโยธา จำนวนเงิน ๒๘๗,๖๐๐ บาท โดยผู้รับจ้างต้องเริ่มทำงานที่รับจ้างภายในวันที่ ๒๖ กันยายน ๒๕๕๐ และจะต้องทำงานให้แล้วเสร็จภายในวันที่ ๒๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ ตามสัญญาจ้าง เลขที่ ๐๑/๒๕๕๐

/ลงวันที่...

ลงวันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๕๐ วันที่ ๒๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ ห้างหุ้นส่วนจำกัด ส. ศิลาแลง การโยธา โดยนายสินธุ์ ได้ส่งมอบงานจ้างซ่อมแซมอาคารเรียนรักเมืองไทย ตามสัญญาจ้าง เลขที่ ๐๑/๒๕๕๐ เพื่อตรวจรับ และขอเบิกจ่ายเงินจำนวน ๒๘๗,๖๐๐ บาท ซึ่งคณะกรรมการ ตรวจการจ้าง ประกอบด้วย ๑. นางสาวสุมาลี ความสุข ประธานกรรมการ ๒. นายวินิจ อุปจักร กรรมการ และ ๓. นายชัยวัฒน์ อุปจักร กรรมการ ได้ตรวจรับงานจ้างและมีความเห็น ว่า งานเสร็จเรียบร้อยตามสัญญาทุกประการ และผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือโรงเรียนบ้านบ่อหลวง ที่ ศธ ๐๔๐๘๑.๗๕/๑๘๔ ลงวันที่ ๑๑ ธันวาคม ๒๕๕๐ เรื่อง การเร่งรัดการเบิกจ่ายงบลงทุน อ้างถึงหนังสือสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาน่าน เขต ๒ ที่ ศธ ๐๔๐๘๑/๓๘๖๑ ลงวันที่ ๑๔ กันยายน ๒๕๕๐ แจ้งว่าโรงเรียนบ้านบ่อหลวงได้ดำเนินการตามสัญญาจ้างเป็นที่เรียบร้อยแล้ว ต่อมา เมื่อวันที่ ๒๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๑ คณะกรรมการสอบสวนได้ประชุมเพื่อพิจารณา สรุปผลการสอบสวน ดังนี้ ประเด็นการรับผลประโยชน์จากการซ่อมแซม เมื่อผู้ฟ้องคดีและ นายอาวุธสมรู้ร่วมกันขอยืมชื่อห้างหุ้นส่วนจำกัด ส. ศิลาแลงการโยธา ของนายสินธุ์ มาดำเนินการเอง แต่ไม่ดำเนินการตามแบบรูปรายการที่ได้ประมาณการไว้และขออนุมัติ เบิกจ่ายเงินค่าจ้าง ทั้งๆ ที่ไม่แล้วเสร็จ เมื่อหักเงินค่าวัสดุและค่าแรงออกแล้วย่อมต้องมีเงิน เหลืออยู่จำนวนมาก ผู้ฟ้องคดีและนายอาวุธจึงได้รับผลประโยชน์จากการดำเนินการ ซ่อมแซมในครั้งนี้เป็นจำนวนมาก ทำให้งานซ่อมแซมอาคารเรียนไม่เป็นไปตามแบบรูป รายการที่เสนอขอรับงบประมาณ งานไม่มีคุณภาพ ทำให้ทางราชการเสียหาย แสดงให้เห็นว่า เป็นการจงใจปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบเพื่อให้ตนเองได้ประโยชน์ที่มิควรได้ มีเจตนากระทำการทุจริตต่อหน้าที่ราชการซึ่งเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรงตามมาตรา ๘๔ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ และเป็น การปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยจงใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบแบบแผนของทางราชการ และหน่วยงานทางการศึกษา มติคณะรัฐมนตรี หรือนโยบายของรัฐบาล ประมาทเลินเล่อ หรือขาดความเอาใจใส่ระมัดระวังประโยชน์ของทางราชการอันเป็นเหตุให้เกิดความเสียหาย แก่ราชการอย่างร้ายแรงตามมาตรา ๘๕ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว คณะกรรมการ สอบสวนจึงมีมติเป็นเอกฉันท์ให้ไล่ผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ ต่อมา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีคำสั่งที่ ๑๖/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๑ กันยายน ๒๕๕๒ ลงโทษปลดผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ ผู้ฟ้องคดีจึงยื่นอุทธรณ์คำสั่งต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ต่อมา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้มีหนังสือ ลับ ที่ ศธ ๐๒๐๖.๘/๐๒๕๔ ลงวันที่ ๒๔ พฤษภาคม ๒๕๕๔ แจ้งผลการพิจารณาอุทธรณ์ คำสั่งลงโทษทางวินัยว่า พฤติการณ์ธันวาคมของผู้ฟ้องคดีเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

/ตามมาตรา...

ตามมาตรา ๘๔ วรรคสาม และมาตรา ๘๕ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ แม้ภายหลังผู้ฟ้องคดีจะดำเนินการตามรูปแบบสัญญาจ้างเสร็จสมบูรณ์ แต่ก็ภายหลังจากที่คณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงได้เข้ามาตรวจสอบการช่อมแซมและภายหลังที่มีการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงแล้ว จึงไม่ทำให้เจตนาทุจริตที่เป็นความผิดสำเร็จแล้วเปลี่ยนแปลงไปเป็นไม่มีความผิด ซึ่งกรณีทุจริตต่อหน้าที่ราชการนั้น ระดับโทษไล่ออกจากราชการ การที่ผู้บังคับบัญชาสั่งลงโทษปลดผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ ตามมติ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษานาน เขต ๒ นั้น ยังไม่เหมาะสมกับการณีความผิดและไม่ต้องด้วยมติคณะรัฐมนตรี จึงมีมติเป็นเอกฉันท์ให้ผู้บังคับบัญชามีคำสั่งเพิ่มโทษผู้ฟ้องคดีจากโทษปลดออกจากราชการ เป็นโทษไล่ออกจากราชการ ให้เหมาะสมกับการณีความผิดและต้องด้วยมติคณะรัฐมนตรีดังกล่าว ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงได้มีคำสั่งที่ ๑๖/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๕๔ เพิ่มโทษผู้ฟ้องคดีจากโทษปลดออกจากราชการ เป็นโทษไล่ออกจากราชการ และได้แจ้งคำสั่งให้ผู้ฟ้องคดีทราบ ตามหนังสือสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานาน เขต ๒ ที่ ศธ ๐๔๐๘๑/๕๓ ลงวันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๕๔ ผู้ฟ้องคดีได้ทราบคำสั่งดังกล่าวในวันเดียวกันแล้ว

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ให้การว่า ข้อ ๒๐ ประกอบข้อ ๓๔ วรรคสาม ของกฎ ก.ค.ศ. ว่าด้วยการสอบสวนพิจารณา พ.ศ. ๒๕๕๐ กำหนดให้การดำเนินการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวนเริ่มต้นตั้งแต่ประธานกรรมการสอบสวนได้รับทราบคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน และเมื่อคณะกรรมการสอบสวนได้ทำรายงานการสอบสวน (สว. ๖) แล้ว ได้เสนอสำนวนการสอบสวนพร้อมทั้งสารบาญต่อผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน ให้ถือว่าการสอบสวนแล้วเสร็จ ดังนั้น การดำเนินการสอบสวนกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงและทุจริตต่อหน้าที่ราชการโดยเสนอของบประมาณซ่อมแซมอาคารเรียนสูงเกินความจำเป็น จึงนับแต่วันที่สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานาน เขต ๒ ได้มีคำสั่งที่ ๑๒/๒๕๕๑ ลงวันที่ ๒๔ เมษายน ๒๕๕๑ เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง ซึ่งการดำเนินการสอบสวนความผิดกรณีดังกล่าวจะครบกำหนด ๑๘๐ วัน ในวันที่ ๒๕ ตุลาคม ๒๕๕๑ ทั้งนี้ คณะกรรมการสอบสวนได้ขอขยายระยะเวลาสอบสวนเพิ่มเติมสำหรับความผิดกรณีดังกล่าวอีก ๓๐ วัน ตามหนังสือฉบับลงวันที่ ๓๐ ตุลาคม ๒๕๕๑ ทำให้วันสุดท้ายของการสอบสวนขยายออกไปถึงวันที่ ๒๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๑ ซึ่งข้อเท็จจริงปรากฏว่า คณะกรรมการสอบสวนได้จัดทำรายงานการสอบสวน (สว. ๖) เสร็จในวันที่ ๑

/ธันวาคม...

ธันวาคม ๒๕๕๑ และได้เสนอสำนวนการสอบสวนพร้อมทั้งสารบาญต่อผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนในวันเดียวกัน ซึ่งความผิดกรณีดังกล่าวจะใช้เวลาสอบสวนทั้งหมด ๒๑๗ วัน แม้คณะกรรมการสอบสวนจะมีได้ขอขยายระยะเวลาสอบสวนเพิ่มเติม แต่ก็เป็นที่เกินวันสุดท้ายมาเพียง ๗ วัน และมีได้ใช้เวลาสอบสวนเกิน ๒๔๐ วัน ตามข้อ ๒๐ ของกฎ ก.ค.ศ. ดังกล่าว ดังนั้น การดำเนินการสอบสวนจึงชอบด้วยกฎหมายแล้ว อีกทั้งการสั่งลงโทษปลดผู้ฟ้องคดีออกจากราชการของผู้บังคับบัญชาซึ่งเป็นผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนชอบด้วยกฎหมาย เพราะได้ดำเนินการตามขั้นตอนที่กฎหมายกำหนดแล้ว ต่อมา เมื่อ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษานาน เขต ๒ มีมติให้ลงโทษปลดผู้ฟ้องคดีออกจากราชการแล้ว กฎหมายกำหนดให้ผู้บังคับบัญชามีอำนาจตามมาตรา ๕๓ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ มีหน้าที่สั่งหรือปฏิบัติให้เป็นไปตามมตินั้น นอกจากนี้ ข้อเท็จจริงยังปรากฏว่า ภายหลังจากที่สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานาน เขต ๒ มีคำสั่งที่ ๑๒/๒๕๕๑ ลงวันที่ ๒๘ เมษายน ๒๕๕๑ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงแล้ว สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานาน เขต ๒ ได้รับรายงานการรับพันธุกล้าไม้ ปรากฏว่าพันธุกล้าไม้ของโรงเรียนบ้านบ่อหลวง สาขาห้วยโป่ง ได้มีผู้มารับไปแล้วตั้งแต่วันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๕๑ ปรากฏตามสำเนาเอกสารใบรับ - จ่ายพันธุ์พืช โดยปรากฏลายมือชื่อของผู้ฟ้องคดีเป็นผู้ไปรับพันธุ์กล้าไม้ จำนวน ๕๒๐ ต้น แล้วไม่นำส่งโรงเรียนบ้านบ่อหลวง ผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน จึงมอบให้คณะกรรมการสอบสวนพิจารณารวมเข้าในสำนวนและแจ้งข้อหาเพิ่มเติมให้ผู้ฟ้องคดีทราบ โดยมีได้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยกรณีนี้ ดังนั้น การสอบสวนเรื่องการรับพันธุ์กล้าไม้ (พืชสวนนาน) จึงเป็นการสอบสวนที่ได้มีการดำเนินการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนขึ้นมามีดำเนินการแต่อย่างใดอันเป็นเหตุให้การสอบสวนข้อกล่าวหาว่าเสียไปตามข้อ ๔๓ ของกฎ ก.ค.ศ. ว่าด้วยการสอบสวนพิจารณา พ.ศ. ๒๕๕๐ แต่ไม่มีผลทำให้คำสั่งลงโทษทางวินัยเสียไปทั้งฉบับ อย่างไรก็ดีตาม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานาน เขต ๒ ชอบที่จะออกคำสั่งลงโทษใหม่ให้ถูกต้อง เพราะการสอบสวนกรณีกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงและทุจริตต่อหน้าที่ราชการโดยเสนอของบประมาณซ่อมแซมอาคารเรียนสูงเกินความจำเป็นได้ดำเนินการสอบสวนมาโดยชอบด้วยกฎหมายและการสอบสวนก็ปรากฏว่าผู้ฟ้องคดีกระทำผิดจริงตามข้อกล่าวหาอันเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง แม้ข้อ ๓๘ วรรคสาม ของกฎ ก.ค.ศ. ว่าด้วยการสอบสวนพิจารณา พ.ศ. ๒๕๕๐ จะกำหนดให้คณะกรรมการสอบสวนเสนอสำนวนการสอบสวนพร้อมทั้งสารบาญต่อผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนก็ตาม แต่กฎ ก.ค.ศ. ดังกล่าวมิได้มีข้อห้ามหรือข้อกำหนดว่า

/หากไม่...

หากไม่ดำเนินการตามที่กำหนดไว้ย่อมเป็นการไม่ชอบด้วยกฎหมาย แสดงให้เห็นว่าการเสนอ
 ส่วนงานการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงสามารถเสนอได้ตามสายงานบังคับบัญชาตามลำดับ
 อันถือว่าเป็นกลไกและวิธีการปฏิบัติงานของส่วนราชการที่จำต้องกระทำเพื่อเป็นการ
 ตรวจสอบและกลั่นกรองงานตามสายการบังคับบัญชาก่อนที่จะนำเสนอต่อไป จึงฟังไม่ได้ว่า
 การดำเนินการดังกล่าวไม่เป็นไปตามกฎ ก.ค.ศ. เป็นการกระทำโดยไม่มีอำนาจ ไม่ถูกต้อง
 ตามรูปแบบขั้นตอนอันเป็นการไม่ชอบด้วยกฎหมาย อีกทั้งการตั้งข้อกล่าวหาไม่จำเป็นต้องระบุ
 การกระทำที่ตรงๆ แต่อย่างใด แต่เป็นกรณีต้องระบุการกระทำที่ครอบคลุมเพื่อประโยชน์
 ในการดำเนินการสอบสวนในเรื่องที่ถูกกล่าวหา และจากการตั้งข้อกล่าวหาตามคำสั่ง
 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๒ ที่ ๑๒/๒๕๕๑ ลงวันที่ ๒๘ เมษายน ๒๕๕๑ ก็ระบุ
 ว่าผู้ฟ้องคดีกระทำผิดวินัยและทุจริตต่อหน้าที่ราชการเนื่องจากได้เสนอของบประมาณ
 ช่อมแซมอาคารเรียนสูงเกินความจำเป็น และเมื่อได้รับอนุมัติงบประมาณแล้วไม่ดำเนินการ
 ตามรูปแบบรายการที่เสนอของบประมาณ ซึ่งคณะกรรมการสอบสวนย่อมมีอำนาจสอบสวน
 ตามประเด็นที่เกี่ยวข้องทั้งหมดว่าหากผู้ฟ้องคดีมีเจตนาทุจริต ผู้ฟ้องคดีได้ดำเนินการอย่างไร
 ที่ส่อไปในทางทุจริต หรือมิได้กระทำการทุจริตอย่างไร ดังนั้น การที่คณะกรรมการสอบสวน
 วินัยอย่างร้ายแรงสรุปผลว่าผู้ฟ้องคดีร่วมกับนายอาวุธ แก้วควัน ใช้ชื่อนายสินธุ์ ตะแก้ว
 หุ้นส่วนผู้จัดการ ห้างหุ้นส่วนจำกัด ส. ศิลาลงการโยธา ในการยื่นซองสอบราคา เพื่อรับจ้าง
 ดำเนินการซ่อมแซมอาคารเรียนรักเมืองไทย ๑๔ ก็เป็นเพียงพฤติการณ์บางส่วนที่เกี่ยวข้อง
 ที่แสดงให้เห็นว่าการเสนอของบประมาณซ่อมแซมอาคารเรียนสูงเกินความจำเป็นและ
 การซ่อมแซมไม่ได้ดำเนินการตามรูปแบบ เห็นว่าผู้ฟ้องคดีมีเหตุจูงใจที่จะทุจริตมาแต่ต้น
 อันเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับที่ได้ตั้งข้อกล่าวหาไว้แล้ว การดำเนินการสอบสวนของคณะกรรมการ
 สอบสวนจึงชอบแล้ว ประกอบกับเมื่อพิจารณาพยานหลักฐานในส่วนงานการสอบสวนประกอบ
 เอกสารการอุทธรณ์และอุทธรณ์เพิ่มเติมของผู้ฟ้องคดีแล้ว มีประเด็นพิจารณาว่าผู้ฟ้องคดี
 มีเจตนาทุจริตหรือไม่ เห็นว่ามีเจตนาทุจริต เนื่องจากผู้ฟ้องคดีเป็นผู้เสนอแบบประมาณการ
 ซ่อมแซมเกินจำนวนที่จะใช้จริง แม้ผู้ฟ้องคดีจะกล่าวอ้างว่าเจ้าหน้าที่พัสดุเป็นผู้ประเมิน
 แต่ชั้นคณะกรรมการสอบสวนผู้ฟ้องคดีให้การว่า มอบหมายให้นายวนิจ อุปจักร์ พนักงานบริการ
 เป็นผู้ประเมินความเสียหาย ส่วนนายอาวุธให้การว่า การประมาณการซ่อมแซมผู้ฟ้องคดี
 ได้ประมาณการเองและนำมาให้ตนพิมพ์ส่งและลงชื่อเป็นผู้ประมาณการ และนายวนิจให้การว่า
 ในเรื่องการประมาณการตนได้ช่วยประมาณการให้ผู้อำนวยการ ทั้งนี้ พยานบุคคลทั้ง ๒ ราย

/เป็นผู้ได้บังคับบัญชา...

เป็นผู้ได้บังคับบัญชาของผู้ฟ้องคดีและไม่มีสาเหตุโกรธเคืองกันมาก่อน จึงเชื่อว่าการ
ตามความจริง เมื่อพิจารณาคำให้การชั้นคณะกรรมการสอบสวนของผู้ฟ้องคดีและพยานบุคคล
ทั้ง ๒ รายดังกล่าว จึงเชื่อได้ว่าการประมาณการความเสียหายครั้งนี้นายวินิจได้ช่วยประมาณการ
ให้กับผู้ฟ้องคดี แต่ผู้ฟ้องคดีได้นำมาให้นายอาวุธพิมพ์และลงชื่อเป็นผู้ประมาณการ การส่ง
แบบประมาณการครั้งนี้ผู้ฟ้องคดีจึงรู้อยู่แก่ใจว่าวัสดุซ่อมแซมที่ประมาณการไว้เกินกว่าที่จะ
ซ่อมแซมอาคารเรียนรักเมืองไทย ๑๔ เพียงหลังเดียว และปรากฏตามคำให้การของผู้ฟ้องคดี
ต่อคณะกรรมการสอบสวนว่า เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๔๖ โรงเรียนบ้านบ่อหลวงได้ประมาณการใช้
กระเบื้องมุงหลังคาอาคารรักเมืองไทย และอาคารชั้นอนุบาล (สปช.๑๐๒/๒๖) จำนวน
๑,๖๓๐ แผ่นจริง ประกอบกับหนังสือส่งแบบประมาณการเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๔๖ เห็นได้ชัดว่าวัสดุ
ทั้งสองอาคารแยกกันอย่างชัดเจน และปรากฏตามคำให้การของนายวินิจที่ว่า โดยประมาณการครั้งแรก
จะเปลี่ยนหลังคาสองหลัง แต่หลังจากได้รับงบประมาณทางโรงเรียนได้เปลี่ยนเฉพาะอาคาร
รักเมืองไทยหลังเดียว เห็นได้ว่าผู้ฟ้องคดีทราบว่าการส่งแบบประเมินความเสียหายครั้งนี้
วัสดุซ่อมแซมที่ได้ประมาณการไว้จะต้องเกินกว่าที่จะใช้ซ่อมแซมอาคารเรียน
รักเมืองไทย ๑๔ แต่ขณะส่งแบบประมาณการซ่อมแซมตามหนังสือโรงเรียนบ้านบ่อหลวง
ลงวันที่ ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๕๐ ต่อสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาน่าน เขต ๒ ผู้ฟ้องคดีระบุ
อาคารเรียนรักเมืองไทย ๑๔ เพียงหลังเดียว แต่ก็ยังส่งแบบประมาณการวัสดุซ่อมแซม
เท่าจำนวนเดิมที่ได้ประมาณการไว้สำหรับซ่อมแซมอาคาร ๒ หลัง โดยหาได้ลดวัสดุลง
แต่อย่างใด ส่วนที่ผู้ฟ้องคดีอ้างว่าการที่เจ้าหน้าที่พัสดุของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาน่าน
เขต ๒ ตรวจสอบและเสนอขออนุมัติไปยังสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
กระทั่งสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานอนุมัติงบประมาณให้ตามที่ประมาณการไว้
หากเจ้าหน้าที่ผู้ตรวจสอบในระดับสูงรวมถึงสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาน่าน เขต ๒ เห็นว่า
การประมาณการไม่ถูกต้องก็สามารถลดรายการลงได้ตามอำนาจหน้าที่นั้น เห็นว่าแม้การ
ตรวจสอบจะคลาดเคลื่อนไปบ้างโดยไม่ได้ตรวจสอบจากแบบแปลนที่ถูกต้อง แต่ในเบื้องต้น
การประมาณการย่อมอยู่ในความรับผิดชอบที่ผู้ฟ้องคดีจะต้องประมาณการให้ใกล้เคียงกับ
ความเป็นจริงให้มากที่สุด แต่ข้อเท็จจริงที่ผู้ฟ้องคดีเสนอแบบประมาณการเพียงอาคารเรียน
รักเมืองไทย ๑๔ แห่งเดียว แต่ระบุวัสดุซ่อมแซมตามที่เคยส่งแบบประมาณการไว้ ๒ อาคาร
ผู้ฟ้องคดีย่อมรู้ว่าไม่ถูกต้องและสามารถที่จะดำเนินการลดวัสดุลง แต่หาได้กระทำไม่ สำหรับ
ปัญหาว่าเมื่อมีการประกาศสอบราคาจ้างซ่อมแซมอาคารเรียนรักเมืองไทย ๑๔ ผู้ฟ้องคดี

/ได้ดำเนินการ...

ได้ดำเนินการยืมซื้อห้างหุ้นส่วนจำกัด ส. ศิลาแลงการโยธา ในการยื่นของสอบราคาโดยผู้ฟ้องคดีเป็นผู้รับซอง เปิดซองเอง หรือไม่ ซึ่งผู้ฟ้องคดีอ้างว่าได้แต่งตั้งคณะกรรมการเปิดซองสอบราคาจ้าง คณะกรรมการตรวจการจ้างและควบคุมงาน และได้ลงนามประกาศสอบราคาจ้าง ปรับปรุงซ่อมแซมอาคารเรียนรักเมืองไทย ๑๔ พร้อมกับมีหนังสือแจ้งสถานีวิทยุกระจายเสียงแห่งประเทศไทย ขอให้แจ้งข่าวการสอบราคาพร้อมกับหนังสือเชิญร้านครองสิทธิ์วัสดุก่อสร้าง ห้างหุ้นส่วนจำกัด ส. ศิลาแลงการโยธา และนายประเสริฐ โนใจ ผู้รับเหมา มาเสนอราคา ซึ่งผู้เสนอราคามีห้างหุ้นส่วนจำกัด ส. ศิลาแลงการโยธา และนายประเสริฐ ผลการเปิดซอง ประกวดราคาปรากฏว่า ห้างหุ้นส่วนจำกัด ส. ศิลาแลงการโยธา มีหนังสือเสนอราคารายเดียว ในราคา ๒๘๗,๖๐๐ บาท ซึ่งเสนอดำกว่านายประเสริฐ ๔๐๐ บาท ผู้ฟ้องคดีเห็นว่าเสนอราคาถูกต้อง และอยู่ในราคากลางที่กำหนด จึงเห็นชอบให้ห้างหุ้นส่วนจำกัด ส. ศิลาแลงการโยธา เป็นผู้รับจ้างซ่อมแซมอาคาร เห็นว่าเป็นคำกล่าวอ้างที่ขัดกับคำให้การของนายอาวุธ ที่ให้การว่า ในการซ่อมแซมครั้งนี้ได้ยืมชื่อนายสินธุ์เป็นผู้รับจ้างจริง ส่วนสาเหตุที่ผู้อำนวยการโรงเรียน จัดทำการซ่อมเอง เนื่องจากนายสินธุ์อ้างว่างบไม่มากจึงไม่ทำ ผู้อำนวยการโรงเรียนก็เลยทำเอง โดยเริ่มแรกผู้อำนวยการโรงเรียนได้ประสานกับนายสินธุ์ก่อน หลังจากนั้นก็ให้ตนติดต่อกับนายสินธุ์เกี่ยวกับเอกสาร ซึ่งผู้อำนวยการโรงเรียนเป็นคนรู้จักกับนายสินธุ์ สำหรับตนรู้จักแต่ไม่คุ้นเคย เอกสารหลักฐานต่าง ๆ ผู้อำนวยการโรงเรียนได้ประสานกับนายสินธุ์ให้ลงชื่อในหลักฐาน ตนเป็นผู้รับซองจากนายสินธุ์ที่บ้านและนำไปโรงเรียนเอง ส่วนรายนายประเสริฐนั้น ได้มายื่นของเอง สำหรับเอกสารของนายประเสริฐที่มีรอยลบไม่ทราบว่าเป็นใครลบ ไปเสนอราคานั้น ผู้อำนวยการได้ร่างให้ตนเขียนราคาต่างกันไป ๔๐๐ บาท ซึ่งสอดคล้องกับคำให้การของนายสินธุ์ ที่ให้การว่า สำหรับการยื่นของสอบราคาตนเพียงแต่ลงลายมือชื่อทำเอกสารในการยื่น โดยทางโรงเรียนได้เตรียมเอกสารให้ทั้งหมด ตนไม่ได้ไปยื่นของสอบราคาและไม่ได้ลงลายมือชื่อในเอกสารรับซอง แต่ได้รับการประสานงานจากนายอาวุธให้ทราบว่าตนเป็นผู้ได้รับงานจ้าง ในครั้งนี้ และนายอาวุธจะดำเนินการซ่อมแซมอาคารเองโดยขอยืมชื่อตนในการยื่นของเท่านั้น และครั้งก่อนเมื่อปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๔ โรงเรียนได้รับงบก่อสร้างผนังกันน้ำ โดยตนเองก็ไม่ได้เป็นผู้ดำเนินการในการรับจ้างเช่นกัน โดยครั้งนั้นผู้ฟ้องคดีได้โทรศัพท์มาขอยืมชื่อในการก่อสร้างผนังกันน้ำดังกล่าว เห็นว่าพยานทั้ง ๒ ราย ไม่มีสาเหตุโกรธเคืองกับผู้ฟ้องคดีมาก่อน จึงรับฟังได้ว่าผู้ฟ้องคดีได้ดำเนินการยืมซื้อห้างหุ้นส่วนจำกัด ส. ศิลาแลงการโยธา ในการยื่นของสอบราคา และแม้นายสินธุ์จะให้การทำนองว่านายอาวุธบอกว่าจะเป็นผู้ดำเนินการ

/ซ่อมแซม...

ซ่อมแซมในครั้งนี้อเอง แต่เมื่อพิจารณาแล้วเห็นว่าเมื่อนายอาวุธไม่ได้สนิทคุ้นเคยกับนายสินธุ์ การจะให้ยืมชื่อกันย่อมเป็นไปได้ หากเป็นดังที่นายสินธุ์ให้การจริงผู้ฟ้องคดีก็ชอบที่จะให้การปฏิเสธโดยกล่าวอ้างว่าตนไม่มีส่วนเกี่ยวข้อง แต่เกิดจากการกระทำของนายอาวุธเพียงลำพัง แต่ไม่ปรากฏคำให้การดังกล่าวแต่อย่างใด จึงเชื่อได้ว่านายอาวุธทำตามคำสั่งของผู้ฟ้องคดี ส่วนการเปิดซองสอบราคานั้น แม้ผู้ฟ้องคดีจะอ้างว่าคณะกรรมการเปิดซองสอบราคาจ้าง เป็นผู้เปิด แต่นายอาวุธให้การว่า กรณีรับซองและเปิดซองเอกสารสอบราคามีกรรมการเปิดซอง ที่ได้รับการแต่งตั้ง ๓ ราย แต่เมื่อได้รับซองมาแล้วผู้ที่เปิดซองคือผู้ฟ้องคดี กรรมการทั้ง ๓ ราย ไม่ได้มาร่วมเปิดซองแต่อย่างใด จึงทำให้เชื่อโดยปราศจากข้อสงสัยว่าผู้ฟ้องคดียืมชื่อ ห้างหุ้นส่วนจำกัด ส. ศิลาแลงการโยธา ในการยื่นซองสอบราคาจ้าง โดยทำการเปิดซอง สอบราคาเองและดำเนินการทำใบเสนอราคาเองให้มีราคาต่ำกว่ากัน ๔๐๐ บาท เพื่อให้ ห้างหุ้นส่วนจำกัด ส. ศิลาแลงการโยธา ได้รับงานซ่อมแซมอาคารเรียน เพื่อตนจะได้เป็น ผู้ดำเนินการซ่อมแซมต่อไป อีกทั้งผู้ฟ้องคดีเป็นผู้นำเงินมาชำระค่าประกันสัญญาจ้างซ่อมแซม อาคารเรียนรักเมืองไทย จำนวน ๑๔,๓๘๐ บาท ปรากฏตามคำให้การของนางอุไรวรรณ ช่างเงิน ว่าเมื่อวันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๕๐ นายอาวุธได้นำสัญญาจ้างมาส่งให้สำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาน่าน เขต ๒ และได้รับการสอบถามว่าเงินประกันสัญญาร้อยละ ๕ ได้นำมาฝากหรือไม่ จึงได้โทรศัพท์แจ้งไปที่โรงเรียนให้นำเงินดังกล่าวมาส่งให้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาน่าน เขต ๒ โดยด่วน เพราะต้องนำส่งภายในวันนี้ ตนจึงได้แจ้งให้ผู้ฟ้องคดีทราบ ผู้ฟ้องคดีได้นำเงิน ดังกล่าวมาส่งเอง ส่วนการชำระค่าประกันสัญญาตนไม่ทราบว่าผู้ฟ้องคดีได้นำเงินมาจากใคร ซึ่งสอดคล้องกับคำให้การของนายอาวุธที่ว่า สำหรับเงินประกันสัญญานั้นตนได้รับเงินสด จากผู้ฟ้องคดีแล้วนำมาส่งให้ห้องการเงินสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาน่าน เขต ๒ สอดคล้องกับ คำให้การของนายสินธุ์ที่ว่า เงินประกันสัญญาโดยปกติห้างหุ้นส่วนจำกัด ส. ศิลาแลงการโยธา จะทำเป็นหนังสือค้ำประกันจากธนาคารเท่านั้น แต่ในการซ่อมแซมครั้งนี้ทางโรงเรียนเป็น ผู้ดำเนินการเอง โดยโรงเรียนได้นำเงินสดมาส่งให้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาน่าน เขต ๒ เอง และทางห้างหุ้นส่วนจำกัด ส. ศิลาแลงการโยธา ก็ไม่ได้รับใบเสร็จรับเงินประกันสัญญาจาก โรงเรียนแต่อย่างใด ส่วนประเด็นว่าผู้ฟ้องคดีเป็นผู้ดำเนินการซ่อมแซมอาคารเรียน รักเมืองไทย ๑๔ และเป็นผู้จัดซื้อวัสดุซ่อมแซมหรือไม่ ผู้ฟ้องคดีอ้างว่าการที่คณะกรรมการ สอบสวนได้ฟังความจากพยานทั้งหลายแล้วมาปะติดปะต่อกันกลายเป็นว่าผู้ฟ้องคดี ได้ทำงานจ้างเองบ้าง รับจ้างซ่อมเองบ้าง เป็นแต่คำพูดปากต่อปากซึ่งไม่เป็นความจริง

/แต่ประการใด...

แต่ประการใด ผู้ฟ้องคดีเพียงแต่ให้การก่อสร้างเสร็จเรียบร้อยโดยเร็วเท่านั้น อาจเข้าไปดำเนินการเอง ในหลายเรื่องด้วยเหตุผลว่าผู้รับจ้างมีคณงานไม่เพียงพอ ทำให้งานซ่อมแซมอาคารเรียนล่าช้า ผู้ฟ้องคดีเห็นว่าหวั่งฯ ขาดคณงานจึงเข้าไปช่วยจัดหาคณงานบ้างเท่าที่จะช่วยได้นั้น หากข้อเท็จจริงดังที่ผู้ฟ้องคดีกล่าวอ้างมีอยู่จริง ผู้ฟ้องคดีย่อมจะให้การต่อสู้ไว้ในชั้นคณะกรรมการ สอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง แต่ในชั้นคณะกรรมการสอบสวนผู้ฟ้องคดีให้การว่า ผู้รับจ้างตกลง จัดหาแรงงานและวัสดุ เครื่องมือเครื่องใช้ ตลอดจนอุปกรณ์ต่างๆ แต่ความจริงปรากฏว่า นายจรัญ พันชน เป็นคณงานและเป็นตัวแทนเขต ดำเนินการซ่อมแซมอาคารเรียนดังกล่าว แทนนายสินธุ์ โดยนายจรัญเป็นผู้จัดซื้อวัสดุอุปกรณ์ในการซ่อมแซมทั้งหมด ประกอบกับ คำให้การของนายสินธุ์ที่ให้การว่า สำหรับวัสดุอุปกรณ์ในการซ่อมแซมตนก็ไม่ทราบว่า ซื้อจากร้านไหน ไม่ได้เป็นผู้จัดซื้อและไม่ได้เป็นผู้เกี่ยวข้องในการจัดหาวัสดุแต่อย่างใด ในช่วงที่มีการซ่อมแซมตนไม่เคยเข้าไปยุ่งเกี่ยว การดำเนินการตั้งแต่การจัดซื้อวัสดุ อุปกรณ์ คณงาน ตนไม่ได้เป็นผู้ดำเนินการ และคำให้การของนายอาวุธที่ว่า ในการจัดซื้อวัสดุ ผู้อำนวยกาโรงเรียนเป็นผู้จัดซื้อและขนวัสดุมาเองจริง ผู้อำนวยกาโรงเรียนก็คุยว่าจะให้ คำน้ำมันประมาณเที่ยวละ ๑,๐๐๐ บาท โดยผู้อำนวยกาโรงเรียนเป็นผู้จ่ายให้แก่ตนหลังจาก ได้ขนวัสดุไปโรงเรียน ซึ่งสอดคล้องกับคำให้การของนายอุทิศ ขันหลวง ที่ว่า สำหรับกระเบื้อง นายอาวุธเป็นผู้ขนกระเบื้องมา ประตุ่ม่วนเหล็กนายอาวุธเป็นผู้ติดต่อมาจัดทำ แต่ไม่ทราบว่า เป็นใคร และยังสอดคล้องกับคำให้การของนายวินิจที่ว่า วัสดุที่นำไปใช้เห็นผู้อำนวยกาโรงเรียน และนายอาวุธเป็นผู้นำวัสดุมา โดยผู้รับจ้างไม่ได้นำวัสดุต่างๆ มาเอง ดังนั้น เมื่อพิจารณา คำให้การของพยานประกอบกันแล้วเห็นว่า หวั่งหุ้นส่วนจำกัดฯ โดยนายสินธุ์อาจมีส่วนไปช่วย ซื้อวัสดุในบางครั้งอยู่บ้าง แต่ยังไม่พียงมิได้ว่านายสินธุ์เข้าเป็นผู้ดำเนินการซ่อมแซมอาคารเรียน รักเมืองไทย ๑๔ และจัดหาคณงานมาดำเนินการหรือไปดำเนินการเขตใดเป็นตัวแทน ฉะนั้น จึงเป็นกรณีที่เกิดการกระทำของนายสินธุ์ที่ร้องขอให้ผู้ฟ้องคดีช่วยโดยจัดหาคณงานให้ นั้น ไม่สามารถเกิดขึ้นได้อย่างแน่แท้ และมีประเด็นจำต้องพิจารณาต่อไปว่านายจรัญเป็นตัวแทนเขต และเป็นคณงานดำเนินการซ่อมแซมอาคารเรียนแทนนายสินธุ์ดังที่ผู้ฟ้องคดียืนยันต่อ คณะกรรมการสอบสวนหรือไม่ นายจรัญให้การว่า ในช่วงดำเนินการมีนายอาวุธมาประสานงาน ช่วงสงกรานต์ และได้ลงมือทำในเดือนพฤษภาคม ๒๕๕๑ โดยนายอาวุธเป็นผู้จ่ายเงินค่าจ้าง ให้กับตนเองทั้งหมด เป็นเงิน ๒๕๐,๐๐๐ บาท รวมทั้งค่าแรงและวัสดุในการซ่อมแซมอาคาร นายอาวุธเป็นผู้ประสานงานกับตนเองโดยตรง ไม่ใช่สินธุ์ เห็นได้ว่าคำให้การของ

/นายจรัญ...

นายจรัญกับนายสินธุ์สวดคล้อยกัน เชื่อได้ว่านายจรัญไม่ได้เป็นตัวแทนเซ็ดหรือเป็นคนงานของนายสินธุ์แต่อย่างใด ประกอบกับคำให้การของนายอุทิศซึ่งเป็นช่างทาสี เปลี่ยนกระเบื้องและเปลี่ยนรางรินช่วงแรก ให้การว่า ตนไม่ทราบว่ามีผู้ใดเป็นผู้รับเหมางานจ้างครั้งนี้ โดยได้รับค่าจ้างเปลี่ยนกระเบื้องแบบหมาจ๋ายในราคา ๑๐,๐๐๐ บาท ส่วนค่าแรงทาสี ได้วันละ ๓๐๐ บาท ตอนรับเงินค่าจ้างได้ไปรับที่นายอาวุธ เห็นได้ว่านายจรัญและนายอุทิศให้การตรงกันว่านายอาวุธเป็นผู้จ่ายเงินให้โดยไม่มีการอ้างถึงนายสินธุ์แต่อย่างใด แม้นายอาวุธจะให้การว่าการทาสีนายสินธุ์ให้คนรับจ้างมาทำ ก็เป็นคำให้การที่ขัดกับนายอุทิศเพราะนายอุทิศไม่ทราบว่าผู้ใดเป็นผู้รับเหมางานจ้างครั้งนี้ เมื่อนายอุทิศเป็นพยานที่ได้รับผลประโยชน์อันพึงมีพึงได้เป็นค่าจ้างจากนายอาวุธ ย่อมจะต้องให้การไปตามความเป็นจริงว่าคนที่จ่ายค่าจ้างเป็นใคร จึงเชื่อว่าผู้ฟ้องคดีเป็นคนดำเนินการจ้างบุคคลมาทำงานโดยให้นายอาวุธเป็นผู้ดำเนินการ และยังปรากฏว่าการดำเนินการซ่อมแซมครั้งนี้ไม่เป็นไปตามรูปแบบรายการที่เสนอของบประมาณ ซึ่งพยานรายนายอาวุธ นางอุไรวรรณ นางนงลักษณ์ นางสาวสุมาลี นายชัยวัฒน์ นางสาวจุฬารัตน์ นายวินิจ นายแสวง นายบุญธรรม นายจรัญ และนายสมฤทธิ์ ต่างให้การสวดคล้อยกันว่า หลังจากได้มีการเปลี่ยนบางส่วนจริง บางส่วนไม่ได้เปลี่ยนและมีกระเบื้องเก่ามาขัดแล้วนำไปมุงใหม่ ซึ่งสวดคล้อยกับคำให้การของนายอุทิศ ช่างชุดแรกที่มาดำเนินการที่ว่า สำหรับกระเบื้องมีการเปลี่ยนกระเบื้องหลังคาใหม่ ประมาณ ๓๕๐ แผ่น และมีการนำกระเบื้องเก่ามาขัดใหม่บางส่วน ประมาณ ๒๐๐ กว่าแผ่น โดยขัดด้านบนอย่างเดียว ด้านหลังอาคารเป็นกระเบื้องเก่าไม่ได้เปลี่ยน ทั้งนี้ พยานรายนายอาวุธ นางนงลักษณ์ นางสาวสุมาลี นายชัยวัฒน์ นางสาวจุฬารัตน์ และนายวินิจ ยังให้การทำนองเดียวกันว่า ประเด็นได้เปลี่ยนเป็นบางส่วน พิจารณาแล้วเห็นว่า พยานแต่ละรายล้วนแต่เป็นบุคลากรในโรงเรียน บางรายเป็นคณะกรรมการสถานศึกษา ย่อมจะทราบและพบเห็นการดำเนินการซ่อมแซมว่าได้ดำเนินการไปเสร็จเรียบร้อยหรือไม่ จึงเชื่อว่าให้การไปตามความจริง แม้ผู้ฟ้องคดีจะอ้างว่าข้อกล่าวหาที่ว่า การซ่อมแซมไม่ปฏิบัติตามแบบรูปรายการและใช้วัสดุเก่ามาซ่อมแซม ผู้ฟ้องคดีเห็นว่าไม่เป็นธรรมสำหรับผู้ฟ้องคดี กล่าวคือ การซ่อมแซมอาคารนั้นไม่มีแบบรูปรายการเหมือนการสร้างใหม่ คงทำการซ่อมแซมตามรายการที่เสียหาย และการดำเนินการซ่อมแซมก็ได้ปฏิบัติตามระเบียบของทางราชการ แต่ก็เป็นคำให้การที่ขัดกับพยานเอกสาร คือ สัญญาจ้างซึ่งในสัญญาจ้าง ข้อ ๑ ระบุว่า ผู้ว่าจ้างตกลงจ้างและผู้รับจ้างตกลงรับจ้างทำงานจ้างโครงการซ่อมแซมอาคารเรียนรักเมืองไทย จำนวน ๑ หลัง และข้อ ๔ ระบุว่า ผู้ว่าจ้างตกลงจ่าย

/และผู้รับจ้าง...

และผู้รับจ้างตกลงรับเงินค่าจ้าง จำนวน ๒๘๗,๖๐๐ บาท และยังปรากฏตามรายการค่าประมาณการซ่อมแซมอาคารเรียนรักเมืองไทย ๑๔ โรงเรียนบ้านบ่อหลวง อันเป็นเอกสารแนบท้ายสัญญาจ้าง ซึ่งถือเป็นส่วนหนึ่งของสัญญาว่า ได้ประมาณการซ่อมแซมเต็มวงเงินที่ได้รับอนุมัติ เมื่อพิจารณาประกอบกันแล้วรับฟังได้ว่า การซ่อมแซมอาคารเรียนรักเมืองไทย ๑๔ ต้องซ่อมแซมทั้งหมด หากใช้ซ่อมแซมเฉพาะบางส่วนตามที่ผู้ฟ้องคดีอ้าง ซึ่งผู้ฟ้องคดีย่อมทราบดีเพราะเป็นผู้ลงชื่อในสัญญาจ้าง หากผู้ฟ้องคดีเห็นว่าการซ่อมแซมครั้งนี้ซ่อมแซมเฉพาะส่วนที่เสียหายก็เพียงพอ ก็ไม่มีเหตุต้องทำสัญญาจ้างโดยประมาณการซ่อมแซมเต็มตามวงเงินที่ได้รับอนุมัติ และยังปรากฏว่ามีการเร่งเบิกจ่ายงบประมาณซ่อมแซมทั้งที่ยังดำเนินการซ่อมแซมไม่แล้วเสร็จ แม้ผู้ฟ้องคดีจะอ้างว่าเมื่อคณะกรรมการตรวจรับการจ้างและช่างควบคุมงานซึ่งมีหน้าที่โดยตรงได้พิจารณาแล้วเห็นว่าผู้รับจ้างได้ปฏิบัติตามสัญญาจ้างครบถ้วนแล้ว ผู้ฟ้องคดีก็เห็นชอบตามที่เสนอและเห็นว่าผู้รับจ้างได้ทำงานตามสัญญาจ้างเสร็จเรียบร้อยแล้ว แต่ก็เป็นการกล่าวอ้างของผู้ฟ้องคดีที่ขัดแย้งกับคำให้การของนางสาวสุมาลีที่ให้การว่า เป็นกรรมการตรวจรับงานจ้างโดยได้รับทราบคำสั่งในวันสุดท้ายของวันส่งเบิก ตามคำสั่งที่ ๘๘/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๑๓ กันยายน ๒๕๕๐ โดยไม่มีการแจ้งคำสั่งให้ทราบก่อน และได้ลงนามบันทึกการควบคุมงานในวันสุดท้ายก่อนส่งเบิก ซึ่งสอดคล้องกับคำให้การของนายชัยวัฒน์ที่ว่า ลายมือชื่อผู้ควบคุมงานได้ลงชื่อในวันสุดท้ายก่อนส่งเรื่องเบิกโดยไม่ได้ทราบคำสั่งก่อน ตนได้ลงชื่อในหลักฐานการส่งเบิกจริงโดยที่ไม่ได้ไปดูหลักฐานการซ่อมแซมว่าเรียบร้อยหรือไม่ เนื่องจากนายอาวุธนำเอกสารมาให้และได้ขอร้องให้ลงชื่อ และยังสอดคล้องกับคำให้การของนายวินิจที่ว่า นายอาวุธได้นำเอกสารมาให้ตนลงนามในวันที่ส่งเอกสารหลักฐานเบิกไปยังสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาน่าน เขต ๒ ซึ่งตนไม่เคยรับทราบคำสั่งและทำการตรวจเลย โดยอ้างว่าหากไม่ลงนามหลักฐานเบิกภายในวันนี้ไม่ทันจะทำให้งบประมาณเป็นอันตกไป ตนต้องเป็นผู้รับผิดชอบความเสียหายในครั้งนี้ ประกอบกับบันทึกข้อความ ที่ พิเศษ/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๕๐ ซึ่งพยานทั้ง ๓ ราย ยืนยันว่าลายมือชื่อที่ปรากฏในหลักฐานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับงบประมาณการซ่อมแซม ล้วนเกิดจากความไม่เต็มใจ เห็นได้ว่า พยานทั้ง ๓ ราย ซึ่งถูกแต่งตั้งเป็นคณะกรรมการตรวจการจ้างและควบคุมงาน ให้การสอดคล้องกันว่า การลงลายมือชื่อลงในวันสุดท้าย โดยไม่ได้รับทราบคำสั่งมาก่อนและไม่เต็มใจ โดยนายอาวุธนำมาให้ลงชื่อในวันสุดท้ายก่อนส่งเบิก ซึ่งสอดคล้องกับคำให้การของนายอาวุธที่ให้การว่า คณะกรรมการตรวจและควบคุมงาน

/ผู้อำนวยการ...

ผู้อำนวยการโรงเรียนเป็นผู้บันทึกแล้วนำตัวร่างมาให้ตนเป็นผู้พิมพ์ แล้วนำไปให้คณะกรรมการควบคุมงานลงลายมือชื่อในวันสุดท้ายที่จะส่งเอกสารเบิกเงินโดยไม่ได้แจ้งเป็นลายลักษณ์อักษรให้ทราบ เพียงแต่แจ้งทางวาจาไปบ้างแล้ว เห็นว่าคณะกรรมการตรวจการจ้างและควบคุมงานได้แต่งตั้งและลงลายมือชื่อเพื่อให้ครบกระบวนการโดยมิได้มีการตรวจงานจ้างและควบคุมงานจริงแต่ประการใด จึงเชื่อได้ว่า ผู้ฟ้องคดียอมทราบดีว่าการดำเนินการซ่อมแซมอาคารเรียนรักเมืองไทย ๑๔ ยังดำเนินการไม่แล้วเสร็จตามรูปแบบสัญญาจ้าง แต่ก็ยังเร่งเบิกจ่ายงบประมาณซ่อมแซม โดยผู้ฟ้องคดีแสดงหลักฐานอันเป็นเท็จเห็นได้จากใบส่งมอบงานและรายละเอียดการซ่อมแซมที่ปรากฏในบันทึกการควบคุมงานจ้างการซ่อมแซมอาคารเรียนรักเมืองไทย ๑๔ ปรากฏว่า การดำเนินการซ่อมแซมหลังคาประตู ตลอดจนงานรั้วน้ำฝนได้ทำแล้วเสร็จภายในวันที่ ๒๒ ตุลาคม ๒๕๕๐ สังเกตได้ว่าวัสดุอุปกรณ์โดยเฉพาะหลังคาและประตูถูกใช้พอดีหรือใกล้เคียงกับที่ได้ประมาณการซ่อมแซมไว้หลังคาใช้รวม ๑,๖๓๐ แผ่น และประตูใช้รวม ๒๒ บาน ซึ่งเอกสารดังกล่าวขัดกับคำให้การของพยานหลายปากที่ให้การสอดคล้องตรงกันว่าการซ่อมแซมอาคารเรียนรักเมืองไทย ๑๔ ได้ดำเนินการเพียงบางส่วน และมีการซ่อมแซมเพิ่มเติมช่วงหลังสงกรานต์ในปี พ.ศ. ๒๕๕๑ ภายหลังที่คณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงมาตรวจสอบ เห็นได้ว่าเป็นกรณีที่ปรากฏชัดเจนว่าการจัดทำเอกสารดังกล่าวได้แสดงข้อความอันเป็นเท็จเพื่อประกอบการเบิกจ่ายงบประมาณซ่อมแซมจากสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาน่าน เขต ๒ ที่ผู้ฟ้องคดีอ้างว่าคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงไม่ได้ระบุว่าส่วนใดไม่เป็นไปตามสัญญาจ้างและคำสั่งลงโทษก็ไม่ระบุว่าไม่ถูกต้องตามสัญญาจ้างส่วนใด จึงเป็นข้อกล่าวหาลอยๆ ผู้ฟ้องคดีไม่สามารถยอมรับได้ เห็นว่า สว. ๓ ได้แจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานอย่างเพียงพอแล้ว ประกอบกับในชั้นคณะกรรมการสอบสวนผู้ฟ้องคดีได้ต่อสู้โดยมีหลงข้อต่อสู้แต่อย่างใด ส่วนที่ผู้ฟ้องคดีอ้างว่าการซ่อมแซมดังกล่าวผู้ฟ้องคดีได้มีคำสั่งแต่งตั้งกรรมการควบคุมงานและกรรมการตรวจรับงาน ซึ่งคณะกรรมการดังกล่าวได้ดำเนินการแล้วรายงานให้ผู้ว่าจ้างตามระเบียบของทางราชการจนมีการอนุมัติเบิกจ่ายจากสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาน่าน เขต ๒ หากการดำเนินการไม่ถูกต้อง เหตุใดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาน่าน เขต ๒ ไม่ทักท้วงหรือแจ้งให้ทำการแก้ไขหรือดำเนินการปรับผู้รับเหมาตามสัญญาจ้าง เมื่อสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาน่าน เขต ๒ ไม่ทักท้วงหรือแจ้งให้ทำการแก้ไขหรือปรับผู้รับเหมาตามสัญญาจ้าง และได้ตรวจสอบถูกต้องแล้ว จึงได้จ่ายเงินให้แก่ห้างหุ้นส่วนจำกัด ส. ศิลาแลงการโยธา เห็นว่า

/สัญญาจ้าง...

สัญญาจ้างซ่อมแซมดังกล่าวระบุชัดว่าผู้ฟ้องคดีเป็นผู้ว่าจ้างอันเป็นคู่สัญญาตามกฎหมาย เมื่อการดำเนินการไม่เป็นไปตามสัญญาจ้างผู้ฟ้องคดีย่อมมีอำนาจตามกฎหมายที่จะปรับผู้รับจ้างได้ แต่ผู้ฟ้องคดีหาได้กระทำไม่ จึงเป็นข้อสนับสนุนที่ทำให้เชื่อได้ว่าผู้ฟ้องคดียืมชื่อนายสินธุ์มาดำเนินการซ่อมแซมเท่านั้น จึงไม่ดำเนินการปรับตามสัญญาจ้าง ซึ่งการซ่อมแซมครั้งนี้ คำสั่งสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ที่ ๒๒/๒๕๔๖ ลงวันที่ ๘ กรกฎาคม ๒๕๔๖ ได้มอบอำนาจในการดำเนินการเกี่ยวกับการซ่อมแซมต่างๆ ให้ผู้อำนวยการสถานศึกษาไว้แล้ว ดังนั้น การตรวจสอบความถูกต้องว่างานแล้วเสร็จหรือไม่ จึงอยู่ในอำนาจของผู้ฟ้องคดี ซึ่งเป็นคู่สัญญาที่ลงลายมือชื่อในฐานะผู้ว่าจ้าง ส่วนสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาน่าน เขต ๒ จะอยู่ในส่วนของการดำเนินการเบิกจ่ายตามเอกสารหลักฐานที่ทางสถานศึกษาส่งมา เมื่อเห็นว่าการดำเนินการมีเอกสารครบถ้วนถูกต้อง จึงเบิกจ่ายค่าซ่อมแซม กรณีเมื่อสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาน่าน เขต ๒ ได้เบิกจ่ายงบประมาณซ่อมแซมให้แก่นายสินธุ์แล้ว ผู้ฟ้องคดีได้รับเงินค่าจ้างซ่อมแซมจากนายสินธุ์หรือไม่ ซึ่งผู้ฟ้องคดีอ้างว่าผู้ฟ้องคดีไม่ได้รับเงินค่าจ้างซ่อมแซมอาคารเรียนจากสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาน่าน เขต ๒ แต่นายสินธุ์ให้การว่า เงินค่าจ้างที่สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาน่าน เขต ๒ ได้โอนเข้าบัญชีให้กับตน เป็นเงิน ๒๘๔,๙๑๒.๑๕ บาท ตนได้มอบให้นายอาวุธจำนวน ๒๔๗,๓๓๖ บาท ซึ่งเป็นเงินสด ที่มอบให้นายอาวุธไป โดยตนได้หักภาษีร้อยละ ๑๔ จากงบ ๒๘๗,๖๐๐ บาท (ยอดเต็ม) เหลือเท่าไร ก็มอบให้นายอาวุธ สำหรับเงินที่นายอาวุธรับไปนั้นก็ได้บอกให้ทราบว่าจะนำไปให้ใคร ระหว่างการซ่อมแซมตนไม่เคยได้รับการประสานงานแต่อย่างใด ซึ่งสอดคล้องกับคำให้การของนายอาวุธที่ว่า สำหรับเงินได้โอนเข้าบัญชีของนายสินธุ์แล้ว ผู้อำนวยการโรงเรียนก็ได้ประสานกับนายสินธุ์โดยให้ตนเป็นผู้ไปรับเงินที่นายสินธุ์ ในการรับเงินนายสินธุ์ได้หักไว้ร้อยละ ๑๔ และตนก็นำเงินดังกล่าวไปให้ผู้ผู้อำนวยการโรงเรียน ณ ห้องทำงานของผู้ผู้อำนวยการ และผู้อำนวยการได้เปิดซองนับเงินโดยหักรายจ่ายต่างๆ และนำเงินให้ตนเป็นค่าขนส่งและค่าสำรองจ่ายที่ตนได้จ่ายไป และให้พิเศษแก่ตนอีก ๑๐,๐๐๐ กว่าบาท รวมทั้งหมดที่ตนได้รับประมาณ ๒๐,๐๐๐ กว่าบาท หรือประมาณ ๒๕,๐๐๐ บาท ซึ่งตนได้รับเงินดังกล่าวช่วงก่อนที่คณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงเข้าตรวจ เห็นว่าแม้นายสินธุ์จะให้การว่าเงินที่นายอาวุธรับไปนั้นไม่ได้บอกให้ตนทราบว่ารับเงินแล้วจะนำไปให้ใคร ไม่เคยได้รับการประสานงาน และไม่ได้พบปะกันก็ตาม แต่ขัดกับคำให้การของนายอาวุธที่ว่า ผู้อำนวยการโรงเรียนได้ประสานกับนายสินธุ์โดยให้ตนเป็นผู้ไปรับเงิน จึงเชื่อได้ว่าดำเนินการครั้งนี้

/มีการ...

มีการประสานกันอย่างแน่นนอน เนื่องจากนายอาวุธให้การว่านายสินธุ์ได้มาดูลานเป็นบางครั้ง นางอุไรวรรณให้การว่านายสินธุ์ขึ้นมาดูการซ่อมแซมเป็นบางครั้ง และนางนงลักษณ์ให้การว่า ระหว่างซ่อมแซมนายสินธุ์ได้มาเป็นบางครั้ง แต่ไม่ทราบว่ามีมาทำภารกิจใด เมื่อพิจารณา คำให้การของพยานประกอบกันแล้ว เชื่อได้ว่า นายสินธุ์ได้มาที่โรงเรียนระหว่างมีการซ่อมแซม เป็นบางครั้ง แม้ไม่อาจฟังได้แน่ชัดว่ามีมาทำกิจอันใด แต่ก็เชื่อได้ว่าการที่นายอาวุธไปรับเงิน จากนายสินธุ์นั้น ผู้ฟ้องคดีได้มีการประสานกับนายสินธุ์ก่อน และเมื่อได้รับเงินจากนายสินธุ์ จำนวน ๒๔๗,๓๓๖ บาทแล้ว นายอาวุธได้นำไปให้ผู้ฟ้องคดีที่ห้องทำงาน โดยผู้ฟ้องคดี หักค่าใช้จ่ายให้นายอาวุธและให้พิเศษแก่นายอาวุธอีก ๑๐,๐๐๐ กว่าบาท ส่วนที่เหลือได้เก็บไว้ที่ ผู้ฟ้องคดีจริง ทั้งนี้ นายอาวุธเป็นพยานที่เป็นผู้ได้บังคับบัญชาของผู้ฟ้องคดี และเป็นพยาน โดยตรงที่พบเห็นการกระทำความผิดโดยไม่มีสาเหตุโกรธเคืองกับผู้ฟ้องคดีมาก่อน และมี ส่วนรับเงินจำนวนดังกล่าวไปส่วนหนึ่งด้วย จึงเชื่อได้ว่านายอาวุธให้การไปตามความจริง มิได้ปรักปรำผู้ฟ้องคดีด้วยถ้อยคำอันเป็นเท็จแต่อย่างใด กรณีหลังจากที่ผู้ฟ้องคดีรับเงินไปแล้ว ผู้ฟ้องคดีมีเจตนาที่จะซ่อมแซมอาคารเรียนรักเมืองไทย ๑๔ ให้แล้วเสร็จตามสัญญาจ้าง หรือไม่ เห็นว่า ผู้ฟ้องคดีไม่มีเจตนาที่จะซ่อมแซมให้แล้วเสร็จแต่อย่างใด เพราะขณะที่ ตรวจรับงานจ้างและเร่งรัดการเบิกจ่ายค่าซ่อมแซมนั้น ไม่มีวัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ในการซ่อมแซม เหลืออยู่แต่แรก ดังเช่นผู้ฟ้องคดีให้การไว้ในชั้นคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง แต่เพิ่งซื้อและนำมาเก็บไว้ภายหลังจากที่คณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงได้เข้ามาตรวจสอบ และหลังจากที่มีการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนแล้ว ปรากฏตามคำให้การของนายอาวุธว่า วัสดุอุปกรณ์ที่นำมาไว้ในวันที่ ๒๓ พฤษภาคม ๒๕๕๑ คนและผู้ฟ้องคดีนำมาจากร้านจำลองเฟอร์นิเจอร์ อำเภอกำแพงแสน ผู้ฟ้องคดีบอกว่า เพื่อให้ของครบตามจำนวน ที่ได้ประมาณการไว้ตั้งแต่แรก ซึ่งสอดคล้องกับคำให้การของนางคำมวล คำซัง ที่ให้การว่า ในวันที่ ๒๓ พฤษภาคม ๒๕๕๑ ได้มีบุคคลมาซื้อวัสดุจากร้านจำลองเฟอร์นิเจอร์จริง มากัน ๒ คน คนที่มาติดต่อซื้อทราบว่าเป็นผู้อำนวยการโรงเรียน รูปร่างไม่สูง ผิวดำ และอีกคนเป็นครู มีลักษณะผิวขาว ตัวเล็ก ผอมบาง และจ่ายด้วยเงินสด ผู้จ่ายคือผู้อำนวยการโรงเรียน นำรถมา ๒ คัน มีรถ ๖ ล้อ บรรทุกวัสดุทั้งหมดไปเอง และรถปิคอัพโตโยต้าสีบรอนซ์ขาว สำหรับวัสดุ ที่ปรากฏในใบเสร็จรับเงินจะได้ไปไม่ครบตามใบเสร็จ บางรายการมีของให้ไม่ครบ ได้แก่ ครอบบอลอนคูขาว ได้ ๑๕๐ แผ่น ประตูทึบ ๕๐ x ๑๒๐ เซนติเมตร ได้ ๕ บาน จึงได้คืนเงินให้ ผู้ซื้อเป็นเงิน ๑๘,๒๕๐ บาท ซึ่งทางร้านได้รับเงินสดเพียง ๓๗,๔๐๐ บาท ประกอบกับพยานเอกสารที่

/นายวานิจ...

นายวินิจรายงานต่อว่าที่ร้อยโท กฤษณะชัย ตีปินดา ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านนาออก ปฏิบัติหน้าที่ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านบ่อหลวงว่า ขณะที่ตนปฏิบัติหน้าที่เวรช่วงกลางคืน ในวันที่ ๒๓ พฤษภาคม ๒๕๕๑ ในเวลา ๑๙ นาฬิกา มีรถบรรทุกสี่ขาวยี่ห้อโตโยต้า เลขทะเบียน ๘๐ - ๕๖๕๔ น่าน เข้ามาในโรงเรียน โดยมีนายคำปันเป็นผู้ขับมาพร้อมกับ นายอาวุธและผู้ฟ้องคดี ภายในรถบรรทุกมีวัสดุก่อสร้าง มีผู้ฟ้องคดี นายอาวุธและนายคำปัน เป็นผู้ขนของทั้งหมดลงจากรถและนำไปเก็บไว้ที่ห้องเก็บของซึ่งไม่ได้รับอนุญาตจาก ผู้อำนวยการโรงเรียน เมื่อพิจารณาคำให้การของพยานแต่ละรายประกอบกันแล้ว เห็นว่า แม้จะมีรายละเอียดที่แตกต่างกันบ้าง แต่ก็ให้การสอดคล้องและสอดคล้องกัน แสดงให้เห็น ข้อเท็จจริงตามลำดับ ยากจะเป็นเรื่องที่ปั้นแต่งขึ้นมาเพื่อใส่ร้ายผู้ฟ้องคดี เพราะพยานแต่ละราย ไม่ปรากฏว่ามีเหตุโกรธเคืองกับผู้ฟ้องคดีมาก่อน จึงเชื่อได้ว่า วันที่ ๒๓ พฤษภาคม ๒๕๕๑ ผู้ฟ้องคดีได้ขนของมาที่โรงเรียนบ้านบ่อหลวงและนำเข้าไปเก็บไว้ที่ห้องเก็บของ ซึ่งเป็น ช่วงเวลาที่ผู้ฟ้องคดีมิได้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านบ่อหลวงแล้วเนื่องจาก ว่าที่ร้อยโท กฤษณะชัยได้มาปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านบ่อหลวง ตั้งแต่วันที่ ๑๒ พฤษภาคม ๒๕๕๑ เห็นได้ว่า วัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ในการซ่อมแซมนอกจาก ไม่ได้มีอยู่ครบจำนวนตามวงเงินที่ประมาณการซ่อมแซมไว้แต่แรกแล้ว การดำเนินการ ซ่อมแซมผู้ฟ้องคดีก็หาได้มีเจตนาดำเนินการซ่อมแซมให้เสร็จเรียบร้อยโดยเร็วหลังจากที่ได้ เร่งการเบิกจ่ายค่าจ้างซ่อมแซมแล้วแต่อย่างใด หากผู้ฟ้องคดีมีเจตนาที่จะก่อสร้างซ่อมแซม ให้แล้วเสร็จจริง ผู้ฟ้องคดีจะต้องกระตือรือร้นที่จะหาผู้รับจ้างมาดำเนินการซ่อมแซมในช่วง ระยะเวลาที่ไม่นาน แต่ปรากฏว่าผู้ฟ้องคดีหาได้ดำเนินการเช่นนั้นไม่ ดังปรากฏตามคำให้การ ของนายวินิจที่สรุปได้ว่า มีการเปลี่ยนกระเบื้องเมื่อวันที่ ๕ เมษายน ๒๕๕๑ วันที่ ๒๙ เมษายน ๒๕๕๑ และวันที่ ๕ พฤษภาคม ๒๕๕๑ ซึ่งสอดคล้องกับคำให้การของนายจรัญ ซึ่งเป็นผู้รับจ้างซ่อมแซมครั้งหลังว่า นายอาวุธมาประสานงานช่วงสงกรานต์ และได้ลงมือทำ ในเดือนพฤษภาคม ๒๕๕๑ เห็นได้ว่าระยะเวลาหลังจากที่ผู้ฟ้องคดีได้เร่งเบิกจ่ายค่าจ้าง ซ่อมแซมในวันที่ ๑๑ ธันวาคม ๒๕๕๐ กับช่วงเวลาที่ให้นายไกรวุฒิ (น้องชายของผู้ฟ้องคดี) มาดำเนินการซ่อมแซมหลังคาและติดต่อผู้รับจ้างคือนายจรัญในช่วงสงกรานต์ พ.ศ. ๒๕๕๑ เป็นระยะเวลาห่างกันประมาณ ๔ เดือน และยังเป็นช่วงเวลาหลังจากที่คณะกรรมการ ตรวจสอบข้อเท็จจริงได้เข้าไปตรวจสอบและถ่ายภาพไว้เป็นหลักฐานแล้ว หากผู้ฟ้องคดี มีเจตนาดำเนินการให้แล้วเสร็จจริง ย่อมไม่ปล่อยระยะเวลาเนิ่นนานถึงประมาณ ๔ เดือน

/วันแต่...

เว้นแต่การดำเนินการซ่อมแซมให้แล้วเสร็จจะไม่ได้เกิดจากเจตนาของผู้ฟ้องคดี แต่เพราะมีคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงเข้ามาตรวจสอบ ผู้ฟ้องคดีเกรงกลัวต่อความผิดจึงได้ให้นายไกรวุฒิมาซ่อมแซมและจ้างนายจรัญเพื่อบำดำเนินการให้แล้วเสร็จเพื่อให้เป็นไปตามสัญญาจ้าง สำหรับกรณีถูกกล่าวหาว่าได้รับพัสดุเก่าไม่จากศูนย์ส่งเสริมและพัฒนาอาชีพการเกษตรจังหวัดน่าน (พืชสวน) แล้วไม่นำมาส่งมอบให้โรงเรียนบ้านบ่อหลวง สาขาห้วยโป่ง ส่งผลให้โรงเรียนไม่สามารถปลูกพันธุ์กล้าไม้ตามโครงการได้ เห็นว่าข้อกล่าวหากรณีนี้ฟังขึ้นในปัญหาข้อกฎหมาย เนื่องจากผู้บังคับบัญชามิได้มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงตามข้อ ๓ ของกฎ ก.ค.ศ. ว่าด้วยการสอบสวนพิจารณา พ.ศ. ๒๕๕๐ มาดำเนินการสอบสวนผู้ฟ้องคดีในประเด็นนี้ตั้งแต่แรก จึงทำให้การดำเนินการภายหลังเป็นกระบวนการที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายอันเป็นเหตุทำให้การสอบสวนเสียไปทั้งหมด จึงไม่จำเป็นต้องพิจารณาอุทธรณ์ประเด็นนี้ในปัญหาข้อเท็จจริงแต่ประการใด ด้วยเหตุดังกล่าวมาแล้วจะเห็นได้ว่า การกระทำของผู้ฟ้องคดีที่อาศัยอำนาจในตำแหน่งหน้าที่ราชการของตนเสนอของบประมาณซ่อมแซมโดยจัดทำประมาณการซ่อมแซมอาคารเรียนรักเมืองไทย ๑๔ สูงเกินความจำเป็น และยืมชื่อนายสินธุ์ หัวหน้าผู้จัดการ ห้างหุ้นส่วนจำกัด ส. ศิลาแลงการโยธา ในการยื่นขอสอบราคา โดยดำเนินการให้นายสินธุ์ชนะการสอบราคาและเป็นผู้เข้าทำสัญญาจ้างซ่อมแซมกับผู้ฟ้องคดี เพื่อผู้ฟ้องคดีจะได้เป็นผู้ดำเนินการซ่อมแซมอาคารเรียนรักเมืองไทย ๑๔ และการซ่อมแซมอาคารเรียนก็มีได้เป็นไปตามสัญญาจ้าง แต่ผู้ฟ้องคดีก็ยังเร่งรัดการเบิกจ่ายงบลงทุนไปยังสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาน่าน เขต ๒ โดยจัดส่งใบส่งมอบงานและใบตรวจการจ้าง และรับรองผลการปฏิบัติงานของผู้รับจ้างและบันทึกความคืบหน้างานจ้างที่ไม่ตรงกับความเป็นจริง และเมื่อสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาน่าน เขต ๒ ได้โอนเงินเข้าบัญชีนายสินธุ์แล้ว นายสินธุ์ได้หักค่าใช้จ่ายร้อยละ ๑๔ ของยอดเงิน ๒๘๗,๖๐๐ บาท และผู้ฟ้องคดีได้ให้นายอาวุธไปรับเงินที่เหลือจำนวน ๒๔๗,๓๓๖ บาท มามอบให้ผู้ฟ้องคดีที่ห้องทำงานโรงเรียนบ้านบ่อหลวง ซึ่งผู้ฟ้องคดีได้มอบเงินดังกล่าวให้นายอาวุธจำนวนหนึ่ง และส่วนที่เหลือได้เก็บไว้เอง จึงเห็นได้ว่า การดำเนินการของผู้ฟ้องคดีตั้งแต่ต้นมีขั้นตอนตามลำดับเพื่อนำไปสู่ผลตอนปลาย คือจำนวนเงินอันเป็นกำไรที่เกิดจากส่วนต่างระหว่างงบประมาณการซ่อมแซมเกินความเป็นจริงกับจำนวนเงินที่ผู้ฟ้องคดีจ่ายเพื่อทำการซ่อมแซมอาคารเรียนรักเมืองไทย ๑๔ ไปเพียงบางส่วน พฤติการณ์ของผู้ฟ้องคดีจึงเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรงตามมาตรา ๘๔ วรรคสาม และมาตรา ๘๕ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติ

/ระเบียบ...

ระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ กรณีการปฏิบัติหรือละเว้น การปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบเพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้รับประโยชน์ที่มีควรได้ เป็นการทุจริตต่อหน้าที่ราชการ และกรณีการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยจงใจไม่ปฏิบัติตาม กฎหมาย ระเบียบแบบแผนของทางราชการและหน่วยงานการศึกษา มติคณะรัฐมนตรีหรือนโยบายของรัฐบาล ประมาทเลินเล่อ หรือขาดการเอาใจใส่ระมัดระวังรักษาประโยชน์ของ ทางราชการอันเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง แม้ภายหลังผู้ฟ้องคดี จะดำเนินการตามรูปแบบตามสัญญาจ้างเสร็จสมบูรณ์ แต่ก็หลังจากที่คณะกรรมการตรวจสอบ ข้อเท็จจริงได้เข้ามาตรวจสอบการซ่อมแซมและหลังจากที่มีการแต่งตั้งกรรมการสอบสวนวินัย อย่างร้ายแรงแล้ว จึงไม่ทำให้เจตนาทุจริตที่เป็นความผิดสำเร็จแล้วเปลี่ยนแปลงไปเป็นไม่มี ความผิด ซึ่งกรณีทุจริตต่อหน้าที่ราชการนั้น ระดับโทษไล่ออกจากราชการ การที่ผู้บังคับบัญชา สั่งลงโทษปลดผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ ตามมติ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาน่าน เขต ๒ นั้น ยังไม่เหมาะสมกับการตีความผิด และไม่ต้องด้วยมติคณะรัฐมนตรี อ้างตามหนังสือ สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ นร ๐๒๐๕/ว ๒๓๔ ลงวันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๓๖ เห็นสมควรให้ผู้บังคับบัญชามีคำสั่งเพิ่มโทษผู้ฟ้องคดีจากโทษปลดออกจากราชการ เป็นโทษไล่ออกจากราชการให้เหมาะสมกับความผิดและต้องด้วยมติคณะรัฐมนตรีดังกล่าว

ผู้ฟ้องคดีคัดค้านคำให้การว่า ผู้ฟ้องคดีไม่ได้เป็นผู้ประมาณการซ่อมแซม อาคารเรียนหรือจัดทำรายการวัสดุแต่อย่างใด เมื่อเจ้าหน้าที่พัสดุเสนอบัญชีประมาณการ วัสดุมา ผู้ฟ้องคดีไม่ทันได้ตรวจสอบความถูกต้องเนื่องจากต้องรีบส่งเอกสารประมาณการ วัสดุให้ทันเวลาตามที่สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาน่าน เขต ๒ กำหนด เพราะเหลือเวลา เพียง ๑๖ วัน ก็จะสิ้นปีงบประมาณ เนื่องจากเป็นงบประมาณเหลือจ่ายประจำปีงบประมาณ และต้องมีการกันเงินงบประมาณปีหากดำเนินการไม่ทัน อีกทั้งผู้ฟ้องคดีเห็นว่านายอาวุธ เจ้าหน้าที่พัสดุ เป็นผู้มีความรู้และได้รับรองความถูกต้องมาแล้วจึงไว้วางใจ ไม่ได้ตรวจสอบ ความถูกต้องอีกครั้ง ส่วนการประกาศสอบราคารับเหมาซ่อมแซมอาคารเรียน ผู้ฟ้องคดี ได้มอบหมายให้นายอาวุธเป็นผู้ดำเนินการ ไม่ได้ยืมชื่อนายสินธุ์มาดำเนินการแต่อย่างใด ซึ่งนายสินธุ์ก็ได้ยอมรับว่าได้ดำเนินการด้วยตนเอง ผู้ฟ้องคดีไม่ได้รับประโยชน์หรือทรัพย์สินใดๆ จากนายสินธุ์ และปรากฏหลักฐานว่าสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาน่าน เขต ๒ ได้โอนเงิน เข้าบัญชีของนายสินธุ์ ซึ่งทั้งนายสินธุ์และนายอาวุธไม่ได้นำเงินหรือประโยชน์ใดๆ มาให้ผู้ฟ้องคดี และบุคคลทั้งสองก็ยอมรับแล้วว่าทำให้การกับคณะกรรมการสอบสวนวินัยร้ายแรงทำให้ผู้ฟ้องคดี

/ถูกลงโทษ...

ถูกลงโทษเนื่องจากคำแนะนำของคณะกรรมการสอบสวน นอกจากนี้ นายสินธุ์ได้มาลงนามในสัญญาจ้างกับผู้ฟ้องคดีด้วยตนเองและมาควบคุมดูแลงานซ่อมแซมด้วยตนเอง ผู้ฟ้องคดีในฐานะผู้อำนวยการโรงเรียนในขณะนั้นก็คอยดูแลงานก่อสร้างเพื่อคอยตรวจสอบว่าเป็นไปตามสัญญาจ้างหรือไม่ เมื่อเห็นว่าไม่เป็นไปตามสัญญาจ้างก็ได้ทักท้วงนายสินธุ์ให้ดำเนินการแก้ไขให้ถูกต้อง และอาจเกิดการกระทบกระทั่งหรือความขัดแย้งขึ้นระหว่างผู้ฟ้องคดีกับนายสินธุ์ อาจเป็นเหตุให้นายสินธุ์ไม่พอใจจึงให้ถ้อยคำเป็นผลร้ายต่อผู้ฟ้องคดี สำหรับงานก่อสร้างซ่อมแซมที่คณะกรรมการตรวจการจ้างได้ตรวจรับงานแล้วนั้น ผู้ฟ้องคดีไม่ได้บังคับขู่เข็ญคณะกรรมการแต่อย่างใด เมื่อนายอาวุธเสนอผลการตรวจรับงานจ้างของคณะกรรมการว่างานก่อสร้างซ่อมแซมเสร็จเรียบร้อยเป็นไปตามรูปแบบรายการ ผู้ฟ้องคดีจึงให้ทำหนังสือแจ้งไปยังสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานาน เขต ๒ เพื่อเบิกจ่ายเงินให้กับผู้รับจ้าง ต่อมาเมื่อมีการร้องเรียนว่างานไม่เป็นไปตามรูปแบบรายการ ผู้ฟ้องคดีจึงได้ตรวจสอบและเห็นว่ามีส่วนไม่เป็นไปตามรูปแบบรายการจริง ผู้ฟ้องคดีในฐานะผู้อำนวยการโรงเรียนต้องรับผิดชอบในเรื่องต่างๆ ที่เกิดขึ้น จึงได้แจ้งให้นายสินธุ์มาดำเนินการแก้ไขให้ถูกต้อง แต่เนื่องจากนายสินธุ์มาดำเนินการล่าช้าและมีคณะกรรมการจากสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานาน เขต ๒ เข้ามาตรวจสอบข้อเท็จจริง ผู้ฟ้องคดีเกรงว่าคณะกรรมการตรวจการจ้างซึ่งเป็นผู้ได้บังคับบัญชาต้องรับผิดชอบและจะมีความผิด จึงมอบหมายให้นายอาวุธนำเงินส่วนตัวไปดำเนินการจัดซื้อวัสดุและติดต่อช่างมาดำเนินการแก้ไขเองและจะเรียกเงินคืนจากนายสินธุ์ผู้รับจ้างในภายหลัง แต่เนื่องจากคณะกรรมการสอบสวนวินัยร้ายแรงไม่ยอมรับฟังข้อเท็จจริง พยายามกล่าวหาว่าผู้ฟ้องคดีทุจริตและแนะนำพยานให้ถ้อยคำอันเป็นผลร้ายกับผู้ฟ้องคดีโดยข่มขู่ว่าหากใครให้การเพื่อช่วยเหลือหรือเป็นคุณต่อผู้ฟ้องคดีจะมีความผิดในข้อหาสมรู้ร่วมคิด เป็นเหตุให้พยานที่ถูกเรียกมาสอบปากคำกลัวว่าจะมีความผิด ฉะนั้นการกระทำของผู้ฟ้องคดีอาจจะผิดระเบียบขั้นตอนไปบ้าง แต่ผู้ฟ้องคดีไม่มีเจตนาที่จะกระทำการทุจริต สำหรับวัสดุที่กองเหลืออยู่นั้นเป็นการจัดซื้อภายหลังเพื่อนำมาซ่อมแซมอาคารเรียนอย่างเร่งด่วนเพื่อให้ข้อร้องเรียนยุติ ซึ่งไม่เกี่ยวข้องกับนายสินธุ์ ส่วนเงินที่จ่ายไปนั้นจะเรียกคืนจากนายสินธุ์ในภายหลัง และในการสอบสวนบางครั้งคณะกรรมการสอบสวนได้ทำการสอบสวนโดยมีคณะกรรมการเข้าร่วมทำการสอบสวนไม่ถึงกึ่งหนึ่ง เช่น มีนายประสิทธิ์ ชาวแหล่ง กับนางสาวกัญญาภัก กิวัฒนา เพียง ๒ คน เท่านั้น

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ให้การเพิ่มเติมว่า เมื่อวันที่ ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๕๐ ผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือโรงเรียนบ้านบ่อหลวง ที่ ศธ ๐๔๐๘๑.๗๕/๐๘๕ ลงวันที่ ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๕๐

/ถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑...

ถึงผู้ผูกฟองคตีที่ ๑ ส่งแบบประมาณการซ่อมแซมอาคารเรียนรักเมืองไทยของโรงเรียนบ้านบ่อหลวง ขออนุมัติงบประมาณ ๒๘๗,๖๑๐ บาท โดยผู้ผูกคตีเป็นผู้ลงนามในหนังสือดังกล่าว และนายอาวุธได้ให้ถ้อยคำว่าการประมาณการค่าซ่อมแซมผู้ผูกคตีได้ประมาณการเอง และนำมาให้คนพิมพ์ส่ง และให้คนลงชื่อเป็นผู้ประมาณการ จึงเห็นว่าการประมาณการดังกล่าวเป็นการกระทำร่วมกันของผู้ผูกคตีและนายอาวุธ โดยไม่ได้แต่งตั้งคณะกรรมการกำหนดราคากลางตามระเบียบของทางราชการ ซึ่งตามรายการของงบประมาณของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน การก่อสร้างอาคารเรียน สปช.๑๐๕/๒๕ ทั้งหลัง จะต้องใช้วัสดุ ดังนี้ ๑. กระเบื้องลอนคู่ ๐.๕๐ x ๑.๒๐ เมตร หน้า ๕ มิลลิเมตร ต้องใช้กระเบื้องทั้งหมดจำนวน ๑,๐๔๐ แผ่น ๒. ครอบกระเบื้องลอนคู่ จำนวน ๘๕ แผ่น ๓. อุปกรณ์ยึดกระเบื้องจำนวน ๑,๒๑๐ ตัว ๔. ประตูห้องเรียน (๒ ชั้น รวมต่อเติม) จำนวน ๑๖ บาน แต่ตามประมาณการของโรงเรียนบ้านบ่อหลวงที่ส่งให้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาน่าน เขต ๒ เพื่อซ่อมแซมอาคารเรียน มีจำนวนวัสดุ ดังนี้ ๑. กระเบื้องลอนคู่ ๐.๕๐ x ๑.๒๐ เมตร หน้า ๕ มิลลิเมตร ต้องใช้กระเบื้องทั้งหมด จำนวน ๑,๖๓๐ แผ่น ๒. ครอบกระเบื้องลอนคู่ จำนวน ๘๑๕ แผ่น ๓. อุปกรณ์ยึดกระเบื้อง จำนวน ๑,๖๓๐ ตัว ๔. ประตูขนาด ๙๐ x ๒๐๐ เซนติเมตร จำนวน ๒๒ บาน เห็นว่า ประมาณการซ่อมแซมอาคารเรียนของโรงเรียนบ้านบ่อหลวงครั้งนี้ ใช้วัสดุมากกว่าการก่อสร้างอาคารเรียนใหม่ซึ่งเกินความเป็นจริง ประมาณการดังกล่าวจึงไม่ถูกต้อง ส่วนประเด็นการยืมชื่อของนายสินธุ์ ห้างหุ้นส่วนจำกัด ส. ศิลาแลงการโยธา มาดำเนินการนั้น เห็นว่าผู้ผูกคตีได้ให้ถ้อยคำต่อคณะกรรมการสอบสวน เมื่อวันที่ ๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๒ ว่า เมื่อทราบการได้รับจัดสรรงบประมาณซ่อมแซมจากสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาน่าน เขต ๒ จำนวน ๒๘๗,๖๐๐ บาท จึงแจ้งให้เจ้าหน้าที่พัสดุ คือ นายอาวุธ ดำเนินการ แต่ไม่ได้แจ้งที่ประชุม จากนั้นนายอาวุธได้ดำเนินการทำประกาศและเอกสารที่เกี่ยวข้องเพื่อให้คนลงนามและดำเนินการตามขั้นตอน สำหรับประกาศสอบราคาจ้างได้ส่งให้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาน่าน เขต ๒ และติดประกาศที่โรงเรียน ส่งสถานีวิทยุกระจายเสียง ส่วนร้านครองสิทธิ์วัสดุก่อสร้าง ห้างหุ้นส่วนจำกัด ส. ศิลาแลงการโยธา และนายประเสริฐ โนใจ ไม่ได้ส่งประกาศสอบราคาจ้างปรับปรุงซ่อมแซมอาคารเรียนรักเมืองไทย ๑๔ ให้แต่อย่างใด ได้จัดทำขึ้นเพื่อให้ครบขั้นตอนของการจัดทำเอกสารเท่านั้น ประกาศและหนังสือทั้งหมดนายอาวุธเป็นผู้จัดทำพิมพ์ คนเป็นผู้ลงนาม ไม่มีผู้มาขอรับแบบซ่อมแซมอาคารเรียน มีผู้มายื่นซอง ๒ ราย ผู้กรอกลายมือในใบเสนอราคาเป็นลายมือของนายอาวุธทั้ง ๒ ราย ซึ่งทั้งสองรายไม่ได้มายื่นเอกสารเอง ทางโรงเรียนได้เอกสารมาโดยสั่งการให้นายอาวุธรวบรวมเอกสารให้ถูกต้องครบถ้วนตามที่กำหนด และตนได้ส่ง

/นายอาวุธ...

นายอาวุธด้วยวาจาว่าน่าจะให้ห้างหุ้นส่วนจำกัด ส. ศิลาแลงการโยธา ใต้งานนี้ เนื่องจาก
 ห้างหุ้นส่วนจำกัด ส. ศิลาแลงการโยธา มีความพร้อมมากกว่าและมีความคุ้นเคยส่วนตัวกับ
 นายสินธุ์มาก่อนในฐานะเป็นผู้บังคับบัญชา และนายสินธุ์เคยเป็นครูอัตราจ้างที่โรงเรียนบ้านสว้า
 ก่อนหน้านี้นี้ตนได้ประสานกับนายสินธุ์ทางโทรศัพท์โดยขอยืมชื่อในการทำงานดังกล่าว
 เพราะนายสินธุ์ติดงานอื่นอยู่ในขณะนั้น จากนั้นจึงให้นายอาวุธติดต่อขอรับเอกสารจากนายสินธุ์
 เมื่อได้รับเอกสารครบแล้วก็นำเอกสารมาให้ตนเพื่อแนบใบเสนอราคา สำหรับรายของ
 นายประเสริฐ ผู้ยื่นรายที่ ๒ นายอาวุธเป็นผู้ไปรวบรวมเอกสารมาให้ครบตามกระบวนการ
 สำหรับคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการเปิดซองไม่ได้ดำเนินการตามกระบวนการมาก่อน
 แต่จัดทำภายหลังเพื่อให้เอกสารครบสำหรับการเบิกจ่ายงบประมาณ เอกสารเสนอราคา
 คณะกรรมการตามคำสั่งไม่ได้ทำการเปิดซองเสนอราคาแต่อย่างใด คำสั่งที่ ๔๐/๒๕๕๐
 เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการกำหนดราคากลางซ่อมแซมอาคารเรียนรักเมืองไทย ๑๔ และคำสั่ง
 ที่ ๘๘/๒๕๕๐ เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการตรวจการจ้างและควบคุมงาน เป็นการจัดทำขึ้นภายหลัง
 เพื่อให้ครบขั้นตอนการจัดซื้อจัดจ้างเท่านั้น นายอาวุธได้ให้ถ้อยคำต่อคณะกรรมการสอบสวน
 เมื่อวันที่ ๑๓ สิงหาคม ๒๕๕๑ ว่า ตนได้ปฏิบัติงานเป็นเจ้าหน้าที่พัสดุ ดูแลนักเรียนพักนอน
 เจ้าหน้าที่ธุรการของโรงเรียน โดยได้ปฏิบัติตลอดมา การซ่อมแซมอาคารในครั้งนีทางราชการ
 ได้มอบหมายให้ตนเป็นเจ้าหน้าที่พัสดุด้วยวาจา ไม่มีคำสั่งเป็นลายลักษณ์อักษร และได้ปฏิบัติ
 ต่อเนื่องมาถึงปัจจุบัน โดยเริ่มตั้งแต่จัดทำเอกสาร แต่งตั้งคณะกรรมการ ผู้ฟ้องคดีเป็นคนเสนอ
 รายชื่อคณะกรรมการเอง สำหรับคณะกรรมการต่าง ๆ ผู้ฟ้องคดีจะทำร่างโดยให้ตนจัดทำ
 หลักฐานทั้งหมด และตนให้การตั้งแต่แรก ดังนี้ ผู้ฟ้องคดีได้ประสานกับนายสินธุ์ก่อน หลังจากนั้น
 ก็ให้ตนติดต่อกับนายสินธุ์เกี่ยวกับเอกสาร ผู้ฟ้องคดีได้รู้จักกับนายสินธุ์ สำหรับตนรู้จัก
 แต่ไม่คุ้นเคย เอกสารหลักฐานนั้นผู้ฟ้องคดีได้ประสานกับนายสินธุ์ให้ลงชื่อในหลักฐาน
 โดยนำไปให้ที่บ้านนายสินธุ์ เอกสารสอบราคานั้นส่งสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาน่าน เขต ๒
 ทางไปรษณีย์เป็นหน้าที่ผู้ฟ้องคดี แต่เอกสารที่ให้นายสินธุ์ นายประเสริฐและนายครองสิทธิ์
 ตนได้รับผิดชอบส่ง ในการยื่นของสอบราคานั้น มี ๒ ราย คือ นายสินธุ์กับนายประเสริฐ
 โดยตนเป็นผู้รับของจากนายสินธุ์ที่บ้านแล้วนำไปโรงเรียน ส่วนนายประเสริฐยื่นของเอง
 ก่อนหน้านี้นี้ตนก็ไม่ทราบว่าได้มีการยืมชื่อในการก่อสร้างใดๆ เพราะโรงเรียนไม่เคยได้รับ
 งบประมาณก่อสร้าง เอกสารการยื่นของสอบราคานั้นเป็นลายมือชื่อของนายสินธุ์และเป็น
 ตราประทับของห้างหุ้นส่วนจำกัดของนายสินธุ์จริง สำหรับเอกสารของนายประเสริฐที่มี
 รอยลบนั้นตนไม่ทราบว่าใครลบใบเสนอราคานั้น ผู้ฟ้องคดีได้ร่างให้ตนเขียนราคาต่างกันไป

๔๐๐ บาท และจำนวนวันที่เขียนก็ให้ต่างกันด้วย เหตุที่ตนเขียนใบเสนอราคาเองนั้น เนื่องจากผู้ฟ้องคดีเป็นคนสั่งให้ทำ และดูแลระยะเวลากระชั้นชิดมากเกรงว่าจะไม่ทัน กรณีรับซองและเปิดซองเอกสารสอบราคามีกรรมการเปิดซองที่ได้รับการแต่งตั้ง ๓ ราย เมื่อได้รับซองกลับมา ผู้ที่เปิดซองคือผู้ฟ้องคดี สำหรับกรรมการ ๓ รายนั้น ไม่ได้ร่วมเป็น กรรมการเปิดซองแต่อย่างใด หลังจากนั้นก็จัดทำประกาศผลแจ้งให้ทราบว่าใครได้รับ งานจ้างในครั้งนี้โดยปิดประกาศไว้ที่โรงเรียน ดนทราบความสัมพันธ์ระหว่างผู้ฟ้องคดีและ นายสินธุ์ว่าเป็นแค่ผู้รู้จักกัน การซ่อมแซมอาคารในครั้งนี้ผู้ฟ้องคดีจะประสานกับนายสินธุ์ ก่อนทุกครั้งและจะแจ้งให้ตนเป็นผู้ประสานต่อ สำหรับประตูประมาณการไว้ ๒๒ บาน แต่จริง ๆ จะต้องเปลี่ยนทั้งหมดประมาณ ๑๖ บาน โดยนำไปเปลี่ยนที่ประตูสหกรณ์ ๒ บาน และบ้านพักครูอีก ๑ บาน สำหรับอาคารรักเมืองไทย เปลี่ยนประมาณ ๕ ถึง ๖ บาน รวมทั้งหมด ๙ บาน ส่วนต่าง ๑๓ บาน ในการประมาณการดังกล่าวผู้ฟ้องคดีได้ประมาณการเอง และนำมาให้ตนพิมพ์ส่ง โดยให้ตนลงชื่อเป็นผู้ประมาณการ ส่วนกระเบื้องประมาณการไว้ ๑,๖๓๐ แผ่น แต่ใช้จริงประมาณ ๑,๐๓๐ แผ่น ส่วนต่างจำนวน ๖๐๐ แผ่น คิดเป็นเงิน ประมาณ ๕๐,๐๐๐ กว่าบาท ในการดำเนินงานครั้งนี้ผู้ฟ้องคดีได้คุยว่าจะให้ค่าน้ำมัน ประมาณเที่ยวละ ๑,๐๐๐ บาท โดยผู้ฟ้องคดีเป็นคนจ่ายให้ตนหลังจากได้ขวนขวายไปที่โรงเรียน สำหรับเงินได้โอนเข้าบัญชีนายสินธุ์แล้ว ผู้ฟ้องคดีได้ประสานกับนายสินธุ์โดยให้ตนเป็น ผู้ไปรับเงินกับนายสินธุ์ที่หน้าร้านเรืองสินเคหะกิจ โดยการรับเงินนายสินธุ์ได้หักไว้ร้อยละ ๑๔ และตนก็นำเงินดังกล่าวไปให้ผู้ฟ้องคดีที่ห้องทำงานของผู้ฟ้องคดี ผู้ฟ้องคดีได้เปิดและนับเงิน โดยหักรายจ่ายต่างๆ และให้ค่าขนส่งและค่าสำรองจ่ายที่ตนได้จ่ายไป และให้พิเศษกับตนอีก ๑๐,๐๐๐ กว่าบาท รวมทั้งหมดประมาณ ๒๐,๐๐๐ กว่าบาท หรือประมาณ ๒๕,๐๐๐ บาท ที่ตนได้รับจากผู้ฟ้องคดี ในช่วงก่อนที่จะมีการเข้ามาสอบข้อเท็จจริง นายจรัญได้มาทำ หลังสงกรานต์ โดยได้รับการประสานให้ไปเปลี่ยนกระเบื้อง สำหรับเงินประกันสัญญาที่ตนรับเงินสดจากผู้ฟ้องคดีแล้วก็นำมาส่งที่ห้องการเงินของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาน่าน เขต ๒ วัสดุอุปกรณ์ที่นำมาในวันที่ ๒๓ พฤษภาคม ๒๕๕๑ ตนและผู้ฟ้องคดีได้นำมาจาก ร้านจำลองเฟอร์นิเจอร์ อำเภอกำแพงแสน โดยใช้รถของนายคำปันบรรทุกขึ้นมาและนำเข้าเก็บ ที่ห้องพัสดุ ซึ่งมีนายจรัญและคนงานที่ก่อสร้างห้องสมุดมูลนิธิศุภนิมิตมาช่วยขนลง โดยผู้ฟ้องคดีได้บอกว่าเพื่อให้ครบตามจำนวนที่ได้ประมาณการไว้ตั้งแต่แรก นายสินธุ์ ให้ถ้อยคำต่อคณะกรรมการสอบสวน เมื่อวันที่ ๑๙ สิงหาคม ๒๕๕๑ ว่า ดนทราบว่า โรงเรียนบ้านบ่อหลวงได้งบประมาณการซ่อมแซมอาคารเรียนจากประกาศโดยส่งทางไปรษณีย์

/ให้กับตน...

ให้กับตน สำหรับเอกสารสอบราคาตนไม่ได้ไปรับด้วยตนเอง นายอาวุธเป็นผู้นำเอกสารมาให้ตน และการดำเนินการในครั้งนี้ได้ตกลงไว้ว่าจะขอยืมชื่อของตน และนายอาวุธจะดำเนินการเอง ทั้งหมด สำหรับเอกสารในการยื่นใบเสนอราคาจ้างนั้นลายมือในการกรอกไม่ใช่ของตน เป็นลายมือที่กรอกมาก่อนแล้ว แต่สำหรับลายมือชื่อและตราของห้างนั้นเป็นของตนเอง และตนได้รับการประสานงานจากนายอาวุธว่าตนได้รับงานนี้ทางโทรศัพท์ จึงไม่มีพยานอื่นใดมายืนยัน และขณะที่นายอาวุธนำเอกสารมาให้ตนไม่มีพยานอยู่ในเหตุการณ์ ซึ่งตนรู้จักผู้ฟ้องคดี ในขณะที่ตนเป็นครูจ้างสอนและได้ร่วมงานกับผู้ฟ้องคดีในฐานะผู้บังคับบัญชาที่โรงเรียนบ้านสัว เป็นระยะเวลา ๕ ปี สำหรับเอกสารงานจ้างตนไม่ได้ทำ นายอาวุธนำมาจากโรงเรียนให้ตนลงชื่อ และประทับตราในพื้นที่อำเภอบัว เงินสดที่นำมาค้ำประกันสัญญาไม่ใช่ของตน ไม่ทราบว่าเป็นของใครและตนไม่ได้รับใบเสร็จจากโรงเรียน สำหรับค่าจ้างที่สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาน่าน เขต ๒ ใต้โอนเข้าบัญชีให้ตนเป็นเงิน ๒๘๔,๙๑๒.๑๕ บาท ตนได้มอบเงินสดจำนวน ๒๔๗,๓๓๖ บาท ให้นายอาวุธ โดยหักภาษีร้อยละ ๑๔ จากเงิน ๒๘๗,๖๐๐ บาท (ยอดเต็ม) หลังจากนั้นคงเหลือเท่าใดก็มอบให้นายอาวุธ แต่จำไม่ได้ว่าเป็นวันเวลาใดและที่ใด สำหรับ เงินที่นายอาวุธรับไปนั้นก็ได้บอกให้ตนทราบว่ารับเงินไปให้ผู้ใด ระหว่างทำการซ่อมแซมนั้น ไม่เคยได้รับการประสานงานแต่อย่างใดและไม่ได้พบปะกัน ส่วนลายมือในใบเสร็จรับเงิน ๑. ใบกำกับภาษีของห้างหุ้นส่วนจำกัดนั้น เป็นลายมือชื่อของตน ๒. การกรอกข้อความและลายมือชื่อรับเงิน เป็นของตน สำหรับงานจ้างทาสีและจ้างคนงานตนไม่ได้เป็นผู้ดำเนินการ สำหรับช่างจรณตนไม่รู้จักและไม่ได้จ้างไปดำเนินการ จากคำให้การของผู้ฟ้องคดี นายอาวุธ และนายสินธุ์ รับฟังเป็นที่ยุติได้ว่า ในการจัดซื้อจัดจ้างครั้งนี้ผู้ฟ้องคดีได้ประสานกับนายสินธุ์ หัวหน้าผู้จัดการ ห้างหุ้นส่วนจำกัด ส. ศิลาแลงการโยธา ทางโทรศัพท์ ขอยืมชื่อห้างหุ้นส่วนจำกัด ส. ศิลาแลงการโยธา ในการยื่นของสอบราคาเพื่อรับจ้างดำเนินการซ่อมแซมอาคารเรียน รักเมืองไทย ๑๔ สำหรับการส่งประกาศสอบราคาได้ส่งให้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาน่าน เขต ๒ และติดประกาศที่โรงเรียน ส่งสถานีวิทยุกระจายเสียง ส่วนร้านครองสิทธิ์วัสดุก่อสร้าง ห้างหุ้นส่วนจำกัด ส. ศิลาแลงการโยธา และนายประเสริฐ ผู้ฟ้องคดีได้ให้ถ้อยคำว่าได้ส่งประกาศสอบราคาจ้างปรับปรุงซ่อมแซมอาคารเรียนรักเมืองไทย ๑๔ ให้แต่อย่างใด ได้จัดทำขึ้นเพื่อให้ครบขั้นตอนเท่านั้นและไม่มีผู้มายื่นของสอบราคา โดยการยื่นของสอบราคา ผู้ฟ้องคดีได้มอบหมายให้นายอาวุธรวบรวมเอกสาร และได้ส่งนายอาวุธด้วยวาจาว่าน่าจะให้ ห้างหุ้นส่วนจำกัด ส. ศิลาแลงการโยธา ใ้ทำงานนี้ เอกสารใบเสนอราคาผู้ฟ้องคดีได้ร่างให้นายอาวุธเขียนในใบเสนอราคาให้มีราคาต่างกัน ๔๐๐ บาท และจำนวนวันที่เขียนต่างกัน

/จากนั้น...

จากนั้นได้นำเอกสารไปให้นายสินธุ์ลงลายมือชื่อและประทับตราห้าง แต่นายสินธุ์ไม่ได้ลงลายมือชื่อในเอกสารรับของสอบราคา ส่วนนายประเสริฐเป็นผู้มายื่นของเอง นายอาวุธเป็นผู้รับของใบเสนอราคาทั้งสองรายและนำมาให้ผู้ฟ้องคดีเป็นผู้เปิดซอง ไม่มีคณะกรรมการเปิดซองทำการเปิดซองเสนอราคา ส่วนคำสั่งที่ ๙๐/๒๕๕๐ เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการกำหนดราคากลางซ่อมแซมอาคารเรียนรักเมืองไทย ๑๔ และคำสั่งที่ ๘๙/๒๕๕๐ เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการตรวจการจ้างและควบคุมงาน ที่ตรวจพบ เป็นการจัดทำขึ้นภายหลังเพื่อให้ครบขั้นตอนการจัดซื้อจัดจ้างเท่านั้น ส่วนการแจ้งผลการสอบราคาจ้างและเข้าทำสัญญาจ้าง นายอาวุธได้โทรศัพท์ไปแจ้งให้นายสินธุ์ทราบว่าได้รับงานจ้างในครั้งนี้ และนำเอกสารไปให้นายสินธุ์ลงลายมือชื่อ อีกทั้งเงินประกันตามสัญญาจ้างก็เป็นการนำเงินสดมาค้ำประกัน ซึ่งนายสินธุ์ได้ให้ถ้อยคำว่ามีเงินของตนเอง และจากการสอบสวนทราบว่าเงินที่นายอาวุธได้รับมาจากผู้ฟ้องคดีแล้วนำส่งสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาน่าน เขต ๒ ดังนั้น จึงเห็นว่าการดำเนินการจัดซื้อจัดจ้างในครั้งนี้ได้กระทำไปโดยมิชอบด้วยระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕ ประกอบกับนายสินธุ์ก็มีเจตนาที่จะเข้าทำสัญญาจ้างกับโรงเรียนบ้านบ่อหลวงอย่างแท้จริง เป็นเพียงให้ผู้อื่นยืมชื่อห้างฯ เพื่อให้ได้มาซึ่งผลประโยชน์ร่วมกัน สำหรับประเด็นผู้ฟ้องคดีได้รับประโยชน์หรือทรัพย์สินจากนายสินธุ์หรือไม่อย่างไรนั้น เห็นว่าจากการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวน สรุปได้ว่า เมื่อวันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๕๐ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาน่าน เขต ๒ ได้อนเงินเข้าบัญชีนายสินธุ์ จำนวน ๒๘๔,๙๑๒.๑๕ บาท เมื่อผู้ฟ้องคดีทราบว่าเงินโอนเข้าบัญชีนายสินธุ์แล้ว จึงได้ให้นายอาวุธเป็นผู้มารับเงินจากนายสินธุ์บริเวณหน้าร้านเรื่องสินเคหะกิจ อำเภอบัว ซึ่งนายสินธุ์หักค่าใช้จ่ายร้อยละ ๑๔ ของยอดเงิน ๒๘๗,๖๐๐ บาท และมอบเงินให้นายอาวุธจำนวนเงิน ๒๔๗,๓๓๖ บาท เมื่อนายอาวุธได้รับเงินแล้วได้นำมามอบให้ผู้ฟ้องคดีที่ห้องทำงานของผู้ฟ้องคดีที่โรงเรียนบ้านบ่อหลวง ผู้ฟ้องคดีได้เปิดซองใส่เงินและนับจำนวนต่อหน้านายอาวุธพร้อมทั้งได้ชี้แจงรายจ่ายให้นายอาวุธทราบ และมอบเงินให้นายอาวุธ ประมาณ ๓๕,๐๐๐ บาท เป็นค่าดำเนินการส่วนที่เหลือผู้ฟ้องคดีได้เก็บไว้เอง จากข้อเท็จจริงดังกล่าวแม้ว่าผู้ฟ้องคดีจะได้รับเป็นผู้ดำเนินการซ่อมแซมอาคารรักเมืองไทยในนามของห้างหุ้นส่วนจำกัด ส. ศิลาแลงการโยธา แต่การซ่อมแซมอาคารเรียนไม่เป็นไปตามสัญญาจ้าง อีกทั้งการได้รับงานจ้างมาดำเนินการหาขอด้วยกฎหมายและระเบียบทางราชการไม่ เห็นว่าผู้ฟ้องคดีได้รับประโยชน์เป็นเงินจากการดำเนินการจัดซื้อจัดจ้างที่ไม่เป็นไปตามระเบียบของทางราชการดังกล่าวมาตั้งแต่เริ่มดำเนินการแล้ว ส่วนประเด็นในการสอบสวนบางครั้งคณะกรรมการสอบสวนได้ทำการ

/สอบสวน...

สอบสวนโดยมีคณะกรรมการเข้าร่วมทำการสอบสวนไม่ถึงกึ่งหนึ่ง เช่น มีนายประสิทธิ์ ชาวแหลง กับนางสาวกัญญาภักดิ์ กิวัฒนา เพียง ๒ คน เท่านั้น เห็นว่านายประสิทธิ์ กรรมการและเลขานุการ ได้ยืนยันว่าในการสอบสวนผู้ถูกกล่าวหา มีคณะกรรมการสอบสวนอยู่ครบองค์ประชุมทุกครั้ง และได้ให้กรรมการทุกคนลงลายมือชื่อในบันทึกถ้อยคำ (สว. ๔) ทุกคน

ผู้ฟ้องคดีชี้แจงข้อเท็จจริงต่อศาลปกครองชั้นต้นว่า คณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริง ตามคำสั่งสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาน่าน เขต ๒ ที่ ๐๔/๒๕๕๑ ลงวันที่ ๒๐ มีนาคม ๒๕๕๑ ประกอบด้วย (๑) นายชัยวิทย์ ธรรมสละ (๒) นางชลธิชา อุ่นเสียม (๓) นางสุกัญญา บางพาน ซึ่งในกระบวนการสอบข้อเท็จจริงคณะกรรมการทั้งสามรายมิได้ให้โอกาสผู้ฟ้องคดีทราบข้อเท็จจริงอย่างเพียงพอและมีได้ให้โอกาสผู้ฟ้องคดีโต้แย้งและแสดงพยานหลักฐานอย่างเพียงพอ กล่าวคือ คณะกรรมการมิได้สรุปข้อกล่าวหาและข้อเท็จจริงประกอบพยานหลักฐานที่กล่าวอ้างว่าผู้ฟ้องคดีกระทำความผิดตามมูลร้องเรียน ปรากฏเพียงบันทึกรายงานระหว่างคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงกับผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เท่านั้น กระบวนการดังกล่าวเป็นกระบวนการเริ่มต้นเพื่อนำไปสู่การตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง โดยการกระทำดังกล่าวขัดต่อตามมาตรา ๓๐ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ จึงไม่ชอบด้วยกฎหมาย และแบบ สว. ๕ ของคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงมีหลายฉบับที่มีได้ระบุสถานที่สอบสวนว่าคณะกรรมการได้สอบสวนพยาน ณ สถานที่ใดบ้าง เช่น การบันทึกถ้อยคำพยานของนายไชย จักรระโน นายเจริญ อุปจักร เมื่อพิจารณาแล้วเห็นว่าสถานที่สอบสวนเป็นสาระสำคัญในแบบบันทึกถ้อยคำพยาน หรือแบบ สว. ๕ จึงอาจจะนำมาสู่ความไม่ยุติธรรมต่อผู้ฟ้องคดีได้ นอกจากนี้ กระบวนการสอบสวนของคณะกรรมการได้ดำเนินการสอบสวนพยานบุคคลซึ่งเป็นเครือญาติกันทั้งหมด เมื่อพิจารณาอย่างละเอียดถี่ถ้วนแล้วคำให้การของพยานซึ่งเป็นเครือญาติกันนั้น ย่อมเป็นคำให้การที่สอดคล้องกันทั้งหมด ทำให้เกิดความไม่ยุติธรรมต่อผู้ฟ้องคดี ประกอบกับแบบบันทึกคำให้การ (สว. ๕) หลายฉบับที่พยานเป็นเด็กซึ่งยังไม่บรรลุนิติภาวะ พยานที่เป็นเด็กบางครั้งไม่เข้าใจคำถามและอาจทำให้ถูกคณะกรรมการชักจูงได้ อีกทั้งกระบวนการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงข้อเท็จจริงที่ปรากฏบางครั้ง มีคณะกรรมการเดินทางมาสอบปากคำพยานในพื้นที่เกิดเหตุเพียง ๒ คน กล่าวคือ การสอบสวนของคณะกรรมการไม่ครบองค์ประกอบตามที่สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาน่าน

/เขต ๒...

เขต ๒ ได้แต่งตั้งไว้ และหลังจากที่คณะกรรมการสอบปากคำแล้วก็นำกลับไปให้คณะกรรมการท่านอื่นที่มีได้เดินทางมาสอบปากคำลงลายมือชื่อภายหลัง

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ให้การเพิ่มเติมว่า บันทึกก๊อปปี้ของนายสินธุ์ ฉบับลงวันที่ ๖ กันยายน ๒๕๕๔ และนายอาวุธ ฉบับลงวันที่ ๗ มิถุนายน ๒๕๕๔ และวันที่ ๒๗ สิงหาคม ๒๕๕๔ ยอมรับว่าทำให้การกับคณะกรรมการสอบสวนทำให้ผู้ฟ้องคดีถูกลงโทษทางวินัยอย่างร้ายแรงเนื่องจากคำแนะนำของคณะกรรมการสอบสวนนั้น เป็นการกลับคำให้การของตนเองในชั้นคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง และเป็นบันทึกก๊อปปี้หลังจากที่ อ.ก.ค.ศ. วิสามัญเกี่ยวกับการอุทธรณ์และการร้องทุกข์ (ทำการแทนผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒) ได้พิจารณาอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีเสร็จแล้ว ในการประชุมครั้งที่ ๖/๒๕๕๔ เมื่อวันที่ ๒๐ เมษายน ๒๕๕๔ หากข้อเท็จจริงเป็นดังก๊อปปี้ที่บุคคลทั้งสองชี้แจงมาจริง ก็ชอบที่จะทำบันทึกก๊อปปี้ถึงเหตุดังกล่าวมอบให้ผู้ฟ้องคดีไว้ตั้งแต่ต้นเพื่อประกอบการพิจารณาอุทธรณ์ แต่กลับปรากฏว่าเวลาล่วงเลกว่า ๓ ปี ซึ่งนายสินธุ์ให้การครั้งสุดท้ายเมื่อวันที่ ๑๙ สิงหาคม ๒๕๕๑ และนายอาวุธให้การครั้งสุดท้ายเมื่อวันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๕๑ จึงเชื่อว่าการกลับคำให้การโดยมีบันทึกก๊อปปี้เป็นคุณแก่ผู้ฟ้องคดี อาจได้รับการขอร้องจากผู้ฟ้องคดีเพื่อช่วยเหลือผู้ฟ้องคดีให้พ้นผิด ดังนั้น บันทึกก๊อปปี้ดังกล่าวจึงไม่มีน้ำหนักรับฟังเพื่อหักล้างคำให้การชั้นคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงได้ ที่ผู้ฟ้องคดีอ้างว่าเมื่อมีการร้องเรียนผู้ฟ้องคดีจึงได้ตรวจสอบเห็นว่ามีบางส่วนไม่เป็นไปตามรูปแบบรายการจริง จึงแจ้งให้นายสินธุ์มาแก้ไข แต่นายสินธุ์มาดำเนินการล่าช้า และมีคณะกรรมการจากสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานาน เขต ๒ มาตรวจสอบ ผู้ฟ้องคดีเกรงว่าคณะกรรมการตรวจการจ้างจะมีความผิด จึงมอบให้นายอาวุธนำเงินส่วนตัวไปจัดซื้อวัสดุและติดต่อช่างมาดำเนินการแก้ไขเองและจะเรียกเงินคืนจากนายสินธุ์ในภายหลัง แต่คณะกรรมการสอบสวนไม่ยอมรับฟังข้อเท็จจริง พยายามกล่าวหาว่าผู้ฟ้องคดีทุจริตนั้น เห็นว่าหากเป็นดังที่อ้างจริง ผู้ฟ้องคดียอมให้การไว้ตั้งแต่ชั้นคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงได้ แต่ชั้นคณะกรรมการสอบสวนผู้ฟ้องคดีให้การว่า ผู้รับจ้างตกลงจะจัดหาแรงงานและวัสดุ เครื่องมือ เครื่องใช้ ตลอดจนอุปกรณ์ต่างๆ แต่ความจริงปรากฏว่านายจริญเป็นคนงานและเป็นตัวแทนเชิดดำเนินการซ่อมแซมอาคารเรียนกรณีดังกล่าวแทนนายสินธุ์ โดยนายจริญเป็นผู้จัดซื้อวัสดุอุปกรณ์ในการซ่อมแซมอาคารเรียนรักเมืองไทย ๑๔ ทั้งหมด ซึ่งในชั้นคณะกรรมการสอบสวนผู้ฟ้องคดีมิได้ชี้แจงประเด็นดังกล่าวทั้งที่มีโอกาสให้ถ้อยคำและมีหนังสือชี้แจง

/ข้อกล่าวหา...

ข้อกล่าวหาอย่างเต็มที่ การที่ผู้ฟ้องคดีคัดค้านคำให้การว่าคณะกรรมการสอบสวนไม่ยอมรับฟังข้อเท็จจริง พยายามกล่าวหาว่าผู้ฟ้องคดีทุจริต จึงเป็นการกล่าวอ้างที่เลื่อนลอย อีกทั้งในบันทึกถ้อยคำพยานของฝ่ายกล่าวหา/ฝ่ายผู้ถูกกล่าวหา (สว. ๕) ตอนท้าย มีข้อความปรากฏชัดเจนว่า ข้าพเจ้าขอรับรองว่าคณะกรรมการสอบสวนมิได้กระทำการล่อลวง ชูเชิญ ให้สัญญา หรือกระทำการใด เพื่อจูงใจให้ข้าพเจ้าให้ถ้อยคำอย่างใดๆ และข้าพเจ้าได้ฟังบันทึกถ้อยคำที่อ่านให้ฟัง/ได้อ่านบันทึกถ้อยคำเองแล้ว ขอรับรองว่าเป็นบันทึกถ้อยคำที่ถูกต้อง จึงลงลายมือชื่อไว้ต่อหน้าคณะกรรมการสอบสวน เห็นได้ว่าก่อนที่นายสินธุ์และนายอาวุธจะลงลายมือชื่อในบันทึกถ้อยคำดังกล่าว ย่อมทราบและเข้าใจถึงข้อความดังกล่าวแล้ว จึงได้ลงลายมือชื่อยืนยันคำให้การของตน จึงเชื่อได้ว่าการให้ถ้อยคำต่อคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงของบุคคลทั้งสองได้ให้การด้วยความสัตย์จริง มิใช่ถ้อยคำอันเป็นเท็จเพื่อปรักปรำผู้ฟ้องคดีที่ผู้ฟ้องคดีอ้างว่าในการสอบสวนบางครั้งมีคณะกรรมการเข้าร่วมทำการสอบสวนไม่ถึงกึ่งหนึ่ง โดยมี ๒ คนเท่านั้น และอาจมีการกระทบกระทั่งหรือขัดแย้งระหว่างผู้ฟ้องคดีกับนายสินธุ์บ้าง อาจเป็นสาเหตุให้นายสินธุ์ไม่พอใจจึงให้ถ้อยคำเป็นผลร้ายต่อผู้ฟ้องคดีนั้น เห็นว่าหากข้อเท็จจริงดังกล่าวมีอยู่จริง ผู้ฟ้องคดีย่อมยกเป็นประเด็นต่อสู้ในชั้นการพิจารณาอุทธรณ์ได้ แต่ผู้ฟ้องคดีมิได้ยกขึ้นเป็นประเด็นต่อสู้ในชั้นการพิจารณาอุทธรณ์แต่อย่างใด

ศาลปกครองชั้นต้นพิจารณาแล้วเห็นว่า คดีนี้ข้อเท็จจริงปรากฏว่า มีผู้ใช้นามว่าผู้หวังดีอำเภอบ่อเกลือ ได้มีหนังสือร้องเรียนต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ กล่าวหาว่าโรงเรียนบ้านบ่อหลวงมีการทุจริตคอร์รัปชันเกี่ยวกับการซ่อมแซมโรงเรียนโดยใช้วัสดุเก่ามาซ่อมแซมให้เหมือนของใหม่ นำวัสดุของโรงเรียนไปใช้ส่วนตัวและมีการแจ้งจำนวนนักเรียนเกินความเป็นจริงเพื่อจะได้งบประมาณรายหัวเพิ่ม ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีคำสั่งสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาน่าน เขต ๒ ที่ ๐๕/๒๕๕๑ ลงวันที่ ๒๐ มีนาคม ๒๕๕๑ แต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงกรณีมีผู้ร้องเรียนการบริหารงานของผู้ฟ้องคดี ซึ่งคณะกรรมการมีความเห็นว่าเรื่องร้องเรียนมีมูลความผิดการทุจริตต่อหน้าที่ราชการ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงมีคำสั่งสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาน่าน เขต ๒ ที่ ๑๒/๒๕๕๑ ลงวันที่ ๒๘ เมษายน ๒๕๕๑ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงผู้ฟ้องคดี และมีหนังสือแจ้งคำสั่งดังกล่าวให้ผู้ฟ้องคดีทราบพร้อมแจ้งสิทธิคัดค้าน และได้เรียกผู้ฟ้องคดีไปพบเพื่อรับทราบข้อกล่าวหาว่าผู้ฟ้องคดีถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ๓ กรณี คือ ๑. การซ่อมแซมอาคารเรียนใช้วัสดุเก่ามาซ่อมแซมและประมาณการเกินความเป็นจริง ๒. นำไม้และอุปกรณ์ไปใช้ที่สวน

/๓. แจ้งจำนวน...

๓. แจ้งจำนวนนักเรียนเกินความเป็นจริงเพื่อเบิกจ่ายเงินงบประมาณ และแจ้งว่าผู้ฟ้องคดี มีสิทธิและหน้าที่ตามข้อ ๑๘ ของกฎ ก.ค.ศ. ว่าด้วยการสอบสวนพิจารณา พ.ศ. ๒๕๕๐ รวมทั้งมีสิทธิที่จะได้รับสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา และมีสิทธิให้ถ้อยคำ หรือชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา ตลอดจนอ้างพยานหลักฐานหรือนำพยานหลักฐานมาสืบ แก่ข้อกล่าวหา โดยผู้ฟ้องคดีลงลายมือชื่อรับทราบบันทึกการแจ้งและรับทราบข้อกล่าวหา ในแบบ สว. ๒ หลังจากนั้น คณะกรรมการสอบสวนได้รวบรวมพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับ ข้อกล่าวหา และมีการสอบสวนบันทึกถ้อยคำพยานบุคคลจำนวน ๑๙ รายแล้ว คณะกรรมการ สอบสวนได้แจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาให้ผู้ฟ้องคดีทราบ ตามแบบ สว. ๓ เมื่อวันที่ ๑๕ กรกฎาคม ๒๕๕๑ โดยในการสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุน ข้อกล่าวหาให้ผู้ฟ้องคดีทราบนั้น คณะกรรมการสอบสวนได้ระบุเพียงพยานบุคคลให้ถ้อยคำ จำนวน ๑๙ ปาก และพยานเอกสาร ไม่ได้สรุปถ้อยคำพยานบุคคลและสรุปว่าเป็นเอกสารใด และแม้มีการสรุปข้อเท็จจริงที่สอบสวนได้เกี่ยวกับเรื่องการเปลี่ยนกระเบื้องหลังคา การเปลี่ยน รางริน การเปลี่ยนประตูห้องเรียน และการประมาณการเกินจริง แต่มิได้ระบุข้อเท็จจริงในเรื่อง ผู้ฟ้องคดีร่วมกับนายอาวุธ แก้วควัน ใช้ชื่อนายสินธุ์ ตะแก้ว หุ้นส่วนผู้จัดการ ห้างหุ้นส่วนจำกัด ส. ศิลาแลงการโยธา เพื่อรับจ้างดำเนินการซ่อมแซมอาคารเรียนรักเมืองไทย อีกทั้งมิได้มี การระบุข้อเท็จจริงในเรื่องผู้ฟ้องคดีให้นายอาวุธเป็นผู้ไปรับเงินจากนายสินธุ์มาให้ผู้ฟ้องคดี อันเป็นข้อเท็จจริงที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ นำไปใช้เป็นเหตุผลในการสั่งลงโทษทางวินัยผู้ฟ้องคดี ในคำสั่งสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาน่าน เขต ๒ ที่ ๑๖/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๑ กันยายน ๒๕๕๒ และคำสั่งสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา น่าน เขต ๒ ที่ ๑๖/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๕๔ นอกจากนี้ ข้อเท็จจริงปรากฏว่า หลังจากที่คณะกรรมการสอบสวนได้แจ้ง ข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานดังกล่าวแล้ว คณะกรรมการสอบสวนได้สอบสวนบันทึก ถ้อยคำพยานบุคคลเพิ่มเติมอีก ๑๓ ราย แต่คณะกรรมการสอบสวนก็มิได้สรุปพยานหลักฐาน ดังกล่าวให้ผู้ฟ้องคดีทราบ การแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา ของคณะกรรมการสอบสวนจึงไม่ถูกต้องตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดไว้ในข้อ ๒๔ วรรคสอง และข้อ ๒๕ ของกฎ ก.ค.ศ. ว่าด้วยการสอบสวนพิจารณา พ.ศ. ๒๕๕๐ จึงถือไม่ได้ว่าผู้ฟ้องคดี มีโอกาสทราบข้อเท็จจริงอย่างเพียงพอและมีโอกาสชี้แจงและนำสืบแก้ข้อกล่าวหาตาม มาตรา ๘๘ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ ประกอบกับมาตรา ๓๐ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๘

/นอกจากนั้น...

นอกจากนั้น คณะกรรมการสอบสวนได้ทำการสอบสวนบันทึกถ้อยคำผู้ฟ้องคดีในเรื่องที่ถูกกล่าวหาอีก เมื่อวันที่ ๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๒ ภายหลังจากที่คณะกรรมการสอบสวนทำรายงานการสอบสวนตามแบบ สว. ๖ เสนอต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เมื่อวันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๕๑ ซึ่งถือว่า การสอบสวนแล้วเสร็จตั้งแต่วันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๕๑ ตามข้อ ๓๙ ของกฎ ก.ค.ศ. ว่าด้วยการสอบสวนพิจารณา พ.ศ. ๒๕๕๐ กระบวนการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงผู้ฟ้องคดีจึงไม่ถูกต้องตามขั้นตอนและวิธีการอันเป็นสาระสำคัญตามที่กฎหมายกำหนดไว้ มีผลให้ผู้ฟ้องคดีไม่ได้รับความเป็นธรรมในการพิจารณาทางปกครอง การสอบสวนดังกล่าวจึงไม่ชอบด้วยกฎหมาย ดังนั้น การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีคำสั่งลงโทษปลดผู้ฟ้องคดีออกจากราชการตามคำสั่งสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาน่าน เขต ๒ ที่ ๑๖/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๑ กันยายน ๒๕๕๒ ต่อมา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้ทำการพิจารณาอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีแล้วมีมติให้เพิ่มโทษผู้ฟ้องคดีจากปลดออกจากราชการ เป็นโทษไล่ออกจากราชการ โดยอาศัยผลการสอบสวนดังกล่าว จึงไม่ชอบด้วยกฎหมายไปด้วย และทำให้คำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ตามคำสั่งสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาน่าน เขต ๒ ที่ ๑๖/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๕๔ ที่เพิ่มโทษผู้ฟ้องคดีจาก โทษปลดออกจากราชการ เป็นโทษไล่ออกจากราชการ ตามมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จึงเป็น คำสั่งที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย ทั้งนี้ ศาลยังไม่จำเป็นต้องวินิจฉัยว่าผู้ฟ้องคดีกระทำความผิดวินัยตามที่ ถูกกล่าวหาหรือไม่ ส่วนที่ผู้ฟ้องคดีมีคำขอให้สำนักงาน ก.ค.ศ. และสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาน่าน เขต ๒ มีมติและคำสั่งให้ผู้ฟ้องคดีกลับเข้ารับราชการตามเดิมนั้น เป็นเรื่องของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จะต้องพิจารณาดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ที่กฎหมายกำหนดต่อไป ศาลยังไม่อาจกำหนดค่าบังคับตามคำขอของผู้ฟ้องคดีได้

ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษาให้เพิกถอนมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ แจ้งตาม หนังสือ ลับ ที่ ศธ ๐๒๐๖.๙/๐๒๖๐ ลงวันที่ ๒๔ พฤษภาคม ๒๕๕๔ ที่เพิ่มโทษผู้ฟ้องคดีจาก โทษปลดออกจากราชการ เป็นโทษไล่ออกจากราชการ และเพิกถอนคำสั่งสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาน่าน เขต ๒ ที่ ๑๖/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๕๔ ที่เพิ่มโทษ ผู้ฟ้องคดีจากโทษปลดออกจากราชการ เป็นโทษไล่ออกจากราชการ ตามมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ โดยให้มีผลย้อนหลังตั้งแต่วันที่ ๑ กันยายน ๒๕๕๒ คำขออื่น ให้ยก

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ อุทธรณ์โดยมีเนื้อหาสาระทำนองเดียวกันว่า การแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา ตามแบบ สว. ๓ คณะกรรมการสอบสวนสามารถนำถ้อยคำของพยานแต่ละรายที่ได้ให้การไว้และพยานเอกสาร

/มาสรุปรวม...

มาสรุปรวมเป็นประเด็นข้อเท็จจริงที่สำคัญ และแจ้งให้ผู้ฟ้องคดีทราบในข้อเท็จจริงว่าผู้ฟ้องคดีกระทำผิดอย่างไร สามารถเข้าใจและนำสืบแก้ข้อกล่าวหาได้ก็เพียงพอแล้ว แม้จะไม่ได้มีการแจ้งถ้อยคำพยานแต่ละรายและพยานเอกสารทุกรายการให้ผู้ฟ้องคดีทราบ ก็หาทำให้การแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาตามแบบ สว. ๓ ให้ผู้ฟ้องคดีทราบเสียไปแต่อย่างใด อีกทั้งผู้ฟ้องคดีได้เข้าใจข้อกล่าวหาและข้อเท็จจริงอย่างเพียงพอโดยปฏิเสธเหตุการณ์ดังกล่าวตามคำชี้แจงฉบับลงวันที่ ๑๓ สิงหาคม ๒๕๕๑ ว่า เมื่อวันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๕๐ โรงเรียนบ้านบ่อหลวงได้ว่าจ้างห้างหุ้นส่วนจำกัด ส. ศิลาแลงการโยธา โดยนายสินธุ์ ด๊ะแก้ว ช่อมแซมอาคารเรียนรักเมืองไทย จำนวน ๑ หลัง โดยผู้รับจ้างตกลงจะจัดหาแรงงานและวัสดุ เครื่องมือเครื่องใช้ ตลอดจนอุปกรณ์ต่างๆ แต่ความจริงปรากฏว่านายเจริญ พันชน เป็นคนงานและเป็นตัวแทนเชิด ดำเนินการช่อมแซมอาคารเรียนกรณีดังกล่าวแทนนายสินธุ์ โดยนายเจริญเป็นผู้จัดซื้อวัสดุอุปกรณ์ในการช่อมแซม และได้ความจริงอีกว่าประมาณปลายเดือนธันวาคม ๒๕๕๐ นายสินธุ์ได้นำเงินสดจำนวน ๒๐๐,๐๐๐ กว่าบาทไปมอบให้นายอาวุธ แก้วควัน ณ ท้องที่อำเภอบัว พร้อมกับพูดว่า ให้นำไปให้ผู้ดำเนินการช่อมแซมก่อสร้างอาคารรักเมืองไทยด้วย ต่อมา นายอาวุธจึงได้นำเงินจำนวนดังกล่าวไปให้นายเจริญที่โรงเรียนบ้านบ่อหลวง ยิ่งกว่านั้น ข้อความที่ปรากฏจากคำให้การของนายสินธุ์ ที่ให้การกับคณะกรรมการสอบสวน ยังปรากฏอีกว่า การทำสัญญาจ้างเลขที่ ๐๑/๒๕๕๐ เมื่อวันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๕๐ ให้ช่อมแซมอาคารรักเมืองไทย จำนวน ๑ หลัง นายสินธุ์เป็นผู้ลงลายมือชื่อในฐานะผู้รับจ้าง ส่วนวัสดุอุปกรณ์ในการช่อมแซมอาคารดังกล่าวนายสินธุ์ไม่ได้เป็นผู้จัดซื้อและไม่ได้เป็นผู้ดำเนินการช่อมแซมทั้งหมด แต่ต่อมา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาน่าน เขต ๒ ได้โอนเงินค่าช่อมแซมอาคารเรียนรักเมืองไทยเข้าบัญชีเงินฝากของนายสินธุ์ หลังจากนั้น นายสินธุ์ได้นำเงินค่าช่อมแซมอาคารดังกล่าวมอบให้กับนายอาวุธในท้องที่อำเภอบัว เพื่อนำไปให้คนงานและตัวแทนเชิดของนายสินธุ์ เห็นได้ว่าการแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาตามแบบ สว. ๓ ลงวันที่ ๒๘ ตุลาคม ๒๕๕๑ ครอบคลุมข้อเท็จจริงดังกล่าวแล้ว จึงทำให้ผู้ฟ้องคดีสามารถทราบข้อเท็จจริงอย่างเพียงพอและสามารถแก้ข้อกล่าวหาได้ โดยการแก้ข้อกล่าวหาของผู้ฟ้องคดีก็เป็นการปฏิเสธโดยนัยแล้วว่าผู้ฟ้องคดีไม่ได้ร่วมกับนายอาวุธใช้ชื่อนายสินธุ์เพื่อรับจ้างดำเนินการช่อมแซมอาคารเรียนรักเมืองไทยและผู้ฟ้องคดีไม่มีส่วนรับเงินที่นายอาวุธรับมาจากนายสินธุ์ นอกจากนี้พยานสำคัญที่สอบสวนเพิ่มเติมและมีการขังนำพยานหลักฐานเพื่อลงโทษผู้ฟ้องคดีนั้น

/มีนายอาวุธ...

มีนายอาวุธ นายคำปัน นายจันทร์ และนายจรัญ ซึ่งตามคำชี้แจงของผู้ฟ้องคดี ฉบับลงวันที่ ๑๓ สิงหาคม ๒๕๕๑ ผู้ฟ้องคดีขออ้างนายจรัญ นายคำปันและนายอาวุธ เป็นพยานสนับสนุน คำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา ให้คณะกรรมการไปสอบปากคำบุคคลดังกล่าว พยานบุคคลดังกล่าว จึงให้การในฐานะพยานฝ่ายผู้ฟ้องคดีตามที่ผู้ฟ้องคดีอ้างสนับสนุนคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา ส่วนคำให้การของนายสินธุ์ ในวันที่ ๑๙ สิงหาคม ๒๕๕๑ ที่ให้การว่านายอาวุธเป็นผู้นำ เอกสารมาให้และการดำเนินงานครั้งนี้ได้มาคุยตกลงไว้แล้วว่าจะขอยืมชื่อของตนและ นายอาวุธจะเป็นผู้ดำเนินการเองทั้งหมด และเงินที่ได้รับมอบให้นายอาวุธนั้น นายอาวุธ ก็ไม่ได้บอกให้ตนทราบว่ารับเงินแล้วจะนำไปให้ใคร ก็เป็นคำให้การที่มีได้กล่าวถึง ผู้ฟ้องคดีในทางที่เป็นโทษ จึงเห็นได้ว่า คำให้การของพยานทั้ง ๔ รายดังกล่าวยังไม่เป็น พยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาที่คณะกรรมการสอบสวนจะต้องสรุปพยานหลักฐาน ดังกล่าวให้ผู้ฟ้องคดีทราบ ส่วนคำให้การของนายจันทร์ ในวันที่ ๑๗ กันยายน ๒๕๕๑ ที่เป็นการสนับสนุนข้อกล่าวหา แม้จะมีได้มีการสรุปให้ผู้ฟ้องคดีทราบ แต่คำให้การของ นายจันทร์ก็เป็นเพียงพยานส่วนหนึ่งที่นำมาประกอบการพิจารณาซึ่งน้ำหนักพยานหลักฐาน เท่านั้น หาใช่เป็นประเด็นหลักที่นำมาใช้ในการพิจารณาลงโทษผู้ฟ้องคดีแต่อย่างใด ทั้งนี้ เหตุที่จะทำให้การสอบสวนทั้งหมดเสียไปตามข้อ ๔๓ ของกฎ ก.ค.ศ. ว่าด้วยการสอบสวน พิจารณา พ.ศ. ๒๕๕๐ คือ การแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนไม่ถูกต้องตามข้อ ๓ การมี กรรมการสอบสวนมาประชุมไม่ครบตามที่กำหนดไว้ตามข้อ ๔๔ และการสอบสวนปากคำ บุคคลดำเนินการไม่ถูกต้องตามข้อ ๑๑ ข้อ ๒๗ ข้อ ๒๘ วรรคสอง ข้อ ๒๙ ข้อ ๓๐ วรรคหนึ่ง หรือข้อ ๓๒ วรรคหนึ่ง และการที่คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการไม่เป็นไปตามข้อ ๒๖ ของกฎ ก.ค.ศ. ดังกล่าว ส่วนกรณีการสอบสวนในภายหลังนั้น ปรับเข้าข้อ ๔๖ ซึ่งเห็นว่า การสอบสวนผู้ฟ้องคดีภายหลังการสอบสวนเสร็จยังมีใช้สาระสำคัญอันจะทำให้ผู้ฟ้องคดี เสียความเป็นธรรมที่จะต้องสั่งให้แก้ไขหรือดำเนินการให้ถูกต้องใหม่แต่อย่างใด เพราะทำให้ ผู้ฟ้องคดีมีโอกาสที่จะให้ถ้อยคำและข้อเท็จจริงเพิ่มขึ้น ย่อมทำให้เกิดความเป็นธรรมแก่ ผู้ฟ้องคดีเอง อีกทั้งหากผู้ฟ้องคดีไม่สามารถให้ถ้อยคำเพิ่มเติมต่อคณะกรรมการสอบสวนได้ ผู้ฟ้องคดีก็สามารถยื่นคำชี้แจงต่อผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนได้ และคำชี้แจง ดังกล่าวก็จะรวมอยู่ในสำนวนการสอบสวนเพื่อประกอบการพิจารณาเช่นเดียวกัน ถ้อยคำที่ ผู้ฟ้องคดีให้เพิ่มเติมต่อคณะกรรมการสอบสวนจึงไม่เสียไป ดังนั้น การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มีมติให้เพิ่มโทษผู้ฟ้องคดีจากโทษปลดออกจากราชการ เป็นโทษไล่ออกจากราชการ และ

/การที่...

การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีคำสั่งที่ ๑๖/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๕๔ เพิ่มโทษผู้ฟ้องคดีจากโทษปลดออกจากราชการ เป็นโทษไล่ออกจากราชการ ตามมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เป็นการดำเนินการโดยชอบด้วยกฎหมายแล้ว

ขอให้ศาลปกครองสูงสุดพิพากษากลับคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น เป็นให้ยกฟ้องของผู้ฟ้องคดี

ผู้ฟ้องคดีแก้ข้อเท็จจริงว่า มูลเหตุที่นำมาสู่การแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรงของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เริ่มมาจากระบวนการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริง ตามคำสั่งสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาน่าน เขต ๒ ที่ ๐๕/๒๕๕๑ ลงวันที่ ๒๐ มีนาคม ๒๕๕๑ ซึ่งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงพิจารณาแล้วเห็นว่าคำร้องเรียนของผู้ฟ้องคดีมีมูล ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงได้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงแล้ว คณะกรรมการสอบสวนไม่ได้ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ที่กฎหมายกำหนดตามมาตรา ๘๘ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๓๗ และข้อ ๑๕ ข้อ ๒๓ วรรคหนึ่งของกฎ ก.ค.ศ. ว่าด้วยการสอบสวนพิจารณา พ.ศ. ๒๕๕๐ ซึ่งปรากฏว่า คณะกรรมการได้แจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานตามแบบ สว. ๓ ให้ผู้ฟ้องคดีทราบ แต่รายละเอียดเนื้อหาในแบบ สว. ๓ ที่คณะกรรมการสอบสวนได้จัดทำนั้นไม่ครบถ้วนทุกประเด็น โดยคณะกรรมการได้ระบุเพียงพยานบุคคลที่ให้ถ้อยคำ จำนวน ๑๙ ปาก แต่ไม่ได้สรุปถ้อยคำพยานแต่ละคน และไม่ได้สรุปพยานเอกสารว่าเป็นเอกสารใดบ้าง ทำให้ผู้ฟ้องคดีไม่สามารถที่จะเข้าใจข้อกล่าวหา และไม่สามารถนำสืบแก้ข้อกล่าวหาเพื่อพิสูจน์ความบริสุทธิ์ของตนได้ครบถ้วน นอกจากนั้น ในแบบการสอบปากคำพยานบุคคล ตามแบบ สว. ๕ บางฉบับ ก็มีระบุสถานที่ที่ทำการสอบพยานบุคคลแต่ละคน ย่อมทำให้ถ้อยคำของพยานนั้นเสียไปเพราะสถานที่สอบปากคำเป็นสาระสำคัญในการจะได้ข้อเท็จจริง ดังนั้น กระบวนการดังกล่าวจึงไม่ชอบด้วยกฎหมาย นอกจากนี้ คณะกรรมการสอบสวนมิได้แจ้งข้อกล่าวหาและพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาให้ผู้ฟ้องคดีทราบในเรื่องที่ผู้ฟ้องคดีได้ร่วมกับนายอาวุธใช้ชื่อนายสินธุ์ หุ่นส่วนผู้จัดการห้างหุ้นส่วนจำกัด ส. ศิลาแลงการโยธา เพื่อรับจ้างดำเนินการซ่อมแซมอาคารเรียนรักเมืองไทย โดยมีได้ระบุข้อเท็จจริงว่าผู้ฟ้องคดีให้นายอาวุธเป็นผู้รับเงินจากนายสินธุ์มาให้ผู้ฟ้องคดี กระบวนการดังกล่าวจึงไม่ชอบด้วยพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ และกฎ ก.ค.ศ. ว่าด้วยการสอบสวนพิจารณา พ.ศ. ๒๕๕๐

/เนื่องจาก...

เนื่องจากกระบวนการดังกล่าวเป็นสาระสำคัญที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ นำมาเป็นเหตุในการลงโทษทางวินัยอย่างร้ายแรงผู้ฟ้องคดี จึงทำให้ผู้ฟ้องคดีไม่สามารถพิสูจน์ความบริสุทธิ์ในการปฏิบัติหน้าที่ของผู้ฟ้องคดีและแก้ข้อกล่าวหาได้อย่างเพียงพอ การที่ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ฟ้องคดีที่ ๒ อ้างว่าคำให้การของนายจันทร์ เป็นเพียงส่วนหนึ่งในการนำมาประกอบการชั่งน้ำหนักพยานหลักฐานเท่านั้น หาใช่เป็นประเด็นหลักที่นำมาใช้ในการพิจารณาลงโทษผู้ฟ้องคดีโดยไม่ได้สรุปคำให้การของพยานแจ้งให้ผู้ฟ้องคดีทราบนั้น เป็นการไม่เปิดโอกาสให้ผู้ฟ้องคดีได้แย้งแสดงพยานหลักฐาน ถึงแม้จะมีใช้พยานที่สำคัญแต่มาตรา ๘๘ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๓๗ และข้อ ๑๕ ข้อ ๒๓ วรรคหนึ่ง ของกฎ ก.ค.ศ. ว่าด้วยการสอบสวนพิจารณา พ.ศ. ๒๕๕๐ มีเจตนารมณ์ที่จะให้โอกาสผู้ที่ถูกกล่าวหาได้พิสูจน์ความบริสุทธิ์ของตนและทราบถึงพยานหลักฐานอย่างเพียงพอ ไม่ว่าจะเป็นพยานที่จะสนับสนุนข้อกล่าวหาหรือไม่ก็ตาม การที่คณะกรรมการสอบสวนได้ทำการสอบสวนถ้อยคำผู้ฟ้องคดีภายหลังจากที่ได้จัดทำรายงานการสอบสวนตามแบบ สว. ๖ เสนอต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ แล้ว เป็นกระบวนการที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย โดยที่ข้อ ๓๙ ของกฎ ก.ค.ศ. ว่าด้วยการสอบสวนพิจารณา พ.ศ. ๒๕๕๐ ได้กำหนดให้คณะกรรมการสอบสวนที่ได้ทำการสอบสวนเพิ่มเติมต้องสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา และให้โอกาสผู้ถูกกล่าวหาที่จะให้ถ้อยคำหรือนำสืบแก้เฉพาะพยานหลักฐานเพิ่มเติม แต่คณะกรรมการสอบสวนมิได้ให้ผู้ฟ้องคดีได้มีโอกาสได้ทราบถึงพยานหลักฐานที่เพิ่มเติม จึงถือได้ว่าเป็นสาระสำคัญในกระบวนการดังกล่าวและทำให้กระบวนการดังกล่าวเป็นโมฆะ ไม่ชอบตามกฎหมายมาตั้งแต่ต้น ทั้งนี้ ได้ส่งหนังสือแจ้งผลการพิจารณาอุทธรณ์คำสั่งลงโทษทางวินัยของนายอาวุธ หนึ่งในผู้ถูกกล่าวหากรณีดังกล่าวมาเพื่อประกอบการพิจารณา ขอให้ศาลปกครองสูงสุดได้มีคำพิพากษาเพิกถอนคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ที่ ๑๖/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๑ กันยายน ๒๕๕๒ ที่ปลดออกจากราชการ และคำสั่งที่ ๑๖/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๕๔ ที่เพิ่มโทษผู้ฟ้องคดีจากโทษปลดออกจากราชการ เป็นไล่ออกจากราชการ เพิกถอนมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ แจ้งตามหนังสือลับที่ ศธ ๐๒๐๖.๙/๐๒๖๐ ลงวันที่ ๒๔ พฤษภาคม ๒๕๕๔ ที่เพิ่มโทษผู้ฟ้องคดีจากโทษปลดออกจากราชการ เป็นโทษไล่ออกจากราชการ และให้ผู้ฟ้องคดีกลับเข้ารับราชการตามเดิมโดยให้มีผลย้อนหลังตั้งแต่วันที่ ๑ กันยายน ๒๕๕๒ เป็นต้นมา

/ศาลปกครองสูงสุด...

ศาลปกครองสูงสุดออกนั่งพิจารณาคดี โดยได้รับฟังสรุปข้อเท็จจริงของ
ตุลาการเจ้าของสำนวน และคำชี้แจงด้วยวาจาประกอบคำแถลงการณ์ของตุลาการผู้แถลงคดี

ศาลปกครองสูงสุดได้ตรวจพิจารณาเอกสารทั้งหมดในสำนวนคดี กฎหมาย
ระเบียบ ข้อบังคับ ฯลฯ ที่เกี่ยวข้องประกอบแล้ว

ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ขณะที่ผู้ฟ้องคดีดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียน
บ้านบ่อหลวง ตำบลบ่อเกลือใต้ อำเภอบ่อเกลือ จังหวัดน่าน มีผู้ใช้นามว่า ผู้หวังดีอำเภอบ่อเกลือ
ได้มีหนังสือร้องเรียนต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ กล่าวหาว่าโรงเรียนบ้านบ่อหลวงมีการทุจริต
คอร์รัปชันเกี่ยวกับการดำเนินการซ่อมแซมโรงเรียน โดยใช้วัสดุเก่ามาซ่อมแซมให้เหมือน
ของใหม่ นำวัสดุของโรงเรียนไปใช้ส่วนตัวและมีการแจ้งจำนวนนักเรียนเกินความเป็นจริง
เพื่อจะได้งบประมาณรายหัวเพิ่ม ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีคำสั่งสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาน่าน
เขต ๒ ที่ ๐๕/๒๕๕๑ ลงวันที่ ๒๐ มีนาคม ๒๕๕๑ แต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบ
ข้อเท็จจริงกรณีมีผู้ร้องเรียนการบริหารงานของผู้ฟ้องคดี โดยคณะกรรมการมีความเห็นว่า
เรื่องร้องเรียนดังกล่าวมีมูลที่ผู้ถูกร้องเรียนและผู้ที่เกี่ยวข้องน่าจะมีพฤติกรรมในกรณี
ความผิดการทุจริตต่อหน้าที่ราชการ ต่อมา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงมีคำสั่งสำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษาน่าน เขต ๒ ที่ ๑๒/๒๕๕๑ ลงวันที่ ๒๘ เมษายน ๒๕๕๑ แต่งตั้งคณะกรรมการ
สอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงผู้ฟ้องคดี และได้มีหนังสือสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาน่าน เขต ๒
ที่ ศธ ๐๔๐๘๑/๒๕ ลงวันที่ ๒๘ เมษายน ๒๕๕๑ แจ้งคำสั่งดังกล่าวให้ผู้ฟ้องคดีทราบและ
คัดค้านแล้ว คณะกรรมการสอบสวนได้เรียกให้ผู้ฟ้องคดีไปพบเพื่อรับทราบข้อกล่าวหาว่า
ผู้ฟ้องคดีถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงกรณีการซ่อมแซมอาคารเรียนใช้วัสดุเก่า
มาซ่อมแซมและประมาณการเกินความเป็นจริง กรณีนำไม้และอุปกรณ์ไปใช้ส่วนตัว และกรณี
แจ้งจำนวนนักเรียนเกินความเป็นจริงเพื่อเบิกจ่ายเงินงบประมาณ และแจ้งว่าผู้ฟ้องคดีมีสิทธิ
และหน้าที่ตามข้อ ๑๘ ของกฎ ก.ค.ศ. ว่าด้วยการสอบสวนพิจารณา พ.ศ. ๒๕๕๐ รวมทั้งมีสิทธิ
ที่จะได้รับแจ้งสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา และมีสิทธิที่จะให้ถ้อยคำหรือชี้แจง
แก้ข้อกล่าวหาดลจดจนอ้างพยานหลักฐานหรือนำพยานหลักฐานมาสืบแก้ข้อกล่าวหา
โดยผู้ฟ้องคดีได้ลงลายมือชื่อรับทราบบันทึกการแจ้งและรับทราบข้อกล่าวหาไว้ในแบบ สว. ๒
ลงวันที่ ๑๓ พฤษภาคม ๒๕๕๑ ต่อมา คณะกรรมการสอบสวนได้รวบรวมพยานหลักฐานที่
เกี่ยวข้องกับข้อกล่าวหาและมีการสอบสวนบันทึกถ้อยคำพยานบุคคล จำนวน ๑๙ ราย และ
ได้แจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาให้ผู้ฟ้องคดีทราบ ตามแบบ สว. ๓

/เมื่อวันที่...

เมื่อวันที่ ๑๕ กรกฎาคม ๒๕๕๑ ว่า กรณีซ่อมแซมอาคารเรียนใช้วัสดุเก่ามาซ่อมแซม และประมาณการเกินจริง เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง โดยสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุน ข้อกล่าวหาว่ามีพยานบุคคลให้ถ้อยคำจำนวน ๑๔ ปาก และพยานเอกสาร และสรุป ข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการเปลี่ยนกระเบื้องหลังคาอาคาร การเปลี่ยนรางริน การเปลี่ยนประตู ห้องเรียน และการประมาณการราคาเกินความจริง ซึ่งผู้ฟ้องคดีได้ลงชื่อรับทราบไว้ท้ายแบบ สว. ๓ โดยผู้ฟ้องคดีได้ทำหนังสือชี้แจงข้อกล่าวหา ต่อมา คณะกรรมการสอบสวนได้ทำการ สอบสวนบันทึกถ้อยคำพยานบุคคลเพิ่มเติมอีก ๑๓ ราย แล้วได้ประชุมพิจารณาสรุปผล การสอบสวนในการประชุมครั้งที่ ๑๕/๒๕๕๑ เมื่อวันที่ ๒๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๑ โดยเห็นว่า ผู้ฟ้องคดีและนายอาวุธ แก้ววัน สมรู้ร่วมคิดไปขอยืมชื่อห้างหุ้นส่วนจำกัด ส. ศิลาแลงการโยธา ของนายสินธุ์ ตะแก้ว มาดำเนินการเอง และไม่ดำเนินการตามแบบรูปรายการที่ได้ประมาณการไว้ และขออนุมัติเบิกจ่ายเงินค่าจ้างทั้งที่ไม่แล้วเสร็จ และเมื่อหักเงินค่าวัสดุและค่าแรงออกแล้ว ย่อมต้องมีเงินเหลืออยู่มาก ผู้ฟ้องคดีกับพวกจึงได้รับผลประโยชน์จำนวนมาก ทำให้งาน ซ่อมแซมอาคารเรียนไม่เป็นไปตามแบบรูปรายการที่เสนอขอรับงบประมาณ ได้งานที่ไม่มี คุณภาพ ทำให้ทางราชการเสียหาย แสดงให้เห็นว่าเป็นการจงใจปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ เพื่อให้ตนเองได้รับประโยชน์ที่มิควรได้ มีเจตนากระทำการทุจริตต่อหน้าที่ราชการซึ่งเป็น ความผิดวินัยอย่างร้ายแรง และเป็นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยจงใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบแบบแผนของทางราชการ และหน่วยงานทางการศึกษา มติคณะรัฐมนตรี หรือ นโยบายของรัฐบาล ประมาทเลินเล่อหรือขาดความเอาใจใส่ระมัดระวังประโยชน์ของ ทางราชการ อันเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง คณะกรรมการสอบสวน จึงมีมติเป็นเอกฉันท์ให้ไล่ออกจากราชการ และคณะกรรมการสอบสวนได้ทำรายงานเสนอ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ แล้วได้ทำการสอบสวนบันทึกถ้อยคำผู้ฟ้องคดีในเรื่องที่ถูกกล่าวหาเพิ่มเติมอีก ต่อมา อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษานาน เขต ๒ ในการประชุมครั้งที่ ๘/๒๕๕๒ เมื่อวันที่ ๓ กรกฎาคม ๒๕๕๒ เห็นว่าการกระทำของผู้ฟ้องคดีเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง กรณี ปฏิบัติหน้าที่หรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบเพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้รับ ประโยชน์ที่มิควรได้ เป็นการทุจริตต่อหน้าที่ราชการ กรณีปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยจงใจ ไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบแบบแผนของทางราชการ เป็นเหตุให้เกิดความเสียหาย แก่ราชการอย่างร้ายแรง และกรณีเป็นการกระทำอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง เห็นควรลงโทษไล่ออกจากราชการ แต่ที่ประชุมเห็นควรลดหย่อนโทษเป็นปลดออกจากราชการ

/และในการ...

และในการประชุมครั้งที่ ๑๐/๒๕๕๒ เมื่อวันที่ ๗ สิงหาคม ๒๕๕๒ เห็นชอบในการพิจารณาความผิดและการกำหนดโทษดังกล่าว และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีคำสั่งสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานาน เขต ๒ ที่ ๑๖/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๑ กันยายน ๒๕๕๒ ลงโทษปลดผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ ตั้งแต่วันที่ ๑ กันยายน ๒๕๕๒ เป็นต้นไป ต่อมา ผู้ฟ้องคดีมีหนังสืออุทธรณ์คำสั่งดังกล่าวต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ พิจารณาแล้วเห็นว่า พฤติการณ์ของผู้ฟ้องคดีเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง แม้ภายหลังผู้ฟ้องคดีจะดำเนินการตามรูปแบบสัญญาจ้างเสร็จสมบูรณ์ แต่ก็หลังจากที่คณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงได้เข้ามาตรวจสอบการซ่อมแซมและภายหลังการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงแล้ว จึงไม่ทำให้เจตนาทุจริตที่เป็นความผิดสำเร็จแล้วเปลี่ยนแปลงไปเป็นไม่มีความผิด ซึ่งกรณีทุจริตต่อหน้าที่ราชการนั้น ระดับโทษไล่ออกจากราชการ การที่ผู้บังคับบัญชาสั่งลงโทษปลดผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ ตามมติ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษานาน เขต ๒ ยังไม่เหมาะสมกับความผิดและไม่ต้องด้วยมติดังกรณีรัฐมนตรี แจ้งตามหนังสือ ลับ ที่ ศธ ๐๒๐๖.๙/๐๒๖๐ ลงวันที่ ๒๔ พฤษภาคม ๒๕๕๔ จึงมีมติเป็นเอกฉันท์ให้ผู้บังคับบัญชามีคำสั่งเพิ่มโทษผู้ฟ้องคดีจากโทษปลดออกจากราชการ เป็นโทษไล่ออกจากราชการ ให้เหมาะสมกับกรณีความผิดผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงมีคำสั่งที่ ๑๖/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๕๔ เพิ่มโทษผู้ฟ้องคดีจากโทษปลดออกจากราชการ เป็นโทษไล่ออกจากราชการ และได้แจ้งคำสั่งให้ผู้ฟ้องคดีทราบ ผู้ฟ้องคดีเห็นว่าคำสั่งเพิ่มโทษผู้ฟ้องคดีจากโทษปลดออกจากราชการ เป็นไล่ออกจากราชการที่สั่งตามมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ไม่ชอบด้วยกฎหมาย จึงนำคดีมาฟ้องต่อศาลปกครองชั้นต้น ขอให้ศาลเพิกถอนคำสั่งดังกล่าวและให้ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองมีคำสั่งให้ผู้ฟ้องคดีกลับเข้ารับราชการตามเดิม ต่อมา ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษาให้เพิกถอนมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ แจ้งตามหนังสือ ลับ ที่ ศธ ๐๒๐๖.๙/๐๒๖๐ ลงวันที่ ๒๔ พฤษภาคม ๒๕๕๔ ที่เพิ่มโทษผู้ฟ้องคดีจากโทษปลดออกจากราชการ เป็นโทษไล่ออกจากราชการ และเพิกถอนคำสั่งสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานาน เขต ๒ ที่ ๑๖/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๕๔ ที่เพิ่มโทษผู้ฟ้องคดีจากโทษปลดออกจากราชการ เป็นโทษไล่ออกจากราชการ ตามมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ โดยให้มีผลย้อนหลังตั้งแต่วันที่ ๑ กันยายน ๒๕๕๒ คำขออื่น ให้ยก ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ไม่เห็นพ้องด้วย จึงยื่นอุทธรณ์ต่อศาลปกครองสูงสุด

ศาลปกครองสูงสุดพิจารณาแล้วเห็นว่า คดีมีประเด็นต้องวินิจฉัยว่า มติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ แจ้งตามหนังสือ ลับ ที่ ศธ ๐๒๐๖.๙/๐๒๖๐ ลงวันที่ ๒๔ พฤษภาคม ๒๕๕๔

/ที่เพิ่มโทษ...

ที่เพิ่มโทษผู้ฟ้องคดีจากโทษปลดออกจากราชการ เป็นโทษไล่ออกจากราชการ และคำสั่งสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต ๒ ที่ ๑๖/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๕๔ ที่ลงโทษไล่ออกจากราชการ ตามมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ขอบด้วยกฎหมาย หรือไม่

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า มาตรา ๕๕ วรรคห้า แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ บัญญัติว่า เมื่อมีการกล่าวหาโดยปรากฏตัวผู้กล่าวหาหรือกรณีเป็นที่สงสัยว่าข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาผู้ใดกระทำความผิดวินัย โดยยังไม่มีพยานหลักฐาน ให้ผู้บังคับบัญชารีบดำเนินการสืบสวนหรือพิจารณาในเบื้องต้นว่ากรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่าผู้นั้นกระทำความผิดวินัยหรือไม่ ถ้าเห็นว่ากรณีไม่มีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยจึงจะยุติเรื่องได้ ถ้าเห็นว่ากรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยก็ให้ดำเนินการทางวินัยทันที มาตรา ๕๘ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า การดำเนินการทางวินัยแก่ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ซึ่งมีกรณีอันมีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัย ให้ผู้บังคับบัญชาแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนเพื่อดำเนินการสอบสวนให้ได้ความจริงและความยุติธรรมโดยมิชักช้า และในการสอบสวนจะต้องแจ้งข้อกล่าวหา และสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาเท่าที่มีให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ โดยระบุหรือไม่ระบุชื่อพยานก็ได้ เพื่อให้ผู้ถูกกล่าวหาได้มีโอกาสชี้แจงและนำสืบแก้ข้อกล่าวหา และวรรคหก บัญญัติว่า หลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการสอบสวนพิจารณาให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎ ก.ค.ศ. ข้อ ๑๐ วรรคหนึ่ง ของกฎ ก.ค.ศ. ว่าด้วยการสอบสวนพิจารณา พ.ศ. ๒๕๕๐ กำหนดว่าในการสอบสวน คณะกรรมการสอบสวนต้องให้ผู้ถูกกล่าวหาได้ทราบข้อเท็จจริงอย่างเพียงพอ และมีโอกาสได้โต้แย้งและแสดงพยานหลักฐานของตน เว้นแต่จะมีผลทำให้ระยะเวลาที่กฎหมายหรือกฎ ก.ค.ศ. นี้กำหนดต้องล่าช้าออกไป หรือปรากฏโดยสภาพเห็นได้ชัดว่าการให้โอกาสดังกล่าวไม่อาจกระทำได้ รวมทั้งมีสิทธิขอตรวจดูเอกสารที่จำเป็นต้องรู้เพื่อการโต้แย้งหรือชี้แจงหรือป้องกันสิทธิของตนได้ ข้อ ๑๕ กำหนดว่า คณะกรรมการสอบสวนมีหน้าที่รวบรวมพยานหลักฐานที่เห็นว่าจำเป็นเพื่อที่จะพิสูจน์ให้เห็นความผิดหรือความบริสุทธิ์ของผู้ถูกกล่าวหา... ข้อ ๑๘ วรรคหนึ่ง กำหนดว่า คณะกรรมการสอบสวนมีหน้าที่ต้องแจ้งสิทธิและหน้าที่ของผู้ถูกกล่าวหาตามข้อ ๘ ข้อ ๙ ข้อ ๑๐ และข้อ ๑๑ ให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบก่อนสอบปากคำผู้ถูกกล่าวหา ข้อ ๒๓ วรรคหนึ่ง กำหนดว่า เมื่อได้พิจารณาเรื่องที่กล่าวหาและวางแนวทางการสอบสวนตามข้อ ๑๖ แล้วให้คณะกรรมการสอบสวนเรียก

/ผู้ถูกกล่าวหา...

ผู้ถูกกล่าวหาเพื่อแจ้งและอธิบายข้อกล่าวหาที่ปรากฏตามเรื่องที่ถูกกล่าวหาให้ทราบ ว่าผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำการใด เมื่อใด อย่างไร ในการนี้ ให้คณะกรรมการสอบสวนแจ้งสิทธิ และหน้าที่ของผู้ถูกกล่าวหาตามข้อ ๑๘ วรรคหนึ่ง และแจ้งด้วยว่าผู้ถูกกล่าวหา มีสิทธิที่จะได้รับแจ้งสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา และมีสิทธิที่จะให้ถ้อยคำหรือชี้แจง แก่ข้อกล่าวหา ตลอดจนอ้างพยานหลักฐานหรือนำพยานหลักฐานมาสืบแก้ข้อกล่าวหาได้ ตามข้อ ๒๔ วรรคสอง กำหนดว่า การแจ้งและอธิบายข้อกล่าวหาตามวรรคหนึ่ง ให้แจ้ง เฉพาะพฤติการณ์เท่าที่ปรากฏตามเรื่องที่ถูกกล่าวหาและตามพยานหลักฐาน โดยไม่ต้องแจ้ง กรณีและมาตราความผิด ทั้งนี้ ให้ทำเป็นบันทึกสองฉบับซึ่งมีสาระสำคัญตามแบบ สว. ๒ ที่ ก.ค.ศ. กำหนด เพื่อมอบให้ผู้ถูกกล่าวหาหนึ่งฉบับ และเก็บไว้ในสำนวนการสอบสวนหนึ่งฉบับ โดยให้ผู้ถูกกล่าวหาลงลายมือชื่อ และวัน เดือน ปีที่รับทราบไว้เป็นหลักฐานด้วย วรรคสาม กำหนดว่า เมื่อได้ดำเนินการตามวรรคหนึ่งและวรรคสองแล้ว ให้คณะกรรมการสอบสวน ตามผู้ถูกกล่าวหาว่าได้กระทำการตามที่ถูกกล่าวหาหรือไม่ อย่างไร วรรคห้า กำหนดว่า ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้ให้ถ้อยคำรับสารภาพหรือรับสารภาพบางส่วน ให้คณะกรรมการ สอบสวนดำเนินการสอบสวนเพื่อรวบรวมพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับข้อกล่าวหาแล้ว ดำเนินการตามข้อ ๒๔ ต่อไป ข้อ ๒๔ วรรคหนึ่ง กำหนดว่า เมื่อได้ดำเนินการตามข้อ ๒๓ แล้ว ให้คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการประชุมเพื่อพิจารณาว่ามีพยานหลักฐานใดสนับสนุน ข้อกล่าวหาว่าผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำการใด เมื่อใด อย่างไร และถ้าเห็นว่ายังฟังไม่ได้ว่า ผู้ถูกกล่าวหากระทำการตามที่ถูกกล่าวหา ก็ให้มีความเห็นยุติเรื่อง แล้วดำเนินการตามข้อ ๓๘ และข้อ ๓๙ โดยอนุโลม วรรคสอง กำหนดว่า ถ้าเห็นว่าเป็นความผิดวินัยกรณีใด ตามมาตราใด ก็ให้คณะกรรมการสอบสวนเรียกผู้ถูกกล่าวหามาพบเพื่อแจ้งข้อกล่าวหา โดยระบุข้อกล่าวหา ที่ปรากฏตามพยานหลักฐานว่าเป็นความผิดวินัยกรณีใดตามมาตราใด และสรุปพยานหลักฐาน ที่สนับสนุนข้อกล่าวหาเท่าที่มีให้ทราบ โดยระบุวัน เวลา สถานที่ และการกระทำที่มีลักษณะ เป็นการสนับสนุนข้อกล่าวหา สำหรับพยานบุคคลจะระบุหรือไม่ระบุชื่อพยานก็ได้ โดยคำนึงถึงหลักการคุ้มครองพยาน ทั้งนี้ การแจ้งสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา ให้แจ้งพยานหลักฐานฝ่ายกล่าวหาเท่าที่มีตามที่ได้ปรากฏไว้ในสำนวนให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ แม้พยานหลักฐานจะฟังได้เพียงว่าเป็นการกระทำผิดวินัยไม่ร้ายแรง วรรคสาม กำหนดว่า การแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาตามวรรคสอง ให้ทำบันทึก ซึ่งมีสาระสำคัญตามแบบ สว. ๓ ที่ ก.ค.ศ. กำหนด โดยทำเป็นสองฉบับมอบให้ผู้ถูกกล่าวหา หนึ่งฉบับ และเก็บไว้ในสำนวนการสอบสวนหนึ่งฉบับ โดยให้ผู้ถูกกล่าวหาลงลายมือชื่อ

/และวัน...

และวัน เดือน ปีที่รับทราบไว้เป็นหลักฐานด้วย วรยศี กำหนดว่า เมื่อได้ดำเนินการดังกล่าวแล้ว ให้คณะกรรมการสอบสวนถามผู้ถูกกล่าวหาว่าจะยื่นคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาเป็นหนังสือหรือไม่ ถ้าผู้ถูกกล่าวหาประสงค์จะยื่นคำชี้แจงเป็นหนังสือให้คณะกรรมการสอบสวนให้โอกาสผู้ถูกกล่าวหายื่นคำชี้แจงภายในเวลาอันสมควร แต่อย่างช้าไม่เกินสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับทราบข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา และต้องให้โอกาสผู้ถูกกล่าวหาที่จะให้ถ้อยคำเพิ่มเติมรวมทั้งนำสืบแก้ข้อกล่าวหาด้วย ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาไม่ประสงค์จะยื่นคำชี้แจงเป็นหนังสือให้คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการเพื่อให้ผู้ถูกกล่าวหาให้ถ้อยคำและนำสืบแก้ข้อกล่าวหาโดยเร็ว วรยศี กำหนดว่า เมื่อคณะกรรมการสอบสวนได้รวบรวมพยานหลักฐานต่างๆ เสร็จแล้ว ให้ดำเนินการตามข้อ ๓๘ และข้อ ๓๙ ต่อไป และข้อ ๒๕ กำหนดว่า เมื่อคณะกรรมการสอบสวนได้รวบรวมพยานหลักฐานตามข้อ ๒๔ เสร็จแล้วก่อนเสนอสำนวนการสอบสวนต่อผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนตามข้อ ๓๙ ถ้าคณะกรรมการสอบสวนเห็นว่า จำเป็นจะต้องรวบรวมพยานหลักฐานเพิ่มเติมก็ให้ดำเนินการได้ ถ้าพยานหลักฐานที่ได้เพิ่มเติมมานั้นเป็นพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา ให้คณะกรรมการสอบสวนสรุปพยานหลักฐานดังกล่าวให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ และให้โอกาสผู้ถูกกล่าวหาที่จะให้ถ้อยคำหรือนำสืบแก้เฉพาะพยานหลักฐานเพิ่มเติมที่สนับสนุนข้อกล่าวหานั้น ทั้งนี้ ให้นำข้อ ๒๔ มาใช้บังคับโดยอนุโลม ข้อ ๔๑ วรยศีหนึ่ง กำหนดว่า ในกรณีที่ผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน ผู้มีอำนาจตามมาตรา ๙๘ หรือมาตรา ๑๐๔ (๑) อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษา อ.ก.ค.ศ. ที่ ก.ค.ศ. ตั้งหรือ ก.ค.ศ. แล้วแต่กรณี เห็นสมควรให้สอบสวนเพิ่มเติมประการใด ให้กำหนดประเด็นพร้อมทั้งส่งเอกสารที่เกี่ยวข้องไปให้คณะกรรมการสอบสวนคณะเดิม เพื่อดำเนินการสอบสวนเพิ่มเติมได้ตามความจำเป็น

คดีนี้ข้อเท็จจริงปรากฏว่า มีผู้ใช้นามว่า ผู้หวังดีอำเภอบ่อเกลือ ได้มีหนังสือร้องเรียนต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ กล่าวหาว่าโรงเรียนบ้านบ่อหลวงมีการทุจริตคอร์รัปชันเกี่ยวกับการดำเนินการซ่อมแซมโรงเรียน โดยใช้วัสดุเก่ามาซ่อมแซม นำวัสดุของโรงเรียนไปใช้ส่วนตัว และมีการแจ้งจำนวนนักเรียนเกินความเป็นจริงเพื่อจะได้งบประมาณรายหัวเพิ่ม อันเป็นกรณีเป็นที่สงสัยว่าผู้ฟ้องคดีซึ่งดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านบ่อหลวงในขณะนั้นได้กระทำความผิดวินัย ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงได้มีคำสั่งสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาน่าน เขต ๒ ที่ ๐๔/๒๕๕๑ ลงวันที่ ๒๐ มีนาคม ๒๕๕๑ แต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริง ต่อมา คณะกรรมการมีความเห็นว่าเรื่องร้องเรียนมีมูลที่ผู้ฟ้องคดีและ

/ผู้ที่เกี่ยวข้อง...

ผู้ที่เกี่ยวข้องจะมีพฤติกรรมในกรณีความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงต้องดำเนินการทางวินัยกับผู้ฟ้องคดีและผู้ที่เกี่ยวข้องทันทีตามมาตรา ๘๕ วรรคห้า แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงมีคำสั่งสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาน่าน เขต ๒ ที่ ๑๒/๒๕๕๑ ลงวันที่ ๒๘ เมษายน ๒๕๕๑ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงผู้ฟ้องคดี และได้มีหนังสือสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาน่าน เขต ๒ ที่ ศธ ๐๔๐๘๑/๒๕๕๑ ลงวันที่ ๒๘ เมษายน ๒๕๕๑ แจ้งคำสั่งดังกล่าวให้ผู้ฟ้องคดีทราบพร้อมแจ้งสิทธิคัดค้าน ต่อมา เมื่อวันที่ ๑๓ พฤษภาคม ๒๕๕๑ คณะกรรมการสอบสวนได้เรียกผู้ฟ้องคดีไปพบเพื่อรับทราบข้อกล่าวหาว่า ผู้ฟ้องคดีถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงจำนวน ๓ กรณี คือ ๑. การซ่อมแซม อาคารเรียนใช้วัสดุเก่ามาซ่อมแซมและประมาณการเกินความเป็นจริง ๒. นำไม้และอุปกรณ์ ไปใช้ที่สวน ๓. แจ้งจำนวนนักเรียนเกินความเป็นจริงเพื่อเบิกจ่ายเงินงบประมาณ และแจ้ง ว่าผู้ฟ้องคดีมีสิทธิและหน้าที่ตามข้อ ๑๘ ของกฎ ก.ค.ศ. ว่าด้วยการสอบสวนพิจารณา พ.ศ. ๒๕๕๐ รวมทั้งมีสิทธิที่จะได้รับสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา และมีสิทธิ ให้ถ้อยคำหรือชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา ตลอดจนอ้างพยานหลักฐานหรือนำพยานหลักฐานมาสืบ แก่ข้อกล่าวหาได้ด้วย ผู้ฟ้องคดีลงลายมือชื่อรับทราบบันทึกการแจ้งและรับทราบข้อกล่าวหา ในแบบ สว. ๒ ลงวันที่ ๑๓ พฤษภาคม ๒๕๕๑ อันเป็นการดำเนินการตามข้อ ๒๓ วรรคสอง ของกฎ ก.ค.ศ. ว่าด้วยการสอบสวนพิจารณา พ.ศ. ๒๕๕๐ หลังจากนั้น คณะกรรมการสอบสวน ได้รวบรวมพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับข้อกล่าวหาและมีการสอบสวนบันทึกถ้อยคำ พยานบุคคลจำนวน ๑๙ ราย เมื่อวันที่ ๒๑ พฤษภาคม ๒๕๕๑ วันที่ ๒๗ พฤษภาคม ๒๕๕๑ วันที่ ๒๘ พฤษภาคม ๒๕๕๑ วันที่ ๕ มิถุนายน ๒๕๕๑ วันที่ ๑๓ มิถุนายน ๒๕๕๑ และวันที่ ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๕๑ แล้วคณะกรรมการสอบสวนได้แจ้งข้อกล่าวหาและ สรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาให้ผู้ฟ้องคดีทราบ ตามแบบ สว. ๓ เมื่อวันที่ ๑๕ กรกฎาคม ๒๕๕๑ โดยในการสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาให้ผู้ฟ้องคดีทราบนั้น คณะกรรมการสอบสวนไม่ได้มีการสรุปถ้อยคำพยานแต่ละบุคคลและสรุปว่าเป็นเอกสารใด แต่ได้ระบุเพียงพยานบุคคลให้ถ้อยคำ จำนวน ๑๙ ปาก และพยานเอกสาร โดยได้สรุป พฤติการณ์การกระทำของผู้ฟ้องคดีที่ถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงกรณีทุจริต ต่อหน้าที่ราชการ และสรุปข้อเท็จจริงที่สอบสวนได้เกี่ยวกับเรื่องการเปลี่ยนกระเบื้องหลังคา การเปลี่ยนรางริน การเปลี่ยนประตูห้องเรียน การประมาณการเกินจริง นำไม้และอุปกรณ์ ไปใช้ที่สวน และแจ้งนักเรียนเกินความเป็นจริงเพื่อเบิกจ่ายเงินงบประมาณ แต่มีได้ระบุข้อเท็จจริง

/กรณี...

กรณีผู้ฟ้องคดีร่วมกับนายอาวุธ แก้วควัน ใช้ชื่อนายสินธุ์ ตะแก้ว หัวหน้าผู้จัดการ ห้างหุ้นส่วนจำกัด ส. ศิลาแลงการโยธา เพื่อรับจ้างดำเนินการซ่อมแซมอาคารเรียนรักเมืองไทย และผู้ฟ้องคดีมีส่วนได้รับประโยชน์ในการดำเนินการดังกล่าวโดยให้นายอาวุธเป็นผู้ไปรับเงินจากนายสินธุ์ มาให้ผู้ฟ้องคดี อันเป็นข้อเท็จจริงที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ นำไปใช้เป็นเหตุผลในการส่งลงโทษทางวินัย ผู้ฟ้องคดี ในคำสั่งสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาน่าน เขต ๒ ที่ ๑๖/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๑ กันยายน ๒๕๕๒ และคำสั่งสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต ๒ ที่ ๑๖/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๕๔ ที่เพิ่มโทษผู้ฟ้องคดีจากโทษปลดออกจากราชการ เป็นโทษไล่ออกจากราชการ เห็นว่า มาตรา ๙๘ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ บัญญัติว่า ...ในการสอบสวนจะต้องแจ้งข้อกล่าวหา และสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาเท่าที่มีให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ โดยระบุหรือไม่ระบุ ชื่อพยานก็ได้... ข้อ ๒๔ วรรคสอง ของกฎ ก.ค.ศ. ว่าด้วยการสอบสวนพิจารณา พ.ศ. ๒๕๕๐ กำหนดว่า ถ้าเห็นว่าเป็นความผิดวินัยกรณีใด ตามมาตราใด ก็ให้คณะกรรมการสอบสวนเรียก ผู้ถูกกล่าวหามาพบเพื่อแจ้งข้อกล่าวหา โดยระบุข้อกล่าวหาที่ปรากฏตามพยานหลักฐานว่าเป็นความผิดวินัยกรณีใดตามมาตราใด และสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาเท่าที่มี ให้ทราบ โดยระบุวัน เวลา สถานที่ และการกระทำที่มีลักษณะเป็นการสนับสนุนข้อกล่าวหา สำหรับพยานบุคคลจะระบุหรือไม่ระบุชื่อพยานก็ได้โดยคำนึงถึงหลักการคุ้มครองพยาน... ดังนั้น การที่คณะกรรมการสอบสวนแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาให้ผู้ฟ้องคดีทราบ ตามแบบ สว. ๓ เมื่อวันที่ ๑๕ กรกฎาคม ๒๕๕๑ โดยไม่ได้สรุปถ้อยคำ พยานบุคคลแต่ละบุคคล และสรุปว่าเป็นเอกสารใด แต่ได้ระบุว่า มีพยานบุคคลให้ถ้อยคำ จำนวน ๑๙ ปาก และพยานเอกสาร โดยได้สรุปพฤติการณ์การกระทำของผู้ฟ้องคดี ที่ถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงกรณีทุจริตต่อหน้าที่ราชการ และสรุปข้อเท็จจริง ที่สอบสวนได้เกี่ยวกับเรื่องการเปลี่ยนกระเบื้องหลังคา การเปลี่ยนรางริน การเปลี่ยนประตู ห้องเรียน การประมาณการเกินจริง นำไม้และอุปกรณ์ไปใช้ที่สวน และแจ้งนักเรียน เกินความเป็นจริงเพื่อเบิกจ่ายเงินงบประมาณ อันเป็นพฤติการณ์ตามที่ถูกกล่าวหา ร้องเรียนแล้ว การแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาของ คณะกรรมการสอบสวนจึงเป็นไปตามมาตรา ๙๘ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบ ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ และข้อ ๒๔ วรรคสอง ของกฎ ก.ค.ศ. ว่าด้วยการสอบสวนพิจารณา พ.ศ. ๒๕๕๐ และเป็นการให้ผู้ฟ้องคดีได้มีโอกาสทราบ

/ข้อเท็จจริง...

ข้อเท็จจริงอย่างเพียงพอและมีโอกาสโต้แย้งและแสดงพยานหลักฐานของตนตามข้อ ๑๐ วรรคหนึ่ง ของกฎ ก.ค.ศ. ว่าด้วยการสอบสวนพิจณา พ.ศ. ๒๕๕๐ แล้ว

ส่วนกรณีหลังจากที่คณะกรรมการสอบสวนได้แจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานดังกล่าวแล้ว ต่อมา คณะกรรมการสอบสวนได้ทำการสอบสวนและบันทึกถ้อยคำพยานบุคคลเพิ่มเติมอีก ๑๓ ราย เมื่อวันที่ ๑๓ สิงหาคม ๒๕๕๑ วันที่ ๑๙ สิงหาคม ๒๕๕๑ และวันที่ ๑๗ กันยายน ๒๕๕๑ แต่คณะกรรมการสอบสวนมิได้สรุปพยานหลักฐานดังกล่าวให้ผู้ฟ้องคดีทราบ นั้น เห็นว่า การที่คณะกรรมการสอบสวนได้ทำการสอบสวนและบันทึกถ้อยคำพยานบุคคลเพิ่มเติมอีก ๑๓ ราย แต่คณะกรรมการสอบสวนมิได้สรุปพยานหลักฐานดังกล่าวให้ผู้ฟ้องคดีทราบนั้น เป็นกรณีที่ไม่เป็นไปตามข้อ ๒๕ ของกฎ ก.ค.ศ. ดังกล่าว มิใช่กรณีที่ข้อ ๔๓ ข้อ ๔๔ หรือข้อ ๔๕ กำหนดไว้โดยเฉพาะว่าเป็นการสอบสวนที่มีขอบและบกพร่องหรือไม่ กรณีจึงต้องพิจารณาตามข้อ ๔๖ ว่าการสอบสวนในชั้นตอนดังกล่าวเป็นสาระสำคัญอันจะทำให้เสียความเป็นธรรม หรือไม่ ซึ่งเมื่อพิจารณาจากการที่คณะกรรมการสอบสวนได้แจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาให้ผู้ฟ้องคดีทราบ ตามแบบสว. ๓ เมื่อวันที่ ๑๕ กรกฎาคม ๒๕๕๑ ในส่วนข้อกล่าวหากรณีการซ่อมแซมอาคารเรียน มีข้อกล่าวหาว่าผู้ฟ้องคดีใช้วัสดุเก่ามาซ่อมแซม ประมาณการเกินความเป็นจริง เป็นความผิดตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ และแก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๘๔ วรรคสาม การปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบ เพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้รับประโยชน์ที่มิควรได้ เป็นการทุจริตต่อหน้าที่ราชการ เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง มาตรา ๘๕ วรรคสอง การปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยจงใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบแบบแผนของทางราชการและหน่วยงานทางการศึกษามติคณะรัฐมนตรีหรือนโยบายของทางรัฐบาล ประมาทเลินเล่อ หรือขาดการเอาใจใส่ระมัดระวังรักษาประโยชน์ของทางราชการ อันเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง เป็นความผิดวินัยร้ายแรง มีพยานบุคคลให้ถ้อยคำ จำนวน ๑๙ ปาก และพยานเอกสารสรุปได้ดังนี้ การเปลี่ยนกระเบื้องหลังคาอาคารรักเมืองไทย ด้านหน้าอาคารมีการนำกระเบื้องใหม่มาเปลี่ยนเป็นบางส่วน บางส่วนนำมาขัดสีแล้วนำไปมุงใหม่ทางด้านหน้าซีกเหนือ ส่วนด้านหลังของอาคารซีกใต้เปลี่ยนใหม่ ด้านหลังซีกเหนือ ๒ ห้อง เป็นกระเบื้องเก่า พยานบางปากให้ถ้อยคำเพิ่มว่าใช้กระเบื้องใหม่เปลี่ยนในการซ่อมครั้งนี้ ประมาณ ๓๕๐ แผ่น และใช้กระเบื้องเก่ามาขัดแล้วนำมาใช้มุงอีก ประมาณ ๒๐๐ กว่าแผ่น นอกนั้นเป็นกระเบื้องเก่า

/เมื่อทราบว่า...

เมื่อทราบว่ามีกรรณเรียนและมีการตรวจสอบข้อเท็จจริงเมื่อวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๕๑ จึงทำการเปลี่ยนเพิ่มเติมอีกเมื่อวันที่ ๕ เมษายน ๒๕๕๑ และวันที่ ๒๙ เมษายน ๒๕๕๑ โดยนายไกรวุฒิ พุฒิมาน้องของผู้ฟ้องคดีเป็นผู้มาเปลี่ยนเมื่อวันที่ ๕ พฤษภาคม ๒๕๕๑ นำกระเบื้องมาเปลี่ยนด้านทิศเหนือ ๒ ห้องที่เหลือ โดยช่างที่ก่อสร้างห้องสมุดมูลนิธิศุภนิมิตวัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ในการซ่อมแซมผู้ฟ้องคดีและนายอาวุธเป็นผู้นำมาเอง ไม่ใช่นายสินธุ์ผู้รับจ้าง แต่อย่างไรก็ดี ส่วนรางวัลได้เปลี่ยนเฉพาะด้านหน้าและด้านหลังประมาณ ๔ เมตร แต่มาเปลี่ยนเมื่อวันที่ ๖ พฤษภาคม ๒๕๕๑ โดยผู้รับจ้างจากที่อื่นมาเปลี่ยนให้ ประตูห้องเรียนได้เปลี่ยนเป็นบางส่วน และเปลี่ยนใหม่อีกครั้งเมื่อวันที่ ๕ พฤษภาคม ๒๕๕๑ โดยช่างที่ทำห้องสมุดมูลนิธิศุภนิมิตเป็นผู้เปลี่ยนให้ ซึ่งเปลี่ยนไม่ครบทุกห้อง บางห้องใช้ของเก่า ไม่มีการเปลี่ยน ในวันที่ ๒๓ พฤษภาคม ๒๕๕๑ เวลาประมาณ ๑๙ นาฬิกา มีรถบรรทุกสีขาวยี่ห้อโตโยต้า เลขทะเบียน ๘๐ - ๕๖๕๔ นาน ของนายคำปัน ต้นกระ บรรทุกวัสดุก่อสร้างมาพร้อมด้วยนายอาวุธและผู้ฟ้องคดี ได้ช่วยกันขนของออกจากรถไปเก็บไว้ที่ห้องเก็บของของโรงเรียนซึ่งไม่ได้รับอนุญาตหรือบอกกล่าวต่อผู้อำนวยการโรงเรียน (คนใหม่) แต่อย่างไรก็ดี ไม่ทราบว่ามีมาไว้เพื่อวัตถุประสงค์ใด วัสดุดังกล่าว มีดังนี้ ๑. กระเบื้องลอนคู่ตราห้าห่วง หน้า ๔ มิลลิเมตร จำนวน ๖๐๐ แผ่น ๒. ครอบกระเบื้อง จำนวน ๖๐๐ แผ่น ๓. นอต ป.ปลา ๖ นิ้ว จำนวน ๖๐๐ ตัว ๔. ประตูขนาด ๙๐ x ๒๐๐ เซนติเมตร จำนวน ๕ บาน และ ๕. รางน้ำฝน ยาว ๕.๑๐ เมตร จำนวน ๕ อัน และมีการประมาณการเกินความเป็นจริงตามแบบรูปรายการ อาคารแบบ สปช. ๑๐๕ ขนาด ๔ ห้องเรียน ใช้กระเบื้องมุงหลังคาจำนวน ๑,๐๕๐ แผ่น แต่ประมาณการครั้งนี้ จำนวน ๑,๖๓๐ แผ่น โดยพยานให้ถ้อยคำว่าได้ประมาณการเพื่อเปลี่ยนหลังคาอาคารเรียน ๒ หลัง แต่หลังจากได้รับงบประมาณทางโรงเรียนได้เปลี่ยนเฉพาะอาคารรักรเมืองไทยเพียงหลังเดียว หากดำเนินการซ่อมตามที่ได้รับงบประมาณจริงคงจะมีวัสดุเหลือเป็นจำนวนมาก ในความเป็นจริงไม่มีวัสดุเหลือจากการซ่อมในครั้งนี้แต่อย่างไรก็ดี แต่ได้นำวัสดุมากองไว้เพิ่มเติมที่ห้องเก็บของเมื่อวันที่ ๒๓ พฤษภาคม ๒๕๕๑ เห็นว่า การแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา ตามแบบ สว. ๓ ดังกล่าว มีการระบุข้อกล่าวหาที่ปรากฏตามพยานหลักฐานว่าผู้ฟ้องคดีทุจริตต่อหน้าที่ราชการ เมื่อได้รับอนุมัติงบประมาณซ่อมแซมอาคารเรียนแต่ไม่ดำเนินการตามแบบรูปรายการ ใช้วัสดุเก่ามาซ่อมแซม ประมาณการเกินความเป็นจริงเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรงตามมาตรา ๘๔ วรรคสาม และมาตรา ๘๕ วรรคสอง แห่ง

/พระราชบัญญัติ...

พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ และแก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. ๒๕๕๑ และมีการสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาเท่าที่มีในขณะนั้น เป็นพยานบุคคลให้ถ้อยคำ จำนวน ๑๔ ปาก และพยานเอกสารให้ผู้ฟ้องคดีทราบ โดยระบุ ช่วงเวลา สถานที่ และการกระทำที่มีรายละเอียดสนับสนุนข้อกล่าวหาให้ผู้ฟ้องคดีทราบได้ อย่างชัดเจนแล้ว ซึ่งต่อมาผู้ฟ้องคดีได้ทำคำให้การแก้ข้อกล่าวหาตามหนังสือลงวันที่ ๑๓ สิงหาคม ๒๕๕๑ โดยให้การปฏิเสธตลอดข้อกล่าวหา และชี้แจงสรุปได้ว่า สำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาน่าน เขต ๒ ได้จัดสรรและอนุมัติกระเบื้องให้แก่โรงเรียนบ้านบ่อหลวง จำนวน ๑,๖๓๐ แผ่น โดยระบุให้ใช้กับอาคารเรียนรักเมืองไทยเพียงอาคารเดียว แต่ตามความเป็นจริง รูปแบบรายการอาคารรักเมืองไทยจะใช้กระเบื้องมุงหลังคา ประมาณ ๑,๐๕๐ แผ่น เป็นเหตุ ทำให้วัสดุอุปกรณ์ในการซ่อมแซมเหลือเป็นจำนวนมาก โรงเรียนบ้านบ่อหลวงจึงเก็บรักษาไว้ เป็นทรัพย์สินสมบัติของโรงเรียนต่อไป นอกจากนี้ ประตูขนาด ๕๐ x ๒๐๐ เซนติเมตร เหลือจาก การซ่อมแซมจำนวน ๕ บาน รางน้ำฝน ยาว ๕.๑๐ เมตร เหลือจากการซ่อมแซม จำนวน ๕ อัน เป็นไปเพื่อประโยชน์แก่ทางราชการและเป็นการประหยัดงบประมาณแผ่นดิน โดยไม่ต้องยื่นคำขอของงบประมาณใหม่อีก โรงเรียนบ้านบ่อหลวงจึงเก็บรักษาวัสดุอุปกรณ์ ซึ่งเหลือจากการซ่อมแซมเป็นจำนวนมาก ผู้ฟ้องคดีชี้แจงอีกว่า เมื่อวันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๕๐ โรงเรียนบ้านบ่อหลวงได้แจ้งห้างหุ้นส่วนจำกัด ส. ศิลาแลงการโยธา โดยนายสินธุ์ ซ่อมแซมอาคารรักเมืองไทย จำนวน ๑ หลัง โดยผู้รับจ้างตกลงจะจัดหาแรงงานและวัสดุ เครื่องมือเครื่องใช้ ตลอดจนอุปกรณ์ต่าง ๆ แต่ความจริงนายจรัญ พันชน เป็นคนงาน และเป็นตัวแทนเขต ดำเนินการซ่อมแซมอาคารเรียนดังกล่าวแทนนายสินธุ์ โดยนายจรัญ เป็นผู้จัดซื้อวัสดุอุปกรณ์ในการซ่อมแซมอาคารเรียนรักเมืองไทยทั้งหมด โดยประมาณ ปลายเดือนธันวาคม ๒๕๕๐ นายสินธุ์ได้นำเงินสดจำนวนประมาณ ๒๐๐,๐๐๐ กว่าบาท ไปมอบให้นายอาวุธ ณ ท้องที่อำเภอบัว พร้อมกันพูดว่าให้นำไปให้ผู้ดำเนินการซ่อมแซม อาคารรักเมืองไทยด้วย ต่อมา นายอาวุธจึงได้นำเงินดังกล่าวไปมอบให้นายจรัญ ที่โรงเรียนบ้านบ่อหลวง แม้นายจรัญจะได้รับเงินจากนายอาวุธแล้วก็ได้ดำเนินการซ่อมแซม หลังคาอาคารรักเมืองไทย เปลี่ยนกระเบื้อง จนแล้วเสร็จถูกต้องตามสัญญาจ้างทุกประการ โดยในระหว่างการดำเนินการซ่อมแซมอาคารนั้นผู้ฟ้องคดีเห็นว่าในแต่ละวันนายจรัญ ได้นำคนงานมาเปลี่ยนกระเบื้องประมาณ ๒ ถึง ๓ คน คาดคะเนว่าคงดำเนินการไม่แล้วเสร็จทัน ที่ผู้ฟ้องคดีจะส่งมอบงานให้เรียบร้อยก่อนที่จะต้องไปปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งผู้อำนวยการ

/โรงเรียน...

โรงเรียนบ้านนาตากอกตามคำสั่งที่ได้รับแต่งตั้ง ผู้ฟ้องคดีจึงขอความช่วยเหลือจาก นายไกรวุฒิ พุฒิมา ซึ่งมีความรู้ความชำนาญในการก่อสร้างอาคารให้มาช่วยทำการ เปลี่ยนกระเบื้องหลังคาอาคารเรียนโดยช่วยเหลือช่างของนายจรัญ เป็นเวลา ๒ วัน ผู้ฟ้องคดี ยืนยันว่าผู้ฟ้องคดีไม่ได้รับประโยชน์และโรงเรียนบ้านบ่อหลวงไม่ได้รับความเสียหายและ เสียประโยชน์จากการจัดจ้างซ่อมแซมดังกล่าวแต่อย่างใด จึงไม่อาจถือได้ว่าเป็นการกระทำ ความผิดวินัยอย่างร้ายแรงตามข้อกล่าวหา จากคำให้การแก้ข้อกล่าวหาของผู้ฟ้องคดี ดังกล่าว เห็นได้ว่าเป็นการปฏิเสธข้อกล่าวหาของคณะกรรมการสอบสวนว่าผู้ฟ้องคดีมิได้ มีส่วนเกี่ยวข้องและมีได้รับประโยชน์จากการซ่อมแซมอาคารรักรักรเมืองไทยแต่อย่างใด การที่ คณะกรรมการสอบสวนได้รวบรวมพยานหลักฐานเพิ่มเติมกรณีที่ผู้ฟ้องคดีเป็นผู้เกี่ยวข้อง กับการดำเนินการซ่อมอาคารเรียนดังกล่าว จึงเป็นการรวบรวมพยานหลักฐานในประเด็นที่ คณะกรรมการสอบสวนได้เคยแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา ให้ผู้ฟ้องคดีทราบ ตามแบบ สว. ๓ มาแล้ว และเป็นประเด็นที่ผู้ฟ้องคดีได้ใช้สิทธิโต้แย้งและ แสดงพยานหลักฐานปฏิเสธข้อเท็จจริงดังกล่าวอย่างชัดเจนมาก่อนแล้ว ดังนั้น การที่ คณะกรรมการสอบสวนได้สอบสวนบันทึกถ้อยคำพยานบุคคลเพิ่มเติมอีก ๑๓ ราย เมื่อวันที่ ๑๓ สิงหาคม ๒๕๕๑ วันที่ ๑๙ สิงหาคม ๒๕๕๑ และวันที่ ๑๗ กันยายน ๒๕๕๑ หลังจากที่ คณะกรรมการสอบสวนได้แจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานให้ผู้ฟ้องคดีทราบ ตามแบบ สว. ๓ โดยคณะกรรมการสอบสวนมิได้สรุปพยานหลักฐานเพิ่มเติมดังกล่าว ให้ผู้ฟ้องคดีทราบ แม้จะเป็นการดำเนินการที่ไม่ถูกต้องตามหลักเกณฑ์และวิธีการตามที่ กำหนดไว้ในข้อ ๒๕ ของกฎ ก.ค.ศ. ว่าด้วยการสอบสวนพิจารณา พ.ศ. ๒๕๕๐ แต่มิได้ ทำให้คณะกรรมการสอบสวนมีประเด็นที่ต้องพิจารณาเปลี่ยนแปลงไปและไม่ทำให้ ผู้ฟ้องคดีหลงต่อสู้ออกกล่าวหาไปในทางอื่นใดได้อีก เพราะผู้ฟ้องคดีได้ให้การปฏิเสธ ทั้งข้อกล่าวหาไปแล้ว การที่คณะกรรมการสอบสวนมิได้สรุปพยานหลักฐานเพิ่มเติมให้ ผู้ฟ้องคดีทราบจึงมิได้ทำให้สูญเสียความเป็นธรรม ทั้งมิได้เป็นสาระสำคัญที่มีสภาพร้ายแรง ถึงขนาดที่จะทำให้เป็นกรณีสอบสวนที่ไม่ชอบด้วยกฎ ก.ค.ศ. ว่าด้วยการสอบสวนพิจารณา พ.ศ. ๒๕๕๐ กระบวนการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงกรณีผู้ฟ้องคดีจึงถือได้ว่าได้ดำเนินการ ตามขั้นตอนและวิธีการอันเป็นสาระสำคัญตามที่กฎหมายกำหนดไว้แล้ว อุทธรณ์ของ ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองในประเด็นนี้ฟังขึ้น

/จึงมีประเด็น...

จึงมีประเด็นต้องวินิจฉัยต่อไปว่า พฤติการณ์ของผู้ฟ้องคดีเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง หรือไม่

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า มาตรา ๘๔ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ บัญญัติว่า การปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบ เพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้รับประโยชน์ที่มิควรได้เป็นการทุจริตต่อหน้าที่ราชการ เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง มาตรา ๘๕ วรรคสอง บัญญัติว่า การปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยจงใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบแบบแผนของทางราชการและหน่วยงานการศึกษา มติคณะรัฐมนตรีหรือนโยบายของรัฐบาล ประมาทเลินเล่อหรือขาดการเอาใจใส่ระมัดระวังรักษาประโยชน์ของทางราชการ อันเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรงเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

ข้อเท็จจริงปรากฏว่า คณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรง ตามคำสั่งสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาน่าน เขต ๒ ที่ ๑๒/๒๕๕๑ ลงวันที่ ๒๘ เมษายน ๒๕๕๑ ได้แจ้งข้อกล่าวหาผู้ฟ้องคดี โดยได้สรุปพฤติการณ์การกระทำของผู้ฟ้องคดีเกี่ยวกับเรื่อง การเปลี่ยนกระเบื้องหลังคา การเปลี่ยนรางริน การเปลี่ยนประตูห้องเรียน และการประมาณการเกินจริง โดยระบุว่าผู้ฟ้องคดีกระทำผิดวินัยและทุจริตต่อหน้าที่ราชการ เนื่องจากได้เสนอของบประมาณซ่อมแซมอาคารเรียนสูงเกินความจำเป็น และเมื่อได้รับอนุมัติงบประมาณแล้วไม่ดำเนินการตามรูปแบบรายการที่เสนอของงบประมาณ เมื่อพิจารณาพยานหลักฐานในสำนวนการสอบสวนประกอบเอกสารการอุทธรณ์และอุทธรณ์เพิ่มเติมของผู้ฟ้องคดีแล้ว ผู้ฟ้องคดีกล่าวอ้างว่าเจ้าหน้าที่พัสดุเป็นผู้ประมาณการ แต่ชั้นคณะกรรมการสอบสวนผู้ฟ้องคดีให้การว่ามอบหมายให้นายวนิจ อุปะจักร พนักงานบริการ เป็นผู้ประเมินความเสียหาย ตั้งแต่เกิดวาทภัยและอุทกภัยเมื่อเดือนกรกฎาคม ๒๕๔๖ ส่วนนายอาวุธให้การว่า การประมาณการซ่อมแซมผู้ฟ้องคดีได้ประมาณการเองและนำมาให้ตนพิมพ์ส่งและลงชื่อเป็นผู้ประมาณการ และนายวนิจให้การว่า ในเรื่องการประมาณการตนได้ช่วยประมาณการให้ผู้อำนวยการ ทั้งนี้ พยานบุคคลทั้ง ๒ ราย เป็นผู้ได้บังคับบัญชาของผู้ฟ้องคดีและไม่มีสาเหตุโกรธเคืองกันมาก่อน จึงเชื่อว่าการตามความจริง เมื่อพิจารณาคำให้การชั้นคณะกรรมการสอบสวนของผู้ฟ้องคดีและพยานบุคคลทั้ง ๒ รายดังกล่าว จึงเชื่อได้ว่าการประมาณการความเสียหายครั้งนี้ นายวนิจได้ช่วยประมาณการให้กับผู้ฟ้องคดี ซึ่งผู้ฟ้องคดีได้นำมาให้ นายอาวุธพิมพ์และลงชื่อเป็นผู้ประมาณการ การส่งแบบประมาณการครั้งนี้ผู้ฟ้องคดี

จึงรู้อยู่...

จึงรู้อยู่แก่ใจว่าวัสดุซ่อมแซมที่ประมาณการไว้เกินกว่าที่จะซ่อมแซมอาคารเรียนรักเมืองไทย ๑๔ เพียงหลังเดียว และปรากฏตามคำให้การของผู้ฟ้องคดีต่อคณะกรรมการสอบสวนว่า เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๔๖ โรงเรียนบ้านบ่อหลวงได้ประมาณการใช้กระเบื้องมุงหลังคาอาคารรักเมืองไทย และอาคารชั้นอนุบาล (สปช.๑๐๒/๒๖) จำนวน ๑,๖๓๐ แผ่นจริง ประกอบกับหนังสือส่งแบบ ประมาณการเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๔๖ เห็นได้ชัดว่าวัสดุทั้งสองอาคารแยกกันอย่างชัดเจน และปรากฏตามคำให้การของนายวินิจว่า ประมาณการครั้งแรกจะเปลี่ยนหลังคาอาคารเรียนสองหลัง แต่หลังจากได้รับงบประมาณทางโรงเรียนได้เปลี่ยนเฉพาะอาคารรักเมืองไทย ๑๔ เพียงหลังเดียว จึงรับฟังได้ว่า ผู้ฟ้องคดีทราบแต่แรกว่าการส่งแบบประเมินความเสียหายครั้งนี้วัสดุซ่อมแซมที่ได้ประมาณการไว้เกินกว่าที่จะใช้ซ่อมแซมอาคารเรียนรักเมืองไทย ๑๔ แต่ขณะส่งแบบ ประมาณการซ่อมแซมตามหนังสือโรงเรียนบ้านบ่อหลวง ลงวันที่ ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๕๐ ต่อสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาน่าน เขต ๒ ผู้ฟ้องคดีระบุอาคารเรียนรักเมืองไทย ๑๔ เพียงหลังเดียว แต่ผู้ฟ้องคดียังส่งแบบประมาณการวัสดุซ่อมแซมเท่าจำนวนเดิมที่ได้ ประมาณการไว้สำหรับซ่อมแซมอาคาร ๒ หลัง โดยมีได้ลดวัสดุลงแต่อย่างใด ส่วนที่ผู้ฟ้องคดี อ้างว่าการที่เจ้าหน้าที่พัสดุของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาน่าน เขต ๒ ตรวจสอบและเสนอ ขออนุมัติงบประมาณไปยังสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทั่งสำนักงาน คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานอนุมัติงบประมาณให้ตามที่ประมาณการไว้ หากเจ้าหน้าที่ ผู้ตรวจสอบเห็นว่าการประมาณการไม่ถูกต้องก็สามารถลดรายการลงได้ตามอำนาจหน้าที่นั้น เห็นว่า แม้การตรวจสอบจะคลาดเคลื่อนไปบ้างโดยไม่ได้ตรวจสอบจากแบบแปลนที่ถูกต้อง แต่ในเบื้องต้นการประมาณการย่อมอยู่ในความรับผิดชอบที่ผู้ฟ้องคดีจะต้องประมาณการให้ ไกลเคียงกับความเป็นจริงให้มากที่สุด แต่ข้อเท็จจริงที่ผู้ฟ้องคดีเสนอแบบประมาณการ อาคารเรียนรักเมืองไทย ๑๔ เพียงหลังเดียว แต่ระบุปริมาณวัสดุตามที่เคยส่งแบบประมาณ การไว้ ๒ อาคาร ผู้ฟ้องคดีย่อมรู้ว่าเป็นการไม่ถูกต้องและผู้ฟ้องคดีสามารถแก้ไขให้ถูกต้อง โดยดำเนินการลดวัสดุลงได้ แต่ผู้ฟ้องคดีหาได้กระทำไม่ สำหรับปัญหาว่าเมื่อมีการประกาศ สอบราคาจ้างเหมาซ่อมแซมอาคารเรียนรักเมืองไทย ๑๔ ผู้ฟ้องคดีได้ดำเนินการยืมชื่อ ห้างหุ้นส่วนจำกัด ส. ศิลาแลงการโยธา ในการยื่นซองสอบราคา โดยผู้ฟ้องคดีเป็นผู้รับซอง เปิดซองเอง หรือไม่ ผู้ฟ้องคดีอ้างว่าได้แต่งตั้งคณะกรรมการเปิดซองสอบราคาจ้าง คณะกรรมการตรวจการจ้างและควบคุมงาน และได้ลงนามประกาศสอบราคาจ้างปรับปรุง ซ่อมแซมอาคารเรียนรักเมืองไทย ๑๔ พร้อมกับมีหนังสือแจ้งสถานีวิทยุกระจายเสียง

/แห่งประเทศไทย...

แห่งประเทศไทย ขอให้แจ้งข่าวการสอบราคา พร้อมกับหนังสือเชิญร้านครองสิทธิ์วัสดุก่อสร้าง ห้างหุ้นส่วนจำกัด ส. ศิลาแลงการโยธา และนายประเสริฐ โนใจ ผู้รับเหมา มาเสนอราคา ซึ่งผู้เสนอราคามีห้างหุ้นส่วนจำกัด ส. ศิลาแลงการโยธา และนายประเสริฐ ผลการเปิดซอง ประกวดราคาปรากฏว่า ห้างหุ้นส่วนจำกัด ส. ศิลาแลงการโยธา มีหนังสือเสนอราคารายเดียว ในราคา ๒๘๗,๖๐๐ บาท ซึ่งเสนอต่ำกว่านายประเสริฐ ๔๐๐ บาท ผู้ฟ้องคดีเห็นว่าเสนอราคา ถูกต้องและอยู่ในราคากลางที่กำหนด จึงเห็นชอบให้ห้างหุ้นส่วนจำกัด ส. ศิลาแลงการโยธา เป็นผู้รับจ้างซ่อมแซมอาคาร ซึ่งคำกล่าวอ้างของผู้ฟ้องคดีดังกล่าวขัดกับคำให้การของ นายอาวุธที่ให้การว่า ในการซ่อมแซมครั้งนี้ได้ยืมชื่อนายสินธุ์เป็นผู้รับจ้างจริง ส่วนสาเหตุที่ ผู้ฟ้องคดีทำการซ่อมเองเนื่องจากนายสินธุ์อ้างว่างบไม่มากจึงไม่ทำ ผู้ฟ้องคดีก็เลยทำเอง โดยเริ่มแรกผู้ฟ้องคดีได้ประสานกับนายสินธุ์ก่อน หลังจากนั้นก็ให้ตนติดต่อกับนายสินธุ์ เกี่ยวกับเอกสาร ซึ่งผู้ฟ้องคดีเป็นคนรู้จักกับนายสินธุ์ ส่วนตนรู้จักแต่ไม่คุ้นเคย เอกสาร หลักฐานต่างๆ ผู้ฟ้องคดีได้ประสานกับนายสินธุ์ให้ลงชื่อในหลักฐาน ตนเป็นผู้รับซองจาก นายสินธุ์ที่บ้านและนำไปโรงเรียน ส่วนรายนายประเสริฐนั้นได้มายื่นของเอง สำหรับเอกสารของ นายประเสริฐที่มีรอยลบไม่ทราบว่าเป็นใครลบ ไปเสนอราคานั้นผู้อำนวยการได้ร่างให้ตนเขียนราคา ต่างกันไป ๔๐๐ บาท ซึ่งสอดคล้องกับคำให้การของนายสินธุ์ที่ให้การว่า เรื่องการยื่นของ สอบราคาตนเพียงแต่ลงลายมือชื่อทำเอกสารในการยื่น โดยทางโรงเรียนได้เตรียมเอกสารให้ ตนไม่ได้ไปยื่นของสอบราคาและไม่ได้ลงลายมือชื่อในเอกสารรับซอง แต่ได้รับการประสานงาน จากนายอาวุธให้ทราบว่าตนเป็นผู้ได้รับงานจ้างในครั้งนี้ และนายอาวุธจะดำเนินการซ่อมแซม อาคารเองโดยขอยืมชื่อตนในการยื่นของเท่านั้น และครั้งก่อนเมื่อปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๔ โรงเรียนได้รับงบก่อสร้างผนังกันน้ำ ตนก็ไม่ได้เป็นผู้รับจ้างดำเนินการเช่นกัน โดยครั้งนั้น ผู้ฟ้องคดีได้โทรศัพท์มาขอยืมชื่อในการก่อสร้างผนังกันน้ำดังกล่าว เห็นว่า พยานทั้ง ๒ ราย เป็นผู้ที่รู้จักคุ้นเคยกับผู้ฟ้องคดีมาก่อนและไม่มีสาเหตุโกรธเคืองกับผู้ฟ้องคดี จึงไม่มีเหตุจูงใจ ที่พยานทั้งสองจะให้การเท็จให้เป็นผลร้ายแก่ผู้ฟ้องคดี คำให้การของนายอาวุธและนายสินธุ์ จึงมีน้ำหนักน่าเชื่อถือยิ่งกว่าคำให้การของผู้ฟ้องคดี แม้นายสินธุ์จะให้การว่านายอาวุธบอกว่า เป็นผู้ดำเนินการซ่อมแซมอาคารเรียนเอง แต่เมื่อพิจารณาจากข้อเท็จจริงที่นายอาวุธไม่ได้ สนิทคุ้นเคยกับนายสินธุ์ การจะให้ยืมชื่อห้างหุ้นส่วนไปทำสัญญาจ้างจากทางราชการ ย่อมเป็นไปได้ยาก อีกทั้งผู้ฟ้องคดีก็สมควรที่จะให้การปฏิเสธโดยอ้างว่าตนไม่มีส่วนเกี่ยวข้อง แต่เกิดจากการกระทำของนายอาวุธเพียงลำพัง แต่ไม่ปรากฏว่าผู้ฟ้องคดีได้ให้การ

/ในลักษณะ...

ในลักษณะดังกล่าว จึงน่าจะเชื่อว่านายอาวุธทำตามคำสั่งของผู้ฟ้องคดี ส่วนการเปิดซองสอบราคาดนั้น ผู้ฟ้องคดีอ้างว่าคณะกรรมการเปิดซองสอบราคาจ้างเป็นผู้เปิด แต่นายอาวุธให้การว่า การรับซองและเปิดซองสอบราคามีกรรมการเปิดซองที่ได้รับการแต่งตั้ง ๓ ราย แต่เมื่อได้รับซองมาแล้ว ผู้ที่เปิดซองคือผู้ฟ้องคดี กรรมการทั้ง ๓ ราย ไม่ได้มาร่วมเปิดซองแต่อย่างใด อีกทั้งผู้ฟ้องคดีเป็นผู้นำเงินมาชำระค่าประกันสัญญาจ้างซ่อมแซมอาคารเรียน จำนวน ๑๔,๓๕๐ บาท ปรากฏตามคำให้การของนางอุไรวรรณ ช่างเงิน ครูโรงเรียนบ้านบ่อหลวง ว่า เมื่อวันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๕๐ นายอาวุธได้นำสัญญาจ้างมาส่งให้สำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาน่าน เขต ๒ และได้รับการสอบถามว่าเงินประกันสัญญาร้อยละ ๕ ได้นำมาฝากหรือไม่ จึงได้โทรศัพท์แจ้งไปที่โรงเรียนให้นำเงินดังกล่าวมาส่งให้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาน่าน เขต ๒ โดยด่วน เพราะต้องนำส่งภายในวันนี้ ตนจึงได้แจ้งให้ผู้ฟ้องคดีทราบ ผู้ฟ้องคดีได้นำเงินดังกล่าวมาส่งเอง ตนในฐานะเจ้าหน้าที่การเงินจึงไม่ได้รับเงินดังกล่าวและไม่ได้ออกไปเสริจรับเงินของโรงเรียนให้ ส่วนการชำระค่าประกันสัญญาไม่ทราบว่าผู้ฟ้องคดีนำเงินมาจากใคร ซึ่งสอดคล้องกับคำให้การของนายอาวุธที่ว่า เงินประกันสัญญานั้นตนได้รับเงินสดจากผู้ฟ้องคดี แล้วนำมาส่งให้ห้องการเงิน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาน่าน เขต ๒ สอดคล้องกับ คำให้การของนายสินธุ์ที่ว่า เรื่องเงินประกันสัญญานั้น โดยปกติห้างหุ้นส่วนจำกัด ส. ศิลาแลง การโยธา จะทำเป็นหนังสือค้ำประกันจากธนาคารเท่านั้น แต่ในการซ่อมแซมครั้งนี้โรงเรียนเป็นผู้ดำเนินการเอง โดยโรงเรียนได้นำเงินสดมาส่งให้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาน่าน เขต ๒ เอง และทางห้างหุ้นส่วนจำกัด ส. ศิลาแลงการโยธา ไม่ได้รับไปเสริจรับเงินประกันสัญญาจากโรงเรียนแต่อย่างใด ส่วนประเด็นว่าผู้ฟ้องคดีเป็นผู้ดำเนินการซ่อมแซมอาคารเรียนรักเมืองไทย ๑๔ และเป็นผู้จัดซื้อวัสดุซ่อมแซม หรือไม่ ผู้ฟ้องคดีอ้างว่า คณะกรรมการสอบสวนได้ฟังความจากพยานทั้งหลายแล้วมาปะติดปะต่อกันจนกลายเป็นว่า ผู้ฟ้องคดีได้รับจ้างซ่อมแซมเอง ซึ่งไม่เป็นความจริง ผู้ฟ้องคดีเพียงแต่ให้การก่อสร้างเสร็จ เรียบร้อยโดยเร็วเท่านั้น อาจเข้าไปดำเนินการเองในหลายเรื่องด้วยเหตุผลว่าผู้รับจ้าง มีคนงานไม่เพียงพอ ทำให้งานซ่อมแซมอาคารเรียนล่าช้า ผู้ฟ้องคดีจึงช่วยจัดหาคนงานบ้าง เท่าที่จะช่วยได้ แต่ในชั้นคณะกรรมการสอบสวนผู้ฟ้องคดีให้การว่า ผู้รับจ้างตกลงจัดหา แรงงานและวัสดุ เครื่องมือเครื่องใช้ ตลอดจนอุปกรณ์ต่างๆ แต่นายสินธุ์ให้การว่า สำหรับ วัสดุอุปกรณ์ในการซ่อมแซมตนไม่ทราบว่าซื้อจากร้านไหน ไม่ได้เป็นผู้จัดซื้อและไม่ได้ เกี่ยวข้องในการจัดหาวัสดุแต่อย่างใด ในช่วงที่มีการซ่อมแซมตนไม่เคยเข้าไปยุ่งเกี่ยว

/การดำเนินการ...

การดำเนินการตั้งแต่การจัดซื้อวัสดุอุปกรณ์ คนงาน คนไม่ได้เป็นผู้ดำเนินการ และนายอาวูชให้การว่า ผู้ฟ้องคดีเป็นผู้จัดซื้อและขนวัสดุมาเอง ผู้ฟ้องคดีคาดว่าจะให้ค่าน้ำมันประมาณ เทียวละ ๑,๐๐๐ บาท โดยผู้ฟ้องคดีเป็นผู้จ่ายให้แก่คนหลังจากได้ขนวัสดุไปโรงเรียน ซึ่งสอดคล้องกับคำให้การของนายอุทิศ ชันหลวง ช่างทาสีและเปลี่ยนกระเบื้องที่ว่า นายอาวูชเป็นผู้ขนกระเบื้องมา ประมุขวันเหล็กนายอาวูชเป็นผู้ติดต่อมาจัดทำ และยังสอดคล้องกับคำให้การของนายวินิจที่ว่า เห็นผู้ฟ้องคดีและนายอาวูชเป็นผู้นำวัสดุมา ผู้รับจ้างไม่ได้นำวัสดุต่างๆ มาเอง เมื่อพิจารณาคำให้การของพยานประกอบกันแล้ว เห็นว่า ข้อเท็จจริงไม่อาจรับฟังได้ว่าห้างหุ้นส่วนจำกัด ส. ศิลาแลงการโยธา โดยนายสินธุ์ เป็นผู้ดำเนินการซ่อมแซมอาคารเรียนรักเมืองไทย ๑๔ ส่วนที่ผู้ฟ้องคดียืนยันต่อคณะกรรมการสอบสวนว่า นายจรัญ พันชน เป็นตัวแทนเขตและเป็นผู้ดำเนินการซ่อมแซมอาคารเรียนแทนนายสินธุ์ นั้น นายจรัญให้การว่า ในช่วงดำเนินการมีนายอาวูชมาประสานงานช่วงสงกรานต์ และได้ลงมือทำในเดือนพฤษภาคม ๒๕๕๑ โดยนายอาวูชเป็นผู้จ่ายเงินค่าจ้างให้กับตนเองทั้งหมดเป็นเงิน ๒๕๐,๐๐๐ บาท รวมทั้งค่าแรงและวัสดุในการซ่อมแซมอาคารนายอาวูชเป็นผู้ประสานงานกับตนเองโดยตรง ไม่ใช่ นายสินธุ์ ประกอบกับคำให้การของนายอุทิศที่ว่า ไม่ทราบว่าผู้ใดเป็นผู้รับเหมางานจ้างครั้งนี้ ตนได้รับค่าจ้างเปลี่ยนกระเบื้องแบบเหมาจ่ายในราคา ๑๐,๐๐๐ บาท ส่วนค่าแรงทาสี ได้วันละ ๓๐๐ บาท ดอนรับเงินค่าจ้างได้ไปรับที่นายอาวูช เห็นได้ว่า นายจรัญ และนายอุทิศให้การตรงกันว่านายอาวูชเป็นผู้จ่ายเงินให้โดยไม่มีการอ้างถึงนายสินธุ์แต่อย่างใด จึงรับฟังได้ว่า ผู้ฟ้องคดีเป็นคนจ้างบุคคลมาทำงานโดยให้นายอาวูชเป็นผู้ดำเนินการ เมื่อปรากฏข้อเท็จจริงต่อมาว่าการดำเนินการซ่อมแซมครั้งนี้ไม่เป็นไปตามรูปแบบรายการที่เสนอของบประมาณ ซึ่งพยานรายนายอาวูช นางอุไรวรรณ นางนงลักษณ์ อุปจักร นางสาวสุมาลี ความสุข นายชัยวัฒน์ อุปจักร นางสาวจุฬารัตน์ รัตนบรรเทิง นายวินิจ นายแสวง อุปจักร นายบุญธรรม สยะเสน นายจรัญ ช่างเงิน และนายสมฤทธิ์ ปัญญาภูให้การสอดคล้องกันว่า หลังจากได้มีการเปลี่ยนบางส่วน บางส่วนไม่ได้เปลี่ยนและมีกระเบื้องเก่ามาขัดแล้วนำไปมุงใหม่ ซึ่งสอดคล้องกับคำให้การของนายอุทิศที่ว่า มีการเปลี่ยนกระเบื้องหลังคาใหม่ ประมาณ ๓๕๐ แผ่น และนำกระเบื้องเก่ามาขัดใหม่บางส่วนประมาณ ๒๐๐ แผ่น โดยขัดด้านบนอย่างเดียว ด้านหลังอาคารเป็นกระเบื้องเก่าไม่ได้เปลี่ยน และพยานรายนายอาวูช นางนงลักษณ์ นางสาวสุมาลี นายชัยวัฒน์ นางสาวจุฬารัตน์ และนายวินิจยังให้การว่า ประตุได้เปลี่ยนเพียงบางส่วน โดยที่พยานเหล่านี้เป็นบุคลากรในโรงเรียน

/หรือเป็น...

หรือเป็นคณะกรรมการสถานศึกษา ย่อมทราบและพบเห็นการดำเนินการซ่อมแซมว่า ได้ดำเนินการไปเสร็จเรียบร้อยหรือไม่ เพียงใด จึงเชื่อถือได้ว่าเป็นความจริง ส่วนที่ผู้ฟ้องคดี อ้างว่าการซ่อมแซมอาคารนั้นไม่มีแบบรูปรายการเหมือนการสร้างใหม่ คงทำการซ่อมแซม ตามรายการที่เสียหาย และการดำเนินการซ่อมแซมก็ได้ปฏิบัติตามระเบียบของทางราชการนั้น เป็นคำให้การที่ขัดกับสัญญาจ้าง โดยที่สัญญาจ้าง ข้อ ๑ ระบุว่า ผู้ว่าจ้างตกลงจ้างและ ผู้รับจ้างตกลงรับจ้างทำงานจ้าง โครงการซ่อมแซมอาคารเรียนรักเมืองไทย จำนวน ๑ หลัง และข้อ ๔ ระบุว่า ผู้ว่าจ้างตกลงจ่ายและผู้รับจ้างตกลงรับเงินค่าจ้างจำนวน ๒๘๗,๖๐๐ บาท และยังปรากฏตามรายการค่าประมาณการซ่อมแซมอาคารเรียนรักเมืองไทย ๑๔ แนบท้าย สัญญาจ้าง ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของสัญญาว่า ได้ประมาณการซ่อมแซมเต็มวงเงินที่ได้รับอนุมัติ ซึ่งหมายถึงต้องซ่อมแซมทั้งหมดตามที่ได้ประมาณการ หากใช้ซ่อมแซมเฉพาะบางส่วน ดังที่ผู้ฟ้องคดีอ้างไม่ และยังปรากฏว่ามีการเร่งรัดเบิกจ่ายงบประมาณซ่อมแซมทั้งที่ยัง ดำเนินการไม่แล้วเสร็จ โดยผู้ฟ้องคดีอ้างว่าเมื่อคณะกรรมการตรวจรับการจ้างและ ช่างควบคุมงานได้พิจารณาแล้วเห็นว่าผู้รับจ้างได้ปฏิบัติตามสัญญาครบถ้วนแล้ว ผู้ฟ้องคดี ก็เห็นชอบตามที่เสนอและเห็นว่าผู้รับจ้างได้ทำงานตามสัญญาจ้างเสร็จเรียบร้อยแล้ว แด่นางสาวสุมาลีซึ่งเป็นกรรมการตรวจรับงานจ้างให้การว่า ได้รับทราบคำสั่งให้ตรวจรับงานจ้าง ในวันสุดท้ายของวันส่งเบิก ตามคำสั่งที่ ๘๘/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๑๓ กันยายน ๒๕๕๐ โดยไม่มีการแจ้งให้ทราบก่อน และได้ลงนามบันทึกการควบคุมงานในวันสุดท้ายก่อนส่งเบิก ซึ่งสอดคล้องกับคำให้การของนายชัยวัฒน์ที่ว่า ลายมือชื่อผู้ควบคุมงานได้ลงชื่อใน วันสุดท้ายก่อนส่งเรื่องเบิกโดยไม่ได้รับทราบคำสั่งก่อน ตนได้ลงชื่อในหลักฐานการส่งเบิกจริง โดยที่ไม่ได้ไปดูหลักฐานการซ่อมแซมว่าเรียบร้อยหรือไม่ เนื่องจากนายอาวุธนำเอกสารมาให้ และขอร้องให้ลงชื่อ และยังสอดคล้องกับคำให้การของนายวินิจที่ว่า นายอาวุธได้นำเอกสาร มาให้ตนลงนามในวันที่ส่งเอกสารหลักฐานเบิกไปยังสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาน่าน เขต ๒ ซึ่งตนไม่เคยทำการตรวจเลย โดยอ้างว่าหากไม่ลงนามหลักฐานเบิกภายในวันนี้ไม่ทันจะทำ ให้งบประมาณเป็นอันตกไป ตนต้องเป็นผู้รับผิดชอบความเสียหายในครั้งนี ประกอบกับ บันทึกข้อความ ที่ พิเศษ/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๕๐ ซึ่งพยานทั้ง ๓ ราย ยืนยันว่า ลายมือชื่อที่ปรากฏในหลักฐานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับงบประมาณการซ่อมแซมล้วนเกิดจากความไม่เต็มใจ ซึ่งสอดคล้องกับคำให้การของนายอาวุธที่ให้การว่า ผู้ฟ้องคดีเป็นผู้ทำบันทึก แล้วนำมาให้ตนเป็นผู้พิมพ์และนำไปให้คณะกรรมการควบคุมงานลงลายมือชื่อในวันสุดท้าย

/ที่จะส่ง...

ที่จะส่งเอกสารเบิกเงินโดยไม่ได้แจ้งเป็นลายลักษณ์อักษร เพียงแต่แจ้งทางวาจาไปบ้างแล้ว จึงเชื่อได้ว่า การดำเนินการซ่อมแซมอาคารเรียนรักเมืองไทย ๑๔ ยังไม่แล้วเสร็จตามรูปแบบ สัญญาจ้าง แต่มีการเร่งเบิกจ่ายงบประมาณซ่อมแซม นอกจากนี้ เอกสารใบส่งมอบงาน และรายละเอียดการซ่อมแซมที่ปรากฏในบันทึกการควบคุมงานจ้างการซ่อมแซมอาคารเรียน รักเมืองไทย ๑๔ ระบุว่า การดำเนินการซ่อมแซมหลังคา ประดู ตลอดจนรางรินน้ำฝน ได้ทำแล้วเสร็จภายในวันที่ ๒๒ ตุลาคม ๒๕๕๐ ซึ่งวัสดุอุปกรณ์โดยเฉพาะหลังคาและประดู ถูกใช้พอดีหรือใกล้เคียงกับที่ได้ประมาณการซ่อมแซมไว้ หลังคาใช้รวม ๑,๖๓๐ แผ่น และประดูใช้รวม ๒๒ บาน ซึ่งขัดแย้งกับคำให้การของพยานหลายปากที่ให้การตรงกันว่า การซ่อมแซมอาคารเรียนรักเมืองไทย ๑๔ ได้ดำเนินการเพียงบางส่วน และมีการซ่อมแซมเพิ่มเติมช่วงหลังสงกรานต์ในปี พ.ศ. ๒๕๕๑ ภายหลังจากคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริง มาตราตรวจสอบ ส่วนที่ผู้ฟ้องคดีอ้างว่า ผู้ฟ้องคดีได้มีคำสั่งแต่งตั้งกรรมการควบคุมงานและ กรรมการตรวจรับงาน ซึ่งคณะกรรมการดังกล่าวได้ดำเนินการแล้วรายงานให้ผู้ว่าจ้างตาม ระเบียบของทางราชการจนมีการอนุมัติเบิกจ่ายจากสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาน่าน เขต ๒ หากการดำเนินการไม่ถูกต้อง เหตุใดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาน่าน เขต ๒ ไม่ทักท้วง หรือแจ้งให้ทำการแก้ไขหรือดำเนินการปรับผู้รับเหมาตามสัญญาจ้าง เมื่อไม่มีการทักท้วงหรือ แจ้งให้ทำการแก้ไขและได้ตรวจสอบถูกต้องแล้ว จึงได้จ่ายเงินให้แก่ห้างหุ้นส่วนจำกัด ส. ศิลาแลงการโยธา นั้น เห็นว่า สัญญาจ้างซ่อมแซมดังกล่าว ผู้ฟ้องคดีในฐานะผู้อำนวยการ โรงเรียนบ้านบ่อหลวงเป็นคู่สัญญาในฐานะผู้ว่าจ้าง ผู้ฟ้องคดีจึงมีหน้าที่ต้องตรวจสอบ การดำเนินงานตามสัญญาให้ถูกต้องก่อนที่จะรับมอบงานและจ่ายเงินค่าจ้างตามสัญญาให้แก่ ผู้รับจ้าง หากการดำเนินการไม่เป็นไปตามสัญญา ผู้ฟ้องคดีย่อมเป็นผู้มีอำนาจตามข้อสัญญา ที่จะปรับผู้รับจ้างได้ อีกทั้งคำสั่งสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ที่ ๒๒/๒๕๔๖ ลงวันที่ ๘ กรกฎาคม ๒๕๔๖ ได้มอบอำนาจในการดำเนินการเกี่ยวกับการซ่อมแซมต่างๆ ให้ผู้อำนวยการสถานศึกษาไว้แล้ว ดังนั้น การตรวจสอบความถูกต้องว่างานแล้วเสร็จหรือไม่ จึงเป็นอำนาจหน้าที่โดยตรงของผู้ฟ้องคดี ส่วนกรณีเมื่อสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาน่าน เขต ๒ ได้เบิกจ่ายงบประมาณซ่อมแซมให้แก่นายสินธุ์แล้ว ผู้ฟ้องคดีได้รับเงินค่าจ้างซ่อมแซม จากนายสินธุ์หรือไม่ ผู้ฟ้องคดีอ้างว่าผู้ฟ้องคดีไม่ได้รับเงินค่าจ้างเหมาซ่อมแซมอาคารเรียน จากสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาน่าน เขต ๒ แต่นายสินธุ์ให้การว่า เงินค่าจ้างที่สำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษา น่าน เขต ๒ ได้โอนเข้าบัญชีให้กับตน เป็นเงิน ๒๘๔,๙๑๒.๑๕ บาท

/คนได้มอบ...

คนได้มอบให้นายอาวุธ จำนวน ๒๔๗,๓๓๖ บาท เป็นเงินสด โดยได้หักภาษีร้อยละ ๑๔ จากงบ ๒๘๗,๖๐๐ บาท (ยอดเต็ม) นายอาวุธไม่ได้บอกให้ทราบว่าจะนำเงินไปให้ใคร ระหว่างการซ่อมแซมคนไม่เคยได้รับการประสานงานแต่อย่างใด สอดคล้องกับคำให้การของ นายอาวุธที่ว่า เมื่อได้ออนเงินเข้าบัญชีของนายสินธุ์แล้ว ผู้ฟ้องคดีก็ได้ประสานกับนายสินธุ์ ให้ตนเป็นผู้ไปรับเงินที่นายสินธุ์ โดยนายสินธุ์ได้หักไว้ร้อยละ ๑๔ และตนได้นำเงินดังกล่าว ไปให้ผู้ฟ้องคดี ณ ห้องทำงานผู้อำนวยการโรงเรียน ผู้ฟ้องคดีได้เปิดซองนับเงินโดยหัก รายจ่ายต่างๆ และนำเงินให้ตนเป็นค่าขนส่งและค่าสำรองจ่ายที่ได้จ่ายไปและให้พิเศษแก่ตนอีก ๑๐,๐๐๐ กว่าบาท รวมทั้งหมดตนได้รับประมาณ ๒๐,๐๐๐ กว่าบาท หรือประมาณ ๒๕,๐๐๐ บาท โดยได้รับเงินดังกล่าวก่อนที่คณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงจะเข้าตรวจ ซึ่งนายอาวุธ เป็นผู้อยู่ได้บังคับบัญชาของผู้ฟ้องคดีและเป็นประจักษ์พยานที่พบเห็นเหตุการณ์โดยตรง ไม่มีสาเหตุโกรธเคืองกับผู้ฟ้องคดีมาก่อน และให้การในลักษณะปรักปรำตนเองในข้อเท็จจริงที่ นายอาวุธจะต้องร่วมรับผิดชอบด้วย จึงน่าเชื่อว่าเป็นความจริง นอกจากนี้ ข้อเท็จจริงยังปรากฏว่า ในขณะที่ตรวจรับงานจ้างและจ่ายเงินค่าซ่อมแซมนั้น ไม่มีวัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ในการซ่อมแซม เหลืออยู่ แต่วัสดุอุปกรณ์ที่เหลือจากการซ่อมแซมได้ถูกนำมาเก็บไว้ภายหลังจากที่ คณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงได้เข้ามาตรวจสอบและหลังจากที่มีการแต่งตั้ง คณะกรรมการสอบสวนวินัยแล้ว โดยนายอาวุธให้การว่า วัสดุอุปกรณ์ที่นำมาไว้ในวันที่ ๒๓ พฤษภาคม ๒๕๕๑ ตนและผู้ฟ้องคดีนำมาจากร้านจำลองเฟอร์นิเจอร์ อำเภอท่าวังผา ผู้ฟ้องคดี บอกว่าเพื่อให้ของครบตามจำนวนที่ได้ประมาณการไว้ตั้งแต่แรก ส่วนนางคำมวล คำซัง เจ้าของร้านดังกล่าว ให้การว่า ในวันที่ ๒๓ พฤษภาคม ๒๕๕๑ ได้มีบุคคลมาซื้อวัสดุจากร้านจริง มากัน ๒ คน คนที่มาติดต่อซื้อทราบว่าเป็นผู้อำนวยการโรงเรียน รูปร่างไม่สูง ผิวดำ และอีกคน เป็นครู มีลักษณะผิวขาว ตัวเล็ก ผอมบาง และจ่ายด้วยเงินสด ผู้จ่ายคือผู้อำนวยการโรงเรียน ประกอบกับเอกสารที่นายวินิจรายงานต่อว่าที่ร้อยโท กฤษณะชัย ดีปินดา ผู้อำนวยการโรงเรียน บ้านนาออก ปฏิบัติหน้าที่ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านบ่อหลวงว่า ขณะที่ตนปฏิบัติหน้าที่ เวรช่วงกลางคืนในวันที่ ๒๓ พฤษภาคม ๒๕๕๑ ในเวลา ๑๙ นาฬิกา มีรถบรรทุกสีขาว ยี่ห้อโตโยต้า เลขทะเบียน ๘๐ - ๕๖๕๔ น่าน เข้ามาในโรงเรียน โดยมีนายคำปันเป็นผู้ขับ พร้อมกับนายอาวุธและผู้ฟ้องคดี ภายในรถบรรทุกมีวัสดุก่อสร้าง มีผู้ฟ้องคดี นายอาวุธและ นายคำปันเป็นผู้ขนของลงจากรถและนำไปเก็บไว้ที่ห้องเก็บของ ซึ่งไม่ได้รับอนุญาตจาก ผู้อำนวยการโรงเรียน เมื่อพิจารณาคำให้การของพยานแต่ละรายประกอบกันแล้วเห็นว่า

/สอดรับกัน...

สอดคล้องกันและพยานแต่ละรายไม่ปรากฏว่ามีเหตุโกรธเคืองกับผู้ฟ้องคดีมาก่อน จึงมีน้ำหนักรับฟังได้ เห็นได้ว่า วัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ในการซ่อมแซมไม่ได้มีอยู่ครบจำนวนตามวงเงินที่ประมาณการซ่อมแซมไว้ และผู้ฟ้องคดีก็ได้ดำเนินการซ่อมแซมให้เสร็จเรียบร้อยภายหลังจากที่ได้เร่งการเบิกจ่ายค่าจ้างซ่อมแซมและได้รับเงินจากนายสินธุ์ไปแล้วแต่อย่างใด อีกทั้งยังปรากฏตามคำให้การของนายวินิจ สรุปได้ว่า มีการเปลี่ยนกระเบื้องเมื่อวันที่ ๕ เมษายน ๒๕๕๑ วันที่ ๒๙ เมษายน ๒๕๕๑ และวันที่ ๕ พฤษภาคม ๒๕๕๑ ซึ่งสอดคล้องกับคำให้การของนายจรัญ ซึ่งเป็นผู้รับจ้างซ่อมแซมว่า นายอาวุธมาประสานงานช่วงสงกรานต์ และได้ลงมือทำในเดือนพฤษภาคม ๒๕๕๑ เห็นได้ว่า ระยะเวลาหลังจากที่ผู้ฟ้องคดีได้เร่งเบิกจ่ายค่าจ้างซ่อมแซมในวันที่ ๑๑ ธันวาคม ๒๕๕๐ กับช่วงเวลาที่ผู้ฟ้องคดีให้นายไกรวุฒิ (น้องชายของผู้ฟ้องคดี) มาซ่อมแซมหลังคา และติดต่อผู้รับจ้างคือนายจรัญ ในช่วงสงกรานต์ ปี พ.ศ. ๒๕๕๑ เป็นระยะเวลาห่างกันประมาณ ๔ เดือน และเป็นช่วงเวลาหลังจากที่คณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงได้เข้าไปตรวจสอบการซ่อมแซมและถ่ายภาพไว้เป็นหลักฐานแล้ว จึงรับฟังได้ว่า การดำเนินการซ่อมแซมให้แล้วเสร็จเกิดจากการที่คณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงเข้ามาตรวจสอบ และผู้ฟ้องคดีเกรงกลัวต่อความผิด จึงได้ให้นายไกรวุฒิมาซ่อมแซมและจ้างนายจรัญมาดำเนินการซ่อมแซมต่อให้แล้วเสร็จตามสัญญาจ้าง

จากข้อเท็จจริงตามที่ได้วินิจฉัยมาแล้วข้างต้น จึงรับฟังได้ว่า พฤติการณ์ที่ผู้ฟ้องคดีส่งแบบประมาณการซ่อมแซมอาคารเรียนนรภักเมืองไทย ๑๔ โดยประมาณการวัสดุมากกว่าความเป็นจริง และอาศัยชื่อของहांหุ้นส่วนจำกัด ส. ศิลาแลงการโยธา เข้าทำสัญญาเพื่อรับจ้างซ่อมแซมอาคารเรียนดังกล่าวเอง ทั้งยังดำเนินการซ่อมแซมโดยใช้วัสดุเพียงบางส่วนซึ่งไม่เป็นไปตามแบบรูปรายการที่ได้ประมาณการไว้ ทำให้ราชการได้รับความเสียหาย พฤติการณ์ของผู้ฟ้องคดีส่อให้เห็นว่าผู้ฟ้องคดีมีเจตนาเข้ารับจ้างซ่อมแซมอาคารเรียนดังกล่าวโดยประสงค์เงินค่าจ้างที่มากกว่าปริมาณงานที่แท้จริง อันมีลักษณะเป็นการอาศัยตำแหน่งหน้าที่แสวงหาประโยชน์ที่มิควรได้โดยชอบด้วยกฎหมาย เป็นการทุจริตต่อหน้าที่ราชการเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรงตามมาตรา ๘๔ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มีมติแจ้งตามหนังสือ ลับ ที่ ศธ ๐๒๐๖.๙/๐๒๖๐ ลงวันที่ ๒๔ พฤษภาคม ๒๕๕๔ เพิ่มโทษผู้ฟ้องคดีจากโทษปลดออกจากราชการ เป็นโทษไล่ออกจากราชการ และคำสั่งสำนักงานเขตพื้นที่

/การศึกษา...

การศึกษาประถมศึกษานาน เขต ๒ ที่ ๑๖/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๕๔ ลงโทษ
ไล่ผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ ตามมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จึงเป็นการออกคำสั่งที่ชอบ
ด้วยกฎหมายแล้ว

การที่ศาลปกครองชั้นต้นมีคำพิพากษาให้เพิกถอนมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒
แจ้งตามหนังสือ ลับ ที่ ศธ ๐๒๐๖.๙/๐๒๖๐ ลงวันที่ ๒๔ พฤษภาคม ๒๕๕๔ ที่เพิ่มโทษ
ผู้ฟ้องคดีจากโทษปลดออกจากราชการ เป็นโทษไล่ออกจากราชการ และเพิกถอนคำสั่ง
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานาน เขต ๒ ที่ ๑๖/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๑ มิถุนายน
๒๕๕๔ ที่เพิ่มโทษผู้ฟ้องคดีจากโทษปลดออกจากราชการ เป็นโทษไล่ออกจากราชการ
ตามมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ โดยให้มีผลย้อนหลังตั้งแต่วันที่ ๑ กันยายน ๒๕๕๒ คำขออื่น
ให้ยก นั้น ศาลปกครองสูงสุดไม่เห็นพ้องด้วย

พิพากษากลับเป็นยกฟ้อง

นายไพบุลย์ วราหะไพฑูรย์
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

ไพบุลย์ วราหะไพฑูรย์

ตุลาการเจ้าของสำนวน

นายมนูญ ปุณณกริยากร
ประธานแผนกคดีสิ่งแวดล้อมในศาลปกครองสูงสุด

ตุลาการหัวหน้าคณะ

นายสมรรถชัย วิศาลาภรณ์
ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองสูงสุด

นายประวิตร บุญเทียม
ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองสูงสุด

นายสมชัย วัฒนการุณ
ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองสูงสุด

สมชัย วัฒนการุณ

ตุลาการผู้แถลงคดี : นายวิบูลย์ กัมมาระบุตร

